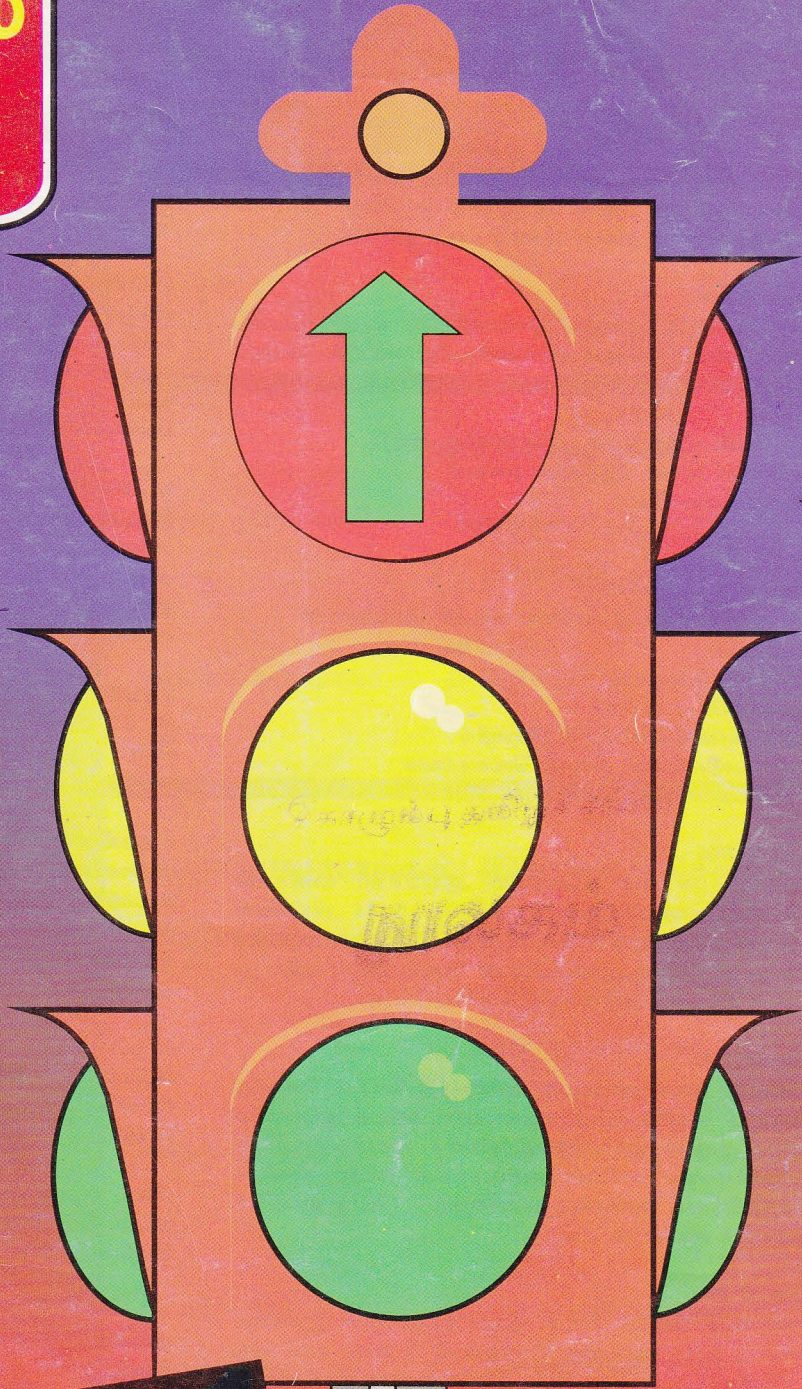

பொருளியல் நோக்கு

ஏப்ரல்/ஜூன் 2001

28-10-2002

தூராளமயமாக்கல் 1

இலங்கை யுணைக்கும் துறை ?

நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேடு

26 ஜனவரி 2000

தென் மாகாண கிராம பொருளாதார முன்னேற்ற செய்திட்டத்துக்கென வழங்கப்படும் அடொ 0.8 மில்லியன் (ரூ. 58.03 மில்லியன்) கொடை தொடர்பான ஒப்பந்தம் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கிக்கும் இலங்கை அரசாங்கத்துக்குமிடையில் கைச்சாத்திடப்பட்டது.

13 ஜனவரி 2000

ஐப்பான் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு முகவரகத்துக்கு ஊடாக ஐப்பானிய அரசாங்கத்துக்கும் இலங்கை அரசாங்கத்துக்குமிடையில் பின்வரும் கொடைகள் தொடர்பான ஒப்பந்தங்கள் கைச்சாத்திடப்பட்டன:

செய்திட்டம்	(தொகை ரூ. மில்)
1. இரத்தினபுரி பொது மருத்துவமனையை விருத்தி செய்வதற்கான செய்திட்டம்	379
2. குறை வருமான மக்கள் பிரிவினருக்கான வீட்டு வசதியை விருத்தி செய்வதற்கான செய்திட்டம்	529.6
3. தங்காலையில் கடற்றொழில் துறைமுக வசதிகளையும் கடற்றொழில் பயிற்சி வசதிகளையும் விருத்தி செய்வதற்கான செய்திட்டம்	266.2

12 ஜனவரி 2000

பியுஸ் டெட் பல் கலைக் கழகத்தில் ஆராய்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கான நிதியுதவியாக ரூபா. 0.894 மில்லியன் உதவியொன்று தொடர்பான உடன்படிக்கையில் நோர்வே அரசாங்கத்தின் சார்பில் அபிவிருத்தி ஒத்துழைப்பிற்கான நோர்வேஜிய முகவரகமும் (நோரூட்) இலங்கை அரசாங்கமும் கைச்சாத்திட்டன.

31 ஜனவரி 2000

இலங்கையில் முறிச் சந்தையை அபிவிருத்தி செய்யும் பொருட்டு பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கென வழங்கப்படும் கனீடிஷ் குரோனர் 1.0 மில்லியன் (கமார் ரூ. 8.52 மில்லியன்) உதவி தொடர்பான உடன்படிக்கையில் கனீடன் அரசாங்கத்தின் சார்பில் சர்வதேச அபிவிருத்திக்கான கனீடிஷ் முகவரகமும் (சீடா) இலங்கை அரசாங்கமும் கைச்சாத்திட்டன.

2 பெப்ரவரி 2000

ஜேர்மனியைச் சேர்ந்த KFW நிறுவனத்துக்கும் இலங்கை அரசாங்கத்துக்கும் இடையில் 60 மில்லியன் டொயிஷ் மார்க் (ரூ. 2167 மில்லியன்) கடன் தொடர்பான ஒப்பந்தமொன்று கைச்சாத்திடப்பட்டது. இந்தக் கடன் இலங்கை அபிவிருத்தி நிதிக்குக் கூட்டுத்தொகைத்துக்கு ஊடாக வழங்கப்படும். இக்கடனின் முதல் பகுதி 0.75% வட்டியைக் கொண்டிருப்பதுடன், 10 வருட கருணைக் காலப் பிரிவை உள்ளடக்கிய விதத்தில் 40 வருடங்களில் திருப்பிச் செலுத்தப்படுதல் வேண்டும். கடனின் இரண்டாவது பகுதி 7.58% வட்டியைக் கொண்டிருப்பதுடன், ஐந்து வருட கருணைக் காலப் பிரிவையும் உள்ளடக்கிய விதத்தில் 10 வருடங்களில் திருப்பிச் செலுத்தப்படுதல் வேண்டும்.

23 பெப்ரவரி 2000

பொருளாதார மற்றும் தொழில்நுட்ப ஒத்துழைப்பு திட்டத்தின் கீழ் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படவிருக்கும் 20.0 மில்லியன் யுவான் (ரூ. கமார் 176.1 மில்லியன்) கடன் தொடர்பான ஒப்பந்தத்தில் சீன மக்கள் குடியரசும் இலங்கை அரசாங்கமும் கைச்சாத்திட்டன. இந்த வட்டியில்லாத கடன் 10 வருட கருணைக் காலப் பிரிவு நீங்கலாக 5 வருட காலப் பிரிவில் திருப்பிச் செலுத்தப்படுதல் வேண்டும்.

29 பெப்ரவரி 2000

தொழில் நிறுத்த அபிவிருத்தியில் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கென வழங்கப்படும் 7.4 மில்லியன் அடொ (ரூ. 542.1 மில்லியன்) கடன் தொடர்பான ஒப்பந்தம் சர்வதேச அபிவிருத்தி நிதியத்துக்கும் இலங்கை அரசாங்கத்துக்குமிடையில் கைச்சாத்திடப்பட்டது. இக்கடன் 1.5 சதவீத வட்டியையும், ஆண்டொன்றுக்கு 1.2% சேவைக் கட்டணத்தையும் கொண்டிருக்கும்.

01 பெப்ரவரி 2000

உத்தேச கொழும்பு - கண்டி மாற்று நெடுஞ்சாலை தொடர்பான சாத்தியமாடாடு ஆய்வொன்றினை (2000-2002) மேற்கொள்வதற்கென வழங்கப்படும் 9.8 மில்லியன் கனீடிஷ் குரோனர் (ரூ. 77.965 மில்லியன்) கொடை தொடர்பான ஒப்பந்தத்தில் இலங்கை, கனீடிஷ் அரசாங்கங்கள் கைச்சாத்திட்டன.

27 மார்ச் 2000

இலங்கை அபிவிருத்தி நிருவாக நிறுவனத்தின் ஆற்றலை பயன்படுத்தும் செய்திட்டமொன்றுக்கு வழங்க யட்டீருக்கும் 450,000 அடொ (ரூபா 32.9 மில்லியன்) கொடை தொடர்பான ஒப்பந்தத்தில் ஐதா அபிவிருத்தி திட்டமும் (UNDP) இலங்கை அரசாங்கமும் கைச்சாத்திட்டன.

3 மார்ச் 2000

ரூ. 8.8 மில்லியன் பெறுமதியான பொதுப் பண்டங்களின் கொடை தொடர்பான ஒப்பந்தத்தில் சீன மக்கள் குடியரசும் இலங்கை அரசாங்கமும் கைச்சாத்திட்டன.

7 ஏப்ரல் 2000

பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக்குழு மற்றும் தேசிய விஞ்ஞான மன்றம் என்பவற்றுக்கு உதவுவதற்கென வழங்கப்படும் 63 மில்லியன் கனீடிஷ் குரோனர் (ரூ. 533.6 மில்லியன்) கொடை தொடர்பான ஒப்பந்தம் சர்வதேச ஒத்துழைப்புக்கான கனீடிஷ் முகவரகத்துக்கு ஊடாக கனீடிஷ் அரசாங்கத்துக்கும் இலங்கை அரசாங்கத்துக்குமிடையில் கைச்சாத்திடப்பட்டது.

24 ஏப்ரல் 2000

ஜேர்மனி அரசாங்கத்துக்கும் இலங்கை அரசாங்கத்துக்குமிடையில் பின்வரும் கொடைகள் தொடர்பான ஒப்பந்தங்கள் கைச்சாத்திடப்பட்டன: செய்திட்டம் (ரூ.16 மில்லியன் தொகை)

மீனவ சமூகங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான செய்திட்டம் மற்றும் இயற்கை வளங்களை முகாமம் செய்வதற்கான செய்திட்டம். தொழில்முயற்சி தகவல் செய்திட்டம்

16.1

புனர்வாழ்வு, யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தில் அகதிகள் மற்றும் இடம் பெயர்ந்த மக்கள் ஆகியோரை மீள ஒருங்கிணைப்பதனை மேம்படுத்துவதற்கான செய்திட்டம் 52.5

வவுனியா குடிநீர் விநியோக மற்றும் கழிவு நீர் வெளியேற்ற செய்திட்டம் 13.4

இலங்கையில் சிறு பண்ணைகளில் ஒருங்கிணைந்த கால்நடை வளர்ப்பு செய்திட்டம் 6.0

19 மே 2000

மரக் கைத்தொழிலை தரமுயற்சித்துத் மற்றும் பெருந்தொட்டங்களில் மீள் வளமாக்கல் செய்திட்டத்துக்கு 450,040 டொயிஷ் மார்க் (ரூ. 15.2 மில்லியன்) உதவி வழங்குவது தொடர்பான ஒப்பந்தத்தில் ஜேர்மனி அரசாங்கமும் இலங்கை அரசாங்கமும் கைச்சாத்திட்டன.

(தொடர்ச்சி பின் உள் அட்டையில்)

பொருளியல் நோக்கு

மலர் 27 இதழ்கள் 01-03 ஏப்ரல் / ஜூன் 2001

சிறப்புக் கட்டுரைகள்

- அமீயா குமார் பக்சி 25 குறைந்தபட்ச அரசா? அல்லது
அபிவிருத்தி அரசா?
- இந்திரா அபேசேகர 29 அறிவுசார் மூலதனமும் அறிவு
முகாமையும் ஒரு நானயத்தின் இரு பக்கங்கள்

வெளியீடு : ஆராய்ச்சிப் பகுதி
மக்கள் வங்கி, தலைமையலுவலகம்,
சேர் சிற்றம்பலம் ஏ கார்டினர்
மாவத்தை,
கொழும்பு 2, இலங்கை

பிரதம ஆசிரியர் :
கலாநிதி எஸ். எஸ். ஏ. எஸ். சிரிவர்தன
ஆராய்ச்சிப் பணிப்பாளர்

பிரதி பிரதம ஆசிரியர் :
கலாநிதி எஸ். எஸ். திலகசிரி

இணையாசிரியர் / நிர்வாக ஆசிரியர் :
டப். ஜி. எஸ். வைத்தியநாத

இணையாசிரியர் : (சிங்களப் பதிப்பு -
ஆர்ஜிக விமகம)
ஈ.டி.சி. புஷ்பகுமார

இணையாசிரியர் : (தமிழ் பதிப்பு -
பொருளியல் நோக்கு)
எம். எல். எம். மன்கூர்

பொருளியல் நோக்கு கருத்துக்களையும்
அறிக்கைகளையும் புள்ளிவிபரத்
தரவுகளையும் உரையாடல்களையும்
பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து அளிப்பதன்
மூலம் பொருளாதாரம் பொருளாதார
அபிவிருத்தியிலும் ஆர்வத்தினைத்
தூண்டி அறிவினை வளர்ப்பதைக்
கூறிக்கொள்கக் கொண்ட இதழாகும்.
பொருளியல் நோக்கு வெளியீடு மக்கள்
வங்கியின் ஒரு சமூகப் பணித்
திட்டமாகும் எனினும், அதன் பொருளடக்கம்
பல்வேறு ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்ட
கட்டுரைகளை கொண்டதாயிருக்கும். அவை
வங்கியின் கொள்கைகளையோ
உத்தியோக பூர்வமான கருத்துக்களையோ
பிரதிபலிப்பவையல்ல. எழுந்தாளரின்
பெயருடன் பிரசுரிக்கப்படும் சிறப்புக்
கட்டுரைகள் அவ்வாசிரியர்களின் சொந்தக்
கருத்துக்களாகும். அவை அவர்கள்
சார்ந்துள்ள நிறுவனங்களைப்
பிரதிபலிப்பவையாகா. இத்தகைய கட்டுரைகளும்
குறிப்புகளும் வரவேற்கப்படுகின்றன.
பொருளியல் நோக்கு மாதந்தோறும்
வெளியிடப்படும். அதனை சந்தா
செலுத்தியோ அல்லது விற்பனை
நிலையங்களிலிருந்தோ பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

தாராளமயமாக்கல்: இலங்கை செல்லும் திசை

டப்.ஜி.எஸ். வைத்தியநாத 2 இலங்கையின் பொருளாதார
தாராளமயமாக்கல்: மீள்பற்றப்பட்ட
அணுகுமுறையும் முக்கிய கட்டங்களும்

சந்தன அளுத்தே 7 இலங்கையின் நிதித் துறை சீர்திருத்தங்கள்
- சில அவதானிப்புகள்

பிரியந்த ரேணுக 15 விவேகபூர்மான மீளமைப்புக்கான
தனியார்மயமாக்கல்

அடுத்த இதழ்
இலங்கையின் தேயிலைக் கைத்தொழில்: ஒரு பகுப்பாய்வு

சொகுப்பு தமிழ்
நூலகம்

இலங்கைப் பொருளாதாரத்தின் தூராளமயமாக்கலுக்கான அணுகுமுறை - சீவ முக்கிய கட்டங்கள்

டப் ஜி. எஸ் வைத்தியநாத (சிரேஷ்ட ஆராய்ச்சி அலுவலர், ஆராய்ச்சிப் பிரிவு, மக்கள் வங்கி)

இரட்டைப் பொருளாதார உத்தி

1948 வரையில் சுமார் 150 வருட காலம் இலங்கையை ஆட்சி செய்த பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்கள் நாட்டில் ஒரு பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரத்தை அறிமுகம் செய்து வைத்தார்கள். முதலில் 1840களில் அவர்களால் கோப்பிப் பெருந்தோட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பிற்பாடு 1880கள் அளவில் தேயிலை, இறப்பர் போன்ற பயிர்கள் பெருந்தோட்ட அடிப்படையில் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டன. 1840கள் வரையில் குடியானவர் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பாரம்பரிய பொருளாதாரமும் இலங்கையில் செயற்பட்டு வந்தது. 1880களில் புதிய பொருளாதாரம் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டதனை அடுத்து இலங்கையின் பெருளாதாரம் உலக பொருளாதாரத்துடன் ஒருங்கிணைக்கப்படும் செயல் முறை ஆரம்பமாகியது. அது அதற்கேயுரிய பல பலவினங்களையும் கொண்டிருந்தது.

முதல் தடவையாக பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் ஏற்றுமதி வழிப்பட்ட பொருளாதார உத்தியோகத்தை இலங்கையில் முன்னெடுத்துச் சென்றதுடன், தனியார் தொழில்முயற்சிக்கு முதன்மை ஸ்தானத்தை வழங்கினர். தொழில்முனைப்பானமைக்கு ஊக்கமளித்த கட்டற்ற தொழில்முயற்சி கொள்கையொன்றின் தோற்றத்துக்கு இது வழிவகுப்பதுடன், பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் வெளிநாட்டு முதலீடுகளைக் கவனிப்பிட்டுத் தனியார் துறையின் பங்கேற்பினை பெற்றுக் கொள்வதற்கு உதிகையான பொருளாதார சூழலொன்றை நாட்டுக்குள் கட்டியெழுப்பியது. இந்த மாற்றங்களின் விளைவாக இரட்டைப் பொருளாதாரம் உருவாகியது. ஒருபுறத்தில் உள்நாட்டு பிழைப்புதிய விவசாயத்தை அடிப்படையாக கொண்ட பொருளாதாரமும், மறுபுறத்தில் ஏற்றுமதி வழிப்பட்ட பெருந்தோட்ட பொருளாதாரமும் இயங்கி வந்தன. மேலும், வணிகம், வங்கித் தொழில், வர்த்தகம், போக்குவரத்து மற்றும் ஏனைய சேவைகள் அனைத்தும் தனியார் துறையின் கைகளிலேயே இருந்து வந்தன. அதே வேளையில், நிர்வாகம் மற்றும் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் என்பவற்றிலேயே அரசு துறையின் நடவடிக்கைகள் ஒரு முகப்படுத்தப்பட்டிருந்தன.

எவ்வாறிருப்பினும், இரண்டாவது உலகப் போர் காலப் பிரிவின் போது ஒட்டுப் பலகை, மருந்துப் பொருட்கள், பீய்கள், கண்ணாடி, உருக்கு, கடத்தாசி மற்றும் புடவைகள் போன்ற ஒரு சில கைத்தொழில் முயற்சிகள் அரசு உரித்தின் கீழ் எழுச்சியடைந்தன. போர் மூண்டதனை அடுத்து பெருந்தொகையான அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் இறக்குமதிகள் இடையூறுகளை எதிர்கொண்டிருந்த ஒரு சூழ்நிலையில் இத்தொழிற்சாலைகள் இந்நாட்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. எனவே, ஒரு சில பொருளியல் வல்லுனர்கள் இலங்கையை

இரட்டை பொருளாதாரத்துக்கான மிகச் சிறந்த உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டுவதற்கு முயன்றுள்ளனர். 1948இல் அரசியல் சுதந்திரம் கிடைத்ததனை அடுத்து வந்த வருடங்களில் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களால் பின்பற்றப்பட்டு வந்த பொருளாதாரக் கொள்கை மாற்றமின்றி தொடர்ந்தது. பல்வேறு அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளும் முடக்கிவிடப்பட்ட போதிலும் பொருளாதாரத்தின் கட்டமைப்பில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் எவையும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கவில்லை. திறந்த சந்தை வழிப்பட்ட இரட்டை ஏற்றுமதிப் பொருளாதாரமொன்றை மேம்படுத்து வதற்கென கொள்கைகள் வகுக்கப்பட்டிருந்தன. பொருளாதாரத்தின் பல்வேறு துறைகளும் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு வழங்கி வந்திருக்கும் பங்களிப்பினை பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம் அதனை எடுத்து விளக்க முடியும். நாடு 1948இல் சுதந்திரமடைந்த பொழுது மொ உ உக்கான ஏற்றுமதிப் பண்டங்கள் துறையின் பங்களிப்பு 31.6 சதவீதமாகவும், உள்நாட்டு நுகர்வுக்கான உள்நாட்டு உற்பத்தியின் பங்களிப்பு 25.1 சதவீதமாகவும் இருந்து வந்தது. மிகுதி 43.3% சேவைகள் துறையின் பங்களிப்பாக இருந்து வந்தது. ஏற்றுமதிகளில் சுமார் 92 சதவீதம் தேயிலை, இறப்பர் மற்றும் தெங்குப் பொருட்கள் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய மரப்பயிற் துறையின் ஏற்றுமதிகளாகவே இருந்து வந்தது.

1948இல் சுதந்திரத்தின் போது அதிகாரத்தை பெற்றுக் கொண்ட இலங்கை தலைவர்கள் பிரதானமாக மேலைய நாடுகளில் கல்வி கற்ற உயர் குடிப்பிரிவினராக இருந்து வந்ததுடன், ஒரு நூற்றாண்டு காலத்துக்கு மேற்பட்ட பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தின் போது உருவாகி வந்திருந்த ஏற்றுமதி பொருளாதாரத்தில் ஒரு நிலையமாற்றத்தை எடுத்து வருவதில் அவர்கள் அக்கறை கொண்டிருக்கவில்லை. பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பெருமளவுக்கு தனியார் துறையில் ஒன்று திரண்டிருந்ததுடன், சமூக சேவைகளை வழங்குதல் மற்றும் அரசாங்க நிர்வாகம் என்பவற்றில் மட்டுமே அரசின் பணிகள் பெரும்பாலும் சம்பந்தப்பட்டிருந்தன.

1956இல் நாட்டில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றத்தை அடுத்து 1977 வரையில் பொருளாதார கட்டமைப்பில் ஒரு மாற்றம் இடம் பெற்றிருந்தது. இக் காலப் பிரிவின் போது பொருளாதாரம் பிரதானமாக ஒரு மூடுண்ட பொருளாதாரமாக இருந்து வந்ததுடன், பல்வேறு அரசிறை, நாணய மற்றும் நிதிச் சட்டங்கள், ஒழுங்குவிதிகள் என்பவற்றின் மூலம் பல்வேறு விதமான கட்டுப்பாடுகள் பொருளாதாரத்தின் மீது விதிக்கப்பட்டிருந்தன. 1956 இல் அதிகாரத்தை கைப்பற்றிய புதிய அரசாங்கம் சோஷலிச கொள்கை ஒன்றுக்கான தனது கட்டப்பட்டினை

மீரகடனம் செய்ததுடன், அந்தப் பின்னணியில், அரசு துறை தனியார் துறையிலும் பார்க்க முதன்மை ஸ்தானத்துக்கு எடுத்து வரப்பட்டது. 1956 இன் பின்னர் அவ்விதம் ஏற்பட்ட அரசியல் விழுமிய மாற்றம் இலங்கை வரலாற்றின் ஒரு திருப்புமுனையாக இருந்தது. முதலாளித்துவ பொருளாதாரக் கொள்கையை ஆதரித்துப் பேசி வந்த அரசியல் தலைவர்களின் கைகளில் இருந்து சோஷலிச கொள்கைகளை வலியுறுத்திய தலைவர்களின் கைகளுக்கு அரசியல் அதிகாரம் மாற்றப்பட்டது. புதிய அரசாங்கம் பொருளாதாரத்தின் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் வழிபட்ட அணுகுமுறையை மாற்றியமைப்பதற்கு பொருளாதாரத்தை பன்முகப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. மேலும், ஏற்றுமதி இறக்குமதி வர்த்தகத்தை உள்நாட்டுமயப்படுத்துவதன் மூலம் பொருளாதார சுதந்திரத்துக்கான ஒரு வழிமுறையை அறிமுகம் செய்து வைப்பதற்கும், கைத்தொழில் அடித்தளத்தை விரிவாக்குவதற்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பொதுத் துறையின் பங்கேற்புடன் நாட்டில் கைத்தொழில் மயமாக்கலை எடுத்து வருவதற்கென அபிவிருத்தி உத்திகள் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டன. 1957இன் அரசு கைத்தொழில் கூட்டுத்தாண்டங்கள் சட்டம் மற்றும் 1959 இன் பத்தாண்டுத் திட்டம் என்பன நாட்டில் அரசுக்குச் சொந்தமான தொழில் முயற்சிகளை ஸ்தாபித்துக் கொள்வதற்கு பங்களிப்புச் செய்தன. 1958க்கு முன்னர் பதவியிலிருந்த அரசாங்கம் பின்பற்றி வந்த தலையீடாக் கொள்கையும் திறந்த பொருளாதார கொள்கைகளும் கைவிடப்பட்டன. அதனை அடுத்து விலை உறுதிப்பாட்டினை பராமரித்துக் கொள்வதற்கும், அபிவிருத்தி உத்திகளை திறந்த பொருளாதார கொள்கைகளிலிருந்து பொதுத் துறையின் விரிவாக்கத்துடன் கூடிய கட்டுப்பாட்டுடன் கூடிய கொள்கைகளாக மாற்றியமைத்துக் கொள்வதற்கும் பல பொருளாதார, அரசிறைக் கொள்கை வழிமுறைகள் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டன.

இறக்குமதி பிரதியீட்டுக் கொள்கை வழிப்பட்ட வளர்ச்சி

1960 தொடக்கம் இறக்குமதிகள், வெளிநாட்டுப் பயணம், வெளிநாட்டில் கல்வி கற்பதற்கான செலவுகள் மற்றும் மூலதன இடமாற்றங்கள் என்பன தொடர்பாக கண்டிப்பான சேலாஸனிக் கட்டுப்பாட்டு வழிமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டு வந்தன. பண்ட வர்த்தகம் தொடர்பான ஒழுங்குவிதிகளும் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. 1962 இல் உணவுப் பொருட்கள், பெற்றோலியம், எரிபொருள், உரம் மற்றும் மருந்துப் பொருட்கள் ஆகியன தனிவந்த ஏனைய அனைத்து இறக்குமதிகள் தொடர்பாகவும் உரிமங்கள் அல்லது அனுமதிப் பத்திரங்கள் என்பவற்றை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய தேவை எடுத்து

வரப்பட்டது. இந்த இறக்குமதிகளில் ஒரு சில அரசாங்கத்தின் ஏகபோகத்தின் கீழ் நாட்டுக்குள் எடுத்து வரப்பட்டன. வர்த்தக கட்டுப்பாடுகள் இறக்குமதி பிரதியீட்டு கைத்தொழில்களில் புதிய முதலீடுகளை எடுத்து வந்தன. செலாவணி மற்றும் இறக்குமதி கட்டுப்பாடுகள் என்பவற்றின் விளைவாக அமுலுக்கு வந்த கைத்தொழில் கொள்கை 1960களின் தொடக்கத்தில் நாட்டில் கைத் தொழில் நடவடிக்கைகளை மேம்படுத்தியது. இது இலங்கையின் கைத்தொழில்மயமாக்கல் நடவடிக்கையின் ஆரம்பமாக இருந்து வந்ததுடன், அது நாடு ஓரளவுக்கு கைத்தொழில் துறையில் சுதந்திரம் அடைவதற்கு உதவியது எனலாம். இக்கொள்கைகள் பெருந்தொகையான உற்பத்திசார் நடவடிக்கைகளுக்கு விரிவாக்கப்பட்டதுடன், அந்த அடிப்படையில் 22 பொதுத் துறை கூட்டுத்தாபனங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. ஒரு சில தனியார் நிறுவனங்களை தேசியமயமாக்குவதற்கான முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இக்காலப்பிரிவின் போது பஸ் போக்குவரத்துச் சேவை, துறைமுகச் சரக்கு கையாளல், பெற்றோசிய பொருட்களின் விநியோகம் மற்றும் கடிபுறுதி முதலிய வெளிநாட்டினருக்குச் சொந்தமான ஒரு சில சேவைகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. மேலும், அரசு மற்றும் கூட்டுறவுத் துறையின் உரித்தின் கீழ் மக்கள் வங்கி ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

1957 இன் கைத்தொழில் கூட்டுத்தாபனங்கள் சட்டத்தின் கீழ் அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட உற்பத்தி நடவடிக்கைகளை நாட்டின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு கணிசமான அளவில் பங்களிப்பினை வழங்கின என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. அத்தகைய தொழில்முயற்சிகள் இல்லாதிருந்தால் இலங்கையின் பொருளாதாரம் திருந்திகரமான ஒரு வளர்ச்சி மட்டத்தை ஒரு போதும் எட்டியிருக்க முடியாது. ஏனெனில் சிமெந்து, உருக்கு, பீங்கான், புடவைகள், மின்சாரம், நீர், கப்பல்படுத்துதல் மற்றும் தொலைத்தொடர்பு போன்ற பாரிய மூலதனச் செறிவினைக் கொண்டிருக்கும் இத்தகைய தொழில் துறைகளில் முதலீடுகளை மேற்கொள்வதற்கான ஆற்றலை தனியார் துறை கொண்டிருக்க வில்லை. 1965-1970 ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தின் ஆட்சிக் காலத்தின் போது 1967இல் ஸ்டீல்ஸ் பவுண்ட் நாளையம் பெறுமதியீறக்கம் செய்யப்பட்டதை அடுத்து அதனுடன் பிணைக்கப்பட்டிருந்த இலங்கை ரூபாய் 20% பெறுமதியீறக்கம் செய்யப்பட்டது. 1968 இல் பாரம்பரியமற்ற ஏற்றுமதிப் பண்டங்களுக்கு சாதகமான செலாவணி விகிதத்தை பெற்றுக் கொடுப்பதற்கெனவும், இறக்குமதிகளின் மீது மேலதிக செலவுக் கூறு ஒன்றினை அறிமுகம் செய்து வைக்கும் நோக்கத்துடனும் அன்னியச் செலாவணி உரித்துச் சான்றிதழ் (பீக்ஸ்) திட்டம் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டது. ஒரு சில அத்தியாவசியமற்ற இறக்குமதிகள் தராளமயமாக்கப்பட்டதுடன், அவை நிறந்த பொது உரிமம் முறையின் கீழ் எடுத்து வரப்பட்டன. இந்த விதத்தில் 1965-1970 அரசாங்கம் ஓரளவுக்கு தராளமயப்படுத்தப்பட்ட

அட்டவணை 1
விவசாயம் மற்றும் கைத்தொழில் ஆகிய துறைகளின் துறைவாரியான உள்ளடக்கமும் வளர்ச்சி விகிதங்களும் (1960-1977)

வகை	1960-1964		1965-1969		1970 - 1977	
	மொத்த வளர்ச்சி மீதம்	மீதம்	மொத்த வளர்ச்சி மீதம்	மீதம்	மொத்த வளர்ச்சி மீதம்	மீதம்
1.0 விவசாயம், கூட்டுத்தொழில் மீள்பிடி மற்றும் வேட்டையாடல்	46.1	2.5	41.4	2.4	36.8	2.1
1.1 (ஏற்றுமதி பதப்படுத்தலையும் உள்ளடக்கிய) ஏற்றுமதி விவசாயம்	26.7	1.5	22.7	0.5	17.0	-1.7
1.2 உள்நாட்டு விவசாயம்	8.3	7.0	15.6	5.6	17.5	3.5
2.0 கைத்தொழில்	10.3	7.8	12.9	12.0	16.5	1.0
2.1 (ஏற்றுமதி பதப்படுத்தல் தவிர்த்த) தயாரிப்பு	5.6	10.1	7.5	11.6	9.1	2.3
3.0 மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி	100.0	4.1	100.0	4.8	100.0	2.9

குறிப்பு : 1960-1970 காலப்பிரிவுக்கான மதிப்பீடுகள் 1969இன் காரணிச் செலவு விலைகளை அடிப்படையாக கொண்டவையாகும். ஏனையவை 1970 காரணிச் செலவு தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன.

கொள்கைகளை பின்பற்றி வந்தது எனலாம். எனினும், இக்கொள்கைகள் 1970 இல் புதிய அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்ததனை அடுத்து கைவிடப்பட்டன. 1965-1970 ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தின் ஆட்சிக் காலத்தின் போது பொருளாதாரத்தில் மிகுந்த முனைப்புடன் செயற்படும் பொருட்டு தனியார் துறைக்கு ஓரளவுக்கு வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்டிருந்தன.

1970 இல் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தலைமையிலான இடதுசாரி கூட்டணி அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்ததனை அடுத்து ஏற்றுமதி இறக்குமதி வர்த்தகத்தில் அரசு மீண்டும் முனைப்புடன் நாட்டுத் தொழிலியது. வெளிநாட்டு நிறுவனங்களின் கைகளில் இருந்து வந்த பெருந்தொட்ட தொழில்துறை 1972 இன் நிலச் சீர்திருத்த சட்டத்தினை அடுத்து 1975 இல் தேசிய மயமாக்கப்பட்டது. 1971 இன் வணிக முயற்சிகளை கையகப்படுத்தும் சட்டம் தனியார் துறை வர்த்தக நிறுவனங்களை தேசியமயப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத்துக்கு அவசியமான சட்டரீதியான பொறிமுறையை பெற்றுக் கொடுத்தது. பொருளாதாரத்தின் மிக முக்கிய துறைகள் தொடர்பாக தனியார் துறையிடமிருந்து பாரிய பங்களிப்பொன்றை எதிர்பார்க்க முடியாதிருந்தமையினால் இத்தகைய மாற்றங்கள் பொருளாதாரத்துக்கு பெருமளவுக்கு ஆதாயங்களை எடுத்து வந்தன. அரசுக்கு சொந்தமான தொழில் முயற்சிகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதனை அடுத்து மொத்த உ உக்கு அத்தகைய நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு 1961 இல் 5.7 சதவீதமாக இருந்து 1974 இல் 12.2 சதவீதமாகவும், 1977 இல் 15 சதவீதமாகவும் அதிகரித்திருந்தது. எனினும், இத்தகைய அரசுக்கு சொந்தமான தொழில் நிறுவனங்கள் செயல்திறனுடன் இயங்கி வந்தன என்றோ அல்லது இலாபத்தில் இயங்கி வந்தன என்றோ வாதிட முடியாதுள்ளது. அரசியல் தலையீடு மற்றும் முகாமைத்துவத் திறன் பற்றாக்குறை என்பனவே இத்திறமையீனங்களுக்கான காரணங்களாக இருந்து வந்துள்ளன. கூட்டுப்பாடுகள் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட பின்னர் கொள்கையை

பலப்படுத்துவதற்கென பெருந்தொகையான வழிமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டன. அளவீதியான கட்டுப்பாடுகளுக்கு பதிலாக தீர்வையை அடிப்படையாகக் கொண்ட கட்டுப்பாடுகள் எடுத்து வரப்பட்டன. ஆடம்பரப் பொருட்கள் என அழைக்கப்பட்ட பொருட்கள் மிக மோசமாக பாதிக்கப்பட்டன. 1970களின் நடுப் பகுதி அளவில் ஆடம்பரப் பொருட்கள் மீது முழுமையாக ஒரு தடை விதிக்கப்பட்டிருந்ததுடன், ஒட்டுமொத்த இறக்குமதி வர்த்தகமும் கோட்டாய் பங்குகள் மற்றும் உரிமங்கள் என்பவற்றுக்கு அமைவாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. இறக்குமதிகள் மீதான தீர்வைகள் 10 சதவீதம் தொடக்கம் 300 சதவீதம் வரையிலான வீச்சுக்களில் இருந்து வந்ததுடன், உள்நாட்டு பிரதியீட்டுப் பொருட்களுடன் இறக்குமதிப் பொருட்கள் போட்டியிடும் அளவைப் பொறுத்து அவற்றின் வீச்சு வேறுபட்டிருந்தது.

வர்த்தக கட்டுப்பாடுகளுடன் இணைந்த விதத்தில் வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகள் தொடர்பாகவும் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டிருந்தன. செலாவணிக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு ஊடாக பங்கிலாபங்கள் மற்றும் இலாபங்கள் என்பவற்றை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி வைப்பதன் மீது கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டிருந்தன. வர்த்தக தொழில்முயற்சிகளின் தேசியமயமாக்கல் மற்றும் அவற்றில் அரசின் பிரவேசம் என்பவற்றுக்கூடாக வர்த்தகம் மற்றும் வாணிபம் என்பவற்றில் அதிகரித்த அளவிலான அரசு தலையீடு இடம்பெற்று வந்தது. புடவை வகைகள், தகர்த்திலைக்கப்பட்ட உணவுப் பொருட்கள், உதிரிய் பாகங்கள் மற்றும் கட்டிடப் பொருட்கள் போன்ற அத்தியாவசிய இறக்குமதிப் பண்டங்கள் தொடர்பான ஏகபோக உரிமை ஒரு சில பொதுத் துறை நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தது. இந்த அனைத்து விதமான நடவடிக்கைகளுடனும் இணைந்த விதத்தில் அரசு துறை விவசாயத்து சென்றது.

இக்கொள்கைகளும் வழிமுறைகளும் சாதகமான தாக்கங்களை எடுத்து வந்த அதே வேளையில், பொருளாதாரத்துக்கு சேதங்களையும் எடுத்து வந்திருந்தன.

கொள்கைகளின் அமுலாக்கத்தில் ஊழல், துர்நிர்வாகம் மற்றும் ஒழுங்கீனங்கள் இடம்பெற்றதுடன், அவை இக்கொள்கைகளின் மோசமான விளைவுகளாக காணப்பட்டன. நிர்வாக வர்க்கத்தின் கெடுபிடிகள் மற்றும் அதனுடன் இணைந்த விதத்தில் இடம்பெற்ற ஊழல் என்பன மூலவள ஒதுக்கு, வருமானப் பகிர்வு மற்றும் வளர்ச்சி என்பவற்றின் மீது பாதகமான தாக்கங்களை எடுத்து வந்திருந்தன. இறக்குமதிகள் தடை செய்யப்பட்டிருந்த நிலையில் சந்தையில் பொருட்கள் நிலவி வரவில்லை. இந்தப் பின்னணியில் உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்கள் தரம் குன்றிய பண்டங்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு தூண்டப்பட்டதுடன், நுகர்வோரை பொறுத்தவரையில் அத்தகைய பொருட்களை வாங்குவதைத் தவிர வேறு மாற்று வழிகள் இருந்து வரவில்லை. ஊழல் குகைகளாக இருந்து வந்த கூட்டுறவுக் கடைகள் அரசின் ஏகபோக உரிமை நிலவி வந்த பெரும்பாலான பண்டங்களை விற்பனை செய்யும் உரிமையைப் பெற்றிருந்தன. அடிக்கடி பொருள் தட்டுப்பாடுகள் ஏற்பட்டு வந்தமையினால் சாதாரண மக்கள் தமது அன்றாடப் பாவனைப் பொருட்களை கொள்வனவு செய்வதில் பெரும் சிரமங்களை எதிர்கொண்டிருந்தனர். கடைகளில் நீண்டகிய வரிசைகள் சாதாரண காட்சிகளாக இருந்து வந்தன. கருப்புக் கடைக்காரர்கள் நிலைமையை மிகச் சிறந்த விதத்தில் தமக்குச் சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொண்டனர்.

ஏற்றுமதி வழிப்பட்ட அல்லது வெளிநோக்கிய வளர்ச்சி

இறக்குமதிப் பிரதிமீட்டுக் கொள்கையொன்றின் கீழ் பொருளாதார முகாமைத்துவத்தில் காணப்பட்ட பல விளைவுகளின் விளைவாக பொருளாதாரத்தின் முன்னேற்றம் மந்த கதியிலேயே இடம்பெற்றது. 1970க்கும் 1977க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தின் போது வருடாந்த சராசரி வளர்ச்சி 2.9 சதவீதமாக மட்டுமே இருந்து வந்தது. மிதமிஞ்சிய அளவிலான அரசியல் தலையீடு, திறமையற்ற முகாமைத்துவம், தரம் குன்றிய தொழில் துட்பம் மற்றும் தொழிலாளர் தகராறுகள் என்பன காரணமாக பல பாரிய அரசு துறை கைத்தொழில்கள் நட்டத்தில் இயங்கி வந்ததுடன், திறைசேரியின் மீது கடைகளை கமத்தின. என்வாறிருமீனும், ஒரு சில தொழில்முயற்சிகள் உயர் தரங்களை எட்டக் கூடியவையாக இருந்து வந்ததுடன், அவை தமது உற்பத்திப் பண்டங்களை ஏற்றுமதி செய்து இலாபமீட்டக் கூடிய நிலையிலும் இருந்து வந்தன. இந்த வகையில் 1976 இல் சுத்திகரிக்கப்பட்ட பெற்றோஸிய உற்பத்திகள் (70%), ஆடைகள் (10%), பீங்கான் பொருட்கள் மற்றும் பாதுகாப்பு என்பன பாரிய உற்பத்திப் பொருட்களாக காணப்பட்டன.

இக்காலப் பிரிவின் போது ஆசிய வேங்கைகள் என அழைக்கப்பட்ட பல தென் கிழக்காசிய நாடுகள் தமது பொருளாதார கொள்கைகளை இறக்குமதிப் பிரதிமீட்டுக் கொள்கைகளிலிருந்து ஏற்றுமதி வழிப்பட்ட கொள்கைகளாக மாற்றியமைத்துக் கொண்டதனை அடுத்து துரித பொருளாதார வளர்ச்சியை ஈட்டிக் கொண்டிருந்தன. இலங்கையில் 1977இல் அரசாங்க மாற்றம் ஏற்பட்டதனை அடுத்து பொருளாதாரம் திறந்து விடப்பட்டதுடன், இலங்கைப் பொருளாதாரத்தை அதன் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலையிலிருந்து விடுவித்து, உலக பொருளாதாரத்துடன் ஒருங்கிணைக்கும் பொருட்டு தாராளமயமாக்கல் உத்திகள் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டன. அதே வேளையில், அச்சந்தர்ப்பத்தில் பல கிழக்காசிய நாடுகள் பின்பற்றி வந்த ஏற்றுமதி வழிப்பட்ட அபிவிருத்திக் கொள்கையை இலங்கையிலும் மேம்படுத்தும் பொருட்டு கொள்கை வழிமுறைகள் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டன.

தாராளமயமாக்கல் கொள்கை பிரகடனம் செய்யப்பட்டதனை அடுத்து பல்வேறு கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் வரையறைகள் என்பவற்றைக் கொண்டிருந்த உள்நோக்கிய கொள்கை அணுகுமுறையிலிருந்து அது விடுவிக்கப்பட்டதுடன், வெளிநோக்கிய ஏற்றுமதி வழிப்பட்ட வளர்ச்சிப் பாதை ஒன்றில் அது பயணிக்கத் தொடங்கியது. அரசாங்கம் அதன் தாராளமயமாக்கல் கொள்கைத் தொகுதியின், ஒரு பாகமாக (ஒரு தொகுதி நாணயக் கருடன் இணைக்கப்பட்ட விதத்தில்) நிலையான செலாவணி விகிதக் கொள்கையொன்றை அறிவித்ததுடன், ஏற்றுமதி மேம்பாட்டுக்கென தீர்வைகளைக் கதந்திர வர்த்தக வலயங்களை ஸ்தாபித்தது. அதே வேளையில், அமைப்புநியான சீதிருத்தங்களுடன் கூடிய விதத்தில் நாணயக் கொள்கை சீதிருத்தங்களும் எடுத்து வரப்பட்டன. 1977-1988 காலப் பிரிவின்போது அரசுக்குச் சொந்தமான ஒரு சில தொழில்முயற்சிகள் மக்கள்மயப்படுத்தல், தாராளமயமாக்கல், தனிமயமயமாக்கல் அல்லது அமைப்புநியான சீராகக் நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் போன்ற பல்வேறு பெயர்களில் ஒன்றில் தனியார் துறைக்கு மாற்றப்பட்டன; அல்லது ஒழிக்கப்பட்டன. சந்தைப் பொருளாதாரமொன்றில் அரசு துறை மற்றும் தனியார் துறை என்பவற்றின் சம்பந்தப்பட்ட பங்குப் பணிகள் குறித்து விரிவான கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெற்று வந்த ஒரு கால கட்டத்திலேயே இலங்கைப் பொருளாதாரத்தில் இத்தகைய மாற்றங்கள் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டன. இத்தகைய பொருளாதார கொள்கை கலந்துரையாடல்களின் விளைவாக இந்த விடயம் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. பொருளாதார அபிவிருத்தியில் அரசு வகிக்க வேண்டியிருக்கும் பங்கு குறித்த இந்த விவாதம் 1980களில் இடம்பெற்று வந்த போது பல வளர்முக நாடுகள் சர்வதேச நாணய நிதியம் மற்றும் உலக வங்கி என்பவற்றின் அமைப்புநியான

சீராகக் கல் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின் செல்வாக்கின் கீழ் எடுத்து வரப்பட்டிருந்தன. வளர்ச்சியையும் அபிவிருத்தியையும் எடுத்து வரும் பொருட்டு பொருளாதாரத்தில் அரசின் பங்கு குறைக்கப்பட வேண்டும் என்றும், சந்தைகள் தாராளமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்றும் இக்கொள்கை நிலைப்பாடு வலியுறுத்தியது. அடம்ஸமித்தின் தலையிடாகக் கொள்கைக் கோட்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இருந்த அமைப்புநியான சீராகக் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் சூத்திரம் மூன்றாவது உலக நாடுகள் பின்பற்ற வேண்டிய பொருளாதார கொள்கைகளின் ஒரு தொகுதியினை வலியுறுத்தியது. இலங்கை ஒரு வளர்முக நாடு என்ற முறையில் அதன் அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்கும் சென்மதி நிறுவன தேவைகளுக்கும் இந்த சர்வதேச நிறுவனங்களின் உதவியிலேயே பெருமளவுக்கு தங்கியிருந்தது. இந்தச் சூழ்நிலையில் இச்சீதிருத்தங்களை அமுல் செய்வதைத் தவிர அதற்கு வேறு மாற்று வழிகள் எவையும் இருந்து வரவில்லை. மறுபுறத்தில், தென்கிழக்காசியாவின் புதிதாக கைத்தொழில்மயமாகி வரும் நாடுகளின் பொருளாதார அபிவிருத்திக் கொள்கைகளை இலங்கையினால் பின்பற்ற முடியாதிருந்தது.

தனியார்மயமாக்கல் சாஸ்திரிய பொருளியல் பள்ளியினால் முன்வைக்கப்பட்டு வந்த மிக முக்கியமான கருதுகோளாக இருந்து வந்தது. அடம்ஸமித் "தேசங்களின் செல்வம்" என்ற தனது நூலில் தனியார் தொழில் உரிமையாளர்கள் மூலதனத்தின் உரிமையாளர்கள் என்ற முறையில் செலவு மற்றும் அனுபவங்கள் என்பவற்றில் கவனம் செலுத்தி வருவதனால் வளங்களை செயல் திறனுடன் கூடிய விதத்தில் உபயோகிப்பதற்கான உந்துதலை பெற்றுக் கொள்கிறார்கள் என வாதிட்டுள்ளார். திறந்த பொருளாதார மொன்றில் அரசு துறையும் தனியார் துறையும் வகிக்க வேண்டியிருக்கும் பங்குப் பணிகள் குறித்த விரிவான கலந்துரையாடல்கள் இக்காலப் பிரிவின் போது பொருளியலாளர்களுக்கு மத்தியில் இடம்பெற்று வந்தது. அதே வேளையில், அடம்ஸமித்தின் தலையிடாக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த சந்தைப் பொருளாதார கோட்பாட்டுக்கு ஆதரவாகவும் எதிராகவும் கடுமையான வாதாபிதி வாதங்களும் இடம்பெற்றன. இதே வேளையில், ஐந்து கண்டங்களைப்படும் சேர்ந்த பெரும்பாலான வளர்முக நாடுகள், சர்வதேச நாணய நிதியம் மற்றும் உலக வங்கி என்பவற்றின் அமைப்புநியான சீராகக் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின் படிப்படியாக எடுத்து வரப்பட்டன.

இது பராமரிப்பு பொருளாதார கோட்பாடு என்றும் அழைக்கப்பட்டது. இக்கோட்பாட்டின் பிரகாரம் அரசு ஒரு சிறு பங்களிப்பினை மட்டுமே வழங்க வேண்டியுள்ளது. பிரதானமாக (அ) வெளி ஆக்கிரமிப்புக்களிலிருந்து சமூகத்துக்கு பாதுகாப்பினை வழங்குதல் மற்றும் சட்டத்தினையும் ஒழுங்கையும்

அந்நியச் செலவாணி ஒழுங்குவிதித் தளர்ப்பு

இலங்கை முழுமையான, நெகிழ்ந்து கொடுக்கும் இயல்பினைக் கொண்ட செலவாணி விகிதப் பொறிமுறையொன்றை பின்பற்றி வருவதனை சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் பணிப்பாளர்கள் வரவேற்றுள்ளனர். ச நா நி வெளியீட்டுள்ள பொதுத் தகவல் அறிவித்தலொன்றின் பிரகாரம் மத்தியவங்கி அந்நியச் செலவாணிச் சந்தையிலான தனது தலையீட்டினை வரையறுத்துக் கொள்வதுடன், ஒதுக்குகளை உருவாக்கிக் கொள்வதற்கு மத்தியவங்கிக்கு இடமளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதனை பணிப்பாளர்கள் வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

அண்மையில் அந்நியச் செலவாணி ஒழுங்குவிதிகள் தளர்த்தப்பட்டமையை சநாதி வரவேற்றிருப்பதுடன், செலவாணி விகிதம் சந்தையினால் நிர்ணயிக்கப் படுவதனை வலியுறுத்தும் விதத்தில் மீதமுள்ள ஒழுங்குவிதிகள் விவேக பூர்வமானவையாக அங்கீகரிக்கவேண்டும் என அவர்கள் சிபாரிசு செய்துள்ளனர். அரசினை சீராகக்கவன் இடம்பெற்று பணவீக்கம் வீழ்ச்சி கண்டு, ஒதுக்குகள் அதிகரிக்கத் தொடங்கும் வரையிலாயினும் இலங்கை மிகக் கடுமையான நாணயக் கொள்கையொன்றை பராமரித்து வர வேண்டும் என அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டுள்ளனர். உரிய காலத்துக்கு முன்னர் வட்டி விகிதங்களை தளர்த்துவது தொடர்பாக ச நா நி யின் பல பணிப்பாளர்கள் இலங்கைக்கு எச்சரிக்கை விடுத்துள்ளனர். மேலும், திறந்த சந்தை செயற்பாடுகள் நாணயத் துறையின் இலக்குகளுக்கு இணங்கக் கூடியவையாக இருந்து வருவதனையும் இலங்கை உத்தரவாதப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

பணிப்பாளர்கள் குறிப்பாக கணிசமான அளவிலான அரசினை பலப்படுத்தல், பொதுத் துறை தொழில்முயற்சிகளின் நிதி நிலைமையில் இடையறாது ஏற்பட்டு வந்துள்ள விருத்தி நிலை மற்றும் நெகிழ்ந்து கொடுக்கக் கூடிய செலவாணி விகித வழிமுறைகள் போன்ற இலங்கையின் கொள்கை முன்புமுயற்சிகளை வரவேற்றிருக்கும் அதே வேளையில், சீர்திருத்தங்கள் மந்த கதியில் அமுல் செய்யப்படுவது குறித்து ஆழ்ந்த கவலை தெரிவித்துள்ளனர்.

2001 மற்றும் 2002 என்பவற்றுக்கான அரசினை இலக்குகள் மற்றும் வருமான செலவு வழிமுறைகள் என்பன பொருத்தமானவையாக இருந்து வருகின்றன. ஆனால், குறுங்காலத்தில் இலங்கை எதிர்கொண்டிருக்கும் சவால் 2000 இல் அரசினைக் கணக்குகளில் இடம்பெற்ற மிகக் கடுமையான சீர்திருத்தத்தை

தடுத்து நிறுத்துவதாகவே இருந்து வருகின்றது. பாதுகாப்பு தொடர்பான செலவுகளை கட்டுப்படுத்திக் கொள்வதன் மூலமும், வருவாய் சேகரிப்பினை விருத்தி செய்து கொள்வதன் மூலமும் இது மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். இலங்கை நடுத்தர காலத்தில் பொருளாதார ஸ்திர நிலையை எய்தும் பொருட்டு அதிகாரிகள் விரிவான அமைப்பு ரீதியான செய்திட்டமொன்றை முன்னெடுத்துச் செல்வது அவசியமாகும் என அந்த அறிக்கை குறிப்பிடுகின்றது.

வறுமைக் குறைப்பு மற்றும் வளர்ச்சிக்கான ஏற்பாடு திட்டத்தினால் ஆதரவளிக்கப்படக் கூடிய ஒரு திட்டத்தின் கீழ் நிலையான வளர்ச்சிக்கும் வறுமைத் தணிப்புக்குமான நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்றை இலங்கை அமுல் செய்யும் என பணிப்பாளர்கள் நம்பிக்கை தெரிவித்துள்ளனர். உயர் வளர்ச்சிக்கு உசிதமான பொருளாதார சூழ்நிலையொன்றை உருவாக்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு பொதுத் துறை நடவடிக்கைகளின் செயலாற்றுவதை விருத்தி செய்து கொண்டே வேண்டும் கருத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அமைப்புரீதியான சீர்திருத்த செயல்திட்டத்துக்கு நடுத்தர கால அரசினை உறுதிப்பாடு பக்கபலமாக இருந்து வருதல் வேண்டும். அந்நிலையில் உற்பத்தி சார்ந்த தனியார் துறை நடவடிக்கைகளுக்கு அவசியமான வளங்களை விடுவிப்பதற்கான வாய்ப்பு கிட்டும். எனவே, ஒட்டுமொத்த பற்றாக்குறையை மொ உ உயின் 5 சதவீதத்துக்கு கீழ் குறைத்துக் கொள்வதற்கான அரசாங்கத்தின் நடுத்தர கால குறிக்கோளுக்கு ச நா நி பணிப்பாளர்கள் ஆதரவு தெரிவித்துள்ளனர்.

ச நா நி குழுவின் ஒரு சில பணிப்பாளர்கள் சமூக அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களுக்கும் வறுமை ஒழிப்புக்குமான நிதி ஒதுக்குகள் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதனை உறுதி செய்யும் அதே வேளையில், பாதுகாப்பு தொடர்பான செலவுகளை கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க வேண்டிய முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தியுள்ளனர். மேலும், அரசு துறை ஒய்வுதிய திட்டம் கட்டுப்பாட்டாக கூடியதாக இருந்து வரும் பொருட்டும், ஊழிய நகர்வினை அதிகரிக்கும் பொருட்டும் அரச ஊழியர்களுக்கும் அரச ஊழியர்களுக்கும் மீண்டும் ஒருமீத அணுகுமுறையை பின்பற்றுவதற்கான திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்றும் யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஊழியச் சந்தையின் செயற்பாட்டினை விருத்தி செய்யும் பொருட்டு உத்தேச நகராறு தீய்ப்பு நடைமுறைகள் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. முக்கிய தொழில் சட்டங்களில் மாற்றங்களை எடுத்து வருவது, ஊழிய அளவினை நிர்ணயித்துக் கொள்வதற்கு நிறுவனங்களுக்கு அதிக அளவிலான சுதந்திரத்தை வழங்கும்.

பராமரித்தல் என்பவற்றினையும் உள்ளடக்கிய விதத்தில் சமூக/பொது பண்டங்களை வழங்குதல்; (ஆ) சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் செயற்பாட்டுக்கு அவசியமான உட்கட்டமைப்பு சேவைகளை உருவாக்கி, நிறுவனங்களைக் கட்டிவெழுப்புதல் சாஸ்திரிய பொருளாதாரத்தின் அடிப்படை கோட்பாடு சந்தையும் அரகம் பிரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்துகின்றது. இது சாத்தியமற்றதாகும். அதன் காரணமாகவே பொருளியல் விஞ்ஞானம் "அரசியல் பொருளாதாரம்" என அழைக்கப்படுகிறது (சிரிமல் 1995).

மேலே குறிப்பிடப்பட்டவாறு வர்த்தகம், விலைகள் மற்றும் கைத்தொழில் கட்டுப்பாடுகள் என்பவற்றை தாராளமயமாக்க குவதற்கு ஊடாக பொருளாதாரம் திறந்து விடப்பட்டதன் மூலம் தய்வான், சிக்கப்பூர் மற்றும் தென் கொரியா போன்ற கிழக்காசிய நாடுகளின் மாதிரியை பின்பற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முயன்றது. இலங்கையை தாம் ஒரு சிக்கப்பூராக மாற்றியமைக்கப் போவதாக கூட பரிசீலனை செய்வதற்கு அரசியல் தலைவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருந்தனர். அக்குறிக்கோளை சாதித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு 1977 இல் வரவு செலவுத் திட்டத்துக்கு ஊடாக பின்வரும் கொள்கைகளும் வழிமுறைகளும் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டிருந்தன:

1. இலங்கை ரூபா ஐக்கிய அமெரிக்க டொலருக்கு எதிராக 42.8 சதவீதத்தினால் பெறுமதியறக்கம் செய்யப்பட்டதுடன், முன்னர் நிலவி வந்த இரட்டைச் செலவாணி விகிதங்கள் இணைக்கப்பட்டு ஒரு மிதக்கும் செலவாணி விகிதம் பின்பற்றப்பட்டது.
2. செலவாணிக் கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் அளவு ரீதியான கட்டுப்பாடுகள் என்பவற்றை கொண்டிருந்த முறைமை ஒழிக்கப்பட்டு அதற்குப் பதிலாக நீர்வைகள் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டன.
3. ஒரு சில அத்தியாவசிய நுகர்வுப் பொருட்கள் தவிர ஏனைய பொருட்கள் தொடர்பான விலைக் கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டன.
4. அனைவருக்கும் பொதுவாக வழங்கப்பட்ட வந்த உணவு மானிய முறை நிறுத்தப்பட்டு, குடித் தொகையின் குறைவருமானப் பிரிவினருக்கு மட்டும் உணவு முத்தியை திட்டத்துக்கு ஊடாக உதவி வழங்கும் முறை அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டது.
5. வெளிநாட்டு தனியார் முதலீட்டினைக் கவர்ந்திழுப்பதற்கென வழிமுறைகள் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டன. இலாபங்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி வைத்தல் மற்றும் வெளிநாட்டு முதலீட்டுக்கு உரிமம் பெறுதல் என்பன தொடர்பான ஒழுங்கு விதிகளில் மாற்றங்கள் எடுத்து வரப்பட்டன.

6 உள்நாட்டு வட்டி விதிதங்கள் உயர்ந்தபட்டமை. இந்த வழிமுறைகளின் அமுலாக்கச் செயன்முறை எப்பொழுதும் இலகுவானதாக இருந்து வரவில்லை. எனினும், இச்சீர்திருத்தங்கள் நாட்டின் வர்த்தக கட்டமைப்பிலும் பேரண்ட பொருளியல் நிலைமையிலும் பல அடிப்படை மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கு வழிகோலியிருந்தன (வி. கணேசலிங்கம் 1995).

இக்கொள்கைகளை அடுத்து அரசிறைக் கொள்கைகளிலும் மாற்றங்கள் எடுத்து வரப்பட்டன. இந்த வழிமுறைகளுக்கிடாக அரசாங்கம் பொருளாதார வளர்ச்சியையும் அபிவிருத்தியையும் துரிதப்படுத்துவதற்கு எதிர்நின்றது. உள்கட்டமைப்பு வசதிகளின் அபிவிருத்தி, கல்வி, சுகாதாரம் என்பவற்றுக்கு உயர் அளவிலான ஒதுக்கீடுகள் மற்றும் தனியார் துறைக்கு சாதகமான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குதல் போன்றவற்றில் அரசாங்க வரவு செலவுத்திட்டம் கவனம் செலுத்தியது. 1980-1982 காலப் பிரிவின் போது அரசிறை பற்றாக்குறை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 18 % வரையில் அதிகரித்துச் சென்றிருந்தது. இது 1983-1988 காலப்பிரிவின்போது 11-13 % வரையில் மீட்டியதாக குறைத்துக் கொண்டீட்டுருந்தது. இச்சீர்திருத்தங்கள் ஒட்டுமொத்தமாக வெற்றியளித்திருக்கவில்லை. பொதுத்துறைச் செலவு அரசாங்கத்துக்கு கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்த வளங்களிலும் பார்க்க உயர்வானதாக இருந்து வந்தமையினால் அரசாங்கம் பல்வேறு வெளிநாட்டுக் கடன் வசதிகளையும் நாட வேண்டியிருந்தது. இவற்றின் விளைவாக மொத்தக் கேள்வி உயர்ந்து சென்றது. இது ஏற்றுமதித் துறையின் அபிவிருத்திக்கும் அதன் பன் முகப்படுத்தலுக்கும் இடையூறாக இருந்து வந்ததுடன், வெளி வர்த்தக நிதிகள் சீர்தலைவடைவதற்கு வழிகோலியது. இதன் விளைவாக நாடமுறைக் கணக்கில்

ஏற்பட்ட பற்றாக்குறை 1980-1982 காலப் பிரிவில் மொ.உ.உ.யின் 16 சதவீதமாகவும், அதன் பின்னர் 10 சதவீதமாகவும் நிலவி வந்தது. சீர்திருத்த செயன்முறையின் மற்றொரு தேவையை நிறைவு செய்து வைப்பதற்கென 1986 இல் மற்றொரு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதிகார வர்க்கத்தின் கெடுபிடிகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருந்த நாட்டின் வளைந்து கொடுக்காத நிர்வாக முறை முன்னேற்றத்துக்கான ஒரு முக்கிய இடையூறாக இருந்து வந்தது. இதனைக் கவனத்தில் எடுத்து 1986 இல் நிருவாக

சீர்திருத்த கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. ஏற்றுமதி மேம்பாட்டு வலயங்களின் ஸ்தாபிதம் மற்றொரு நடவடிக்கையாகும். தனியார் துறை பொருளாதார அபிவிருத்தியில் பங்கேற்பதற்கு பொருத்தமான நிறுவன ரீதியான கட்டமைப்பினை உருவாக்க வேண்டிய தேவையும் இருந்து வந்தது. ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் சபை இதற்கென உருவாக்கப்பட்ட நிறுவனங்களில் ஒன்றாகும்.

(32 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

சர்வதேச நாணய நிதியம் மற்றும் உலக வங்கி என்பவற்றின் கோட்பாடு

மத்தியநிப்பிடப்பட்ட பொருளாதாரகூலன் ஒப்பிடும் பொழுது கட்டற்ற சந்தைப் பொருளாதாரமும் சந்தைச் சக்திகளும் விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான மூலவளங்களை மிகச் சிறந்த முறையில் ஒதுக்கிக் கொடுக்கும் ஒரு முறையாக இருந்து வருகின்றது என்பதே சர்வதேச நாணய நிதியம் மற்றும் உலக வங்கி என்பவற்றின் அடிப்படை எடுகோளாக இருந்து வருகின்றது. அதன் பிரகாரம், குறுகிய காலத்தில் மந்தமான பொருளாதார வளர்ச்சி இடம் பெற்றாலும் கூட, பணவீக்கம் மிகவும் கண்டிப்பான முறையில் கட்டுப்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் போட்டியை எதிர்கொள்வதற்காக பொருளாதாரத்தை நிறுத்து விடுவது அவசியமாகும்; வழங்கல் மற்றும் கேள்வி என்பவற்றைக் கொண்ட சந்தைச் சக்திகள் விலைனை நினைப்பதற்கு இடமளிக்கும் விதத்தில் உள்நாட்டு கைத் தொழில்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் பாதுகாப்பும் மானியங்களும் ஒழிக்கப்படுதல் வேண்டும். அரசு கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்படுவதுடன், சந்தைச் சக்திகள் கட்டற்ற முறையில் இயங்கி வருதல் வேண்டும். கடன் நிதிகள் வழங்கப்படுவதற்கு

முன்னர் சென்மதி நிலுவை சீராக்கப்படுதல் வேண்டும் என்றும், அரசிறைப் பற்றாக்குறையின் அளவு குறைக்கப்பட வேண்டும் என்றும், நாணயப் பெறுமதியற்றக்கம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும் வாட்டிவிதங்கள் உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்றும் செலாலனி கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட வேண்டும் என்றும் ச.நா.நி. விதித்துரைத்துள்ளது.

இலங்கை பொருளாதாரத்தில் 1977 தொடக்கம் இந்தகைய கொள்கைகள் அமுல் செய்யப்பட்டு வந்திருப்பதனை தெளிவாக காண முடிகிறது. பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் கட்டமைப்புக்குள் பெருமளவுக்கு கத்திரமான முறையில் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்பதற்கு தனியார் துறைக்கு ஒரு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. 1980களின் தொடக்கத்தில் தனியார் வங்கிகள் மற்றும் வெளிநாட்டு வங்கிகளின் கிளைகள், தனியார் குறை காப்புறுதி நிறுவனங்கள் என்பவற்றின் ஸ்தாபிதம் என்பன இலங்கையில் தாராளமயமாக்கல் உத்திகள் அமுலாக்கப்பட்டமைக்கான மிகச் சிறந்த உதாரணங்களாகும். இந்த இரு பிரதான நிதிசார் வணிகத் துறைகளும் 1960 தொடக்கம் முழுவதும் அரசின் ஏகபோக கட்டுப்பாட்டில் இருந்து வந்தன. இதே வேளையில் அரசு துறை நிறுவனங்களின் தனியார்மயமாக்கலும் இடம்பெற்றது.

இலங்கையின் நிதித் துறை சீர்திருத்தங்கள்

சில சிந்தனைகள்

கலாநிதி சந்தன அனந்தே (பொருளியல் துறை, கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்)

இலங்கையின் நிதித் துறை தாராளமயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1977 இன் பிற்பகுதியில் வர்த்தக தாராளமயமாக்கல், ஊக்குவிப்பு முறை தொடர்பான சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டம் போன்ற விரிவான சீர்திருத்தங்கள் தொகுதியொன்றின் ஒரு பாகமாக அறிமுகம் செய்யு வைக்கப்பட்டது. இலங்கையின் நிதி அமைப்பு தொடர்பான சீர்திருத்தம் குறிப்பாக 1970களின் பிற்பகுதியில் நாடு எதிர்கொண்டிருந்த பல பேரண்ட பொருளியல் பிரச்சினைகள் என்பவற்றினால் முதன்மையாகவும், நிதித் துறை தாராளமயமாக்கல் மற்றும் ஒழுங்குவிதி தளர்ப்பு என்பவற்றைக் கொண்ட உலகளாவிய போக்கின் செல்வாக்கினால் ஓரளவுக்கும் தூண்டப்பட்டிருந்தது என்ற விடயம் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த ஒட்டுமொத்த சீர்திருத்த நிகழ்ச்சித்திட்டம் புதிய சாஸ்திரிய சந்தைப் பொறிமுறை மாதிரியில் பெருமளவுக்கு தங்கியிருந்ததுடன், நிதித் துறை சீர்திருத்தம் மக்களின் சோ மாதிரியை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. இந்தக் கட்டமைப்பு சமூக நீதிக்கு உத்தரவாதமளிக்கும் அதே வேளையில், பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தூண்டும் என நம்பப்பட்டது. புதிய சூழ்நிலையில், தனியார் துறை வளர்ச்சியின் இயந்திரமாக இருந்து வருவதாக கருதப்பட்டது ஏற்கனவே இருந்து வந்த அளவு ரீதியான கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டு, ஏற்றுமதிக்கு எதிரான பாரபட்ச நிலையை போக்கும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட தீர்வை மற்றும் செலாவணி பெறுமதியிறக்கம் என்பன ஒரு முக்கியமான பங்கினை வகிக்கத் தொடங்கின. இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் குறிக்கோள் முதலீட்டின் மட்டும் மற்றும் விகிதம் என்பவற்றை உயர்த்துவதும், துரித பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான மூலதனத்தின் செயல்திறனை உயர்த்துவதாகும். வேறு பல ஆய்வுகளில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருந்ததைப் போல இலங்கையில் 1977இல் இடம்பெற்ற சீர்திருத்த நிகழ்ச்சித்திட்டம் பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் மீதான அனைத்து ஒழுங்குவிதிகளையும் ஒட்டுமொத்தமாக ஒரே தடவையில் ஒழித்து விடவில்லை. பேரண்டப் பொருளியல் உறுதிப்பாடு தொடர்பான இலக்கினை சாதித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு மிக முக்கியமான பொருளாதார மாறிகளை மாற்றியமைப்பதற்கு பொருத்தமான தருணத்தை கண்டறிந்து கொள்வது எப்பொழுதும் மிகவும் சிரமமான ஒரு காரியமாக இருந்து வருகின்றது என்பதனை பொருளாதார எழுத்தாக்கங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இலங்கையின் பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் இரு பிரதான கட்டங்களை கொண்டிருந்தன. பொருளாதார அமைப்பின் மீது ஏற்படக்கூடிய சாத்தியமான பேரண்டப் பொருளாதார அதிர்ச்சிகளை தவிர்த்துக் கொள்ளும் பொருட்டு 1977 தொடக்கம் 1988 வரையில் ஒரு கட்டமாகவும், 1989 தொடக்கம் 1994

வரையில் மற்றொரு கட்டமாகவும் இச்சீர்திருத்தங்கள் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டன. ஆரம்ப கட்டத்தில் வங்கித் தொழில் அமைப்பு, செலாவணி முறை மற்றும் நாணயக் கொள்கை என்பவற்றிலேயே சீர்திருத்தங்கள் எடுத்து வரப்பட்டிருந்தன. பின்னர் இச்சீர்திருத்தங்கள் முறி மற்றும் பங்குச் சந்தைகள், மூலதன உட்பாய்ச்சல்கள் என்பவற்றுக்கு விரிவாக்கப்பட்டன. இந்த மாற்றங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கும் விதத்தில், இலங்கை மத்திய வங்கிக்கு அதிக அளவில் தன் எாதிக்கத்தை வழங்குவதற்கும் வங்கித்தொழில் துறை மேற்பார்வை மற்றும் ஒழுங்குவிதிகளை நிர்ணயித்தல் என்பவற்றிலான அதன் ஆற்றலை பலப்படுத்துவதற்குமே வங்கித்தொழில் துறை சட்டங்கள் திருத்தப்பட்டன. நாணயக் கொள்கையின் ஒரு கருவி என்ற முறையில் வட்டி விகிதக் கொள்கை மிக முக்கியமான ஒரு பங்கினை வகித்தது. உள்நாட்டுச் சேமிப்புக்களை ஊக்குவிக்கும் முதன்மையான தோக்கத்துடன் உயர் வட்டி விகிதக் கொள்கை ஒரு பொதுவான விதிமுறையாக பின்பற்றப் பட்டு வந்தது. இந்த வட்டி விகிதக் கொள்கை இரண்டு மிக முக்கியமான பேரண்டப் பொருளியல் பிரச்சினைகளை கவனத்தில் எடுக்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது: முதலில் மெய்ப்பண நிலுவைகளுக்கான அதிகரித்த அளவிலான கேள்விக் குண்டாக வளர்ந்து வரும் பணவீக்க அழுத்தங்களை கட்டுத்து நிறுத்துதல்; இரண்டாவதாக, வங்கித் தொழில் துறைக்கான நிதி உட்பாய்ச்சல்களை ஊக்குவிப்பதற்கும், நிதி நிறுவனங்களின் கொடுகடன் ஆற்றலை அதிகரிப்பதற்கும் மெய் வட்டி விகிதத்தை சாதகமான நிலையில் வைத்திருத்தல். வட்டி விகிதம் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட சீர்திருத்தத்தின் மிக முக்கியமான அம்சம் வங்கி விகிதத்தில் எடுத்து வரப்பட்ட ஒரு ஏறுமுகமான திருத்தமாகும் வர்த்தக வங்கிகளின் வைப்பு மற்றும் கடனளிப்பு வட்டி விகிதங்களின் மீது மிகவும் தாக்கமான ஒரு செல்வாக்கினை எடுத்து வரும் நோக்கத்துடன் வங்கி விகிதம் 8.5 சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டது. வங்கி விகிதம் மாற்றியமைக்கப்பட்டதனை உடனடுத்து தேசிய சேமிப்பு வங்கியின் வைப்புக்கள் மீதான வட்டி விகிதங்கள் 6 மாத வைப்புக்கள் தொடர்பாக 7.5 சதவீதத்திலிருந்து 12 சதவீதமாகவும், 12 மாத வைப்புக்கள் தொடர்பாக 15 சதவீதமாகவும் உயர்த்தப்பட்டன. தேசிய சேமிப்பு வங்கி தவணை மற்றும் சேமிப்பு வைப்புக்கள் தொடர்பாக விலையை நிர்ணயிக்கும் வங்கியாக இருந்து வருவதனால் இவ்விதம் செங்குத்தாக வட்டி வீதங்களில் எடுத்து வரப்பட்ட ஏறுமுகமான திருத்தம் வர்த்தக வங்கிகளும் ஏனைய நிதி

நிறுவனங்களும் அதனைப் பின்பற்றுவதற்கு நிர்ப்பந்தித்தது. வங்கி வைப்புக்கள் மீதான வட்டி விகிதங்கள் உடனடியாக உயர்ந்து சென்றதுடன், மெய் வட்டி விகிதம் சாதகமான நிலையில் இருந்து வந்தது. எனினும், பணவீக்கம் அதிகரித்து வந்ததன் விளைவாக மெய் வட்டி விகிதம் குறுகிய காலம் மட்டுமே நிலைத்திருக்க முடிந்தது. அதனை அடுத்து மெய் வட்டி விகிதத்தை சாதகமாக வைத்திருக்கும் பொருட்டு தேசிய சேமிப்பு வங்கி வட்டி விகிதங்கள் உயர்த்தப்பட்டன. நிதிச் சந்தையில் பங்கேற்றிருந்த ஏனைய வங்கிகளும் இதனைப் பின்பற்றிய விதத்தில் தமது வட்டி விகிதங்களை அதிகரித்தன. பொருளாதார சீர்திருத்தத்துக்கு பிற்பட்ட கால கட்டத்தின் போது கொடுகடன் வட்டி விகிதங்களை நிர்ணயிப்பதில் தலையீடு எதுவும் இல்லை என்ற விடயம் இங்கு முக்கியமாக குறிப்பிடப்படுதல் வேண்டும். செலாவணி விகித அமைப்பில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒட்டுமொத்தமான மாற்றம் பேரண்டப் பொருளியல் பின்புலத்தில் எடுத்து வரப்பட்ட அடுத்த மிகப் பெரிய மாற்றமாகும். செலாவணி விகிதத்தை மீளமைக்கும் பொழுது, 1977 நவம்பர் 16 இல் இலங்கை ரூபா அமெரிக்க டொலருக்கு எதிராக 46 சதவீதத்தினால் பெறுமதி இறக்கம் செய்யப்பட்டது. ஒரு தாக்கமான இறக்குமதி பிரதியீடு மற்றும் ஏற்றுமதி மேம்பாடு என்பவற்றுக் கூடாக வெளித்துறை சமன்மையை எதிர்கொள்வதே இந்த நடவடிக்கையின் குறிக்கோளாக இருந்து வந்தது. இது தவிர செலாவணி விகிதம் ஒரு முகப்படுத்தப்பட்டது. நிலையான செலாவணி விகிதமுறை மற்றும் அப்பொழுது நிலவி வந்த இரட்டைச் செலாவணி முறை என்பன கைவிடப்பட்டன. அதன் பின்னர் நிர்வகிக்கப்பட்ட மிதக்கும் செலாவணி விகிதமொன்று அமுலுக்கு வந்தது. இலங்கை ரூபா ஒரு தொகுதி சுவதேச நாணயங்களுடன் மிதக்கவிடப்பட்டது. 1977 இல் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட இந்த செலாவணி விகிதக் கொள்கை சீர்திருத்தம் 1994 மார்ச் மாதத்தில் இலங்கை சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் உறுப்புரை VIII இன் கீழான கட்டப்பாடுகளை (அதாவது முழுமையான நடைமுறைக் கணக்கு மாற்றத்தை) ஏற்றுக் கொண்டதனை அடுத்து அதன் உச்சகட்டத்தை எட்டியது. பணச் சந்தை மீதான தாக்கங்கள் பொருளாதார தாராளமயமாக்கலை அடுத்து நாட்டின் வர்த்தக வங்கித் தொழில் அமைப்பில் கணிசமான அளவிலான வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. புதிய வெளிநாட்டு வங்கிக் கிளைகளை ஸ்தாபிப்பது தொடர்பாக விதிக்கப்பட்ட தடை 1979 இல் நீக்கப்பட்டதுடன், உள்நாட்டு பணச் சந்தையில் வெளிநாட்டு வங்கிகள் பிரவேசிப்பதற்கான வாய்ப்புக்களை அது

எடுத்து வந்தது. இதனை அடுத்து புதிய வெளிநாட்டு வங்கிகள் கொழும்பில் நமது வர்த்தக நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்ததுடன், வங்கித்தொழில் துறையில் போட்டி இடம்பெறத் தொடங்கியது. உள்நாட்டுச் சந்தையில் இயங்கி வரும் வெளிநாட்டு வங்கிகளின் எண்ணிக்கை 1971 இல் 7 ஆக இருந்து 1980 இல் 21 ஆக அதிகரித்திருந்தது. எனினும், இந்த வங்கிகளின் எண்ணிக்கை 1982 இல் உச்ச மட்டமான 25 இலிருந்து 1989 இல் 16 ஆக வீழ்ச்சி கண்டிருந்தது.

இலங்கையில் 1977 இல் இரண்டு உள்நாட்டு தனியார் துறை வர்த்தக வங்கிகள் மட்டுமே இயங்கி வந்தன. நிதித் துறை சீ்திருத்தங்களை அடுத்து 1999 இல் இந்த வங்கிகளின் எண்ணிக்கை 7 ஆக அதிகரித்தது. மேலும், இந்த உள்நாட்டு வர்த்தக வங்கிகள் நாட்டின் உப நகரப் பிரதேசங்களிலும் கிராமப் பிரதேசங்களிலும் மிகப் பரந்த அளவில் அவற்றின் நடவடிக்கைகளை விஸ்தரித்துச் சென்றுள்ளன. தனியார் துறை வங்கிக் கிளைகளின் எண்ணிக்கை 1999 அளவில் 296 ஆக அதிகரித்திருந்தது. அதேபோல அரசு துறை வங்கிகளின் கிளை விஸ்தரிப்பும் துரித வேகத்தில் இடம்பெற்று வந்துள்ளது. இந்த வங்கிகள் 1970 இல் 151 கிளைகளைக் கொண்டிருந்தன; இது 1996 இல் 637 ஆக அதிகரித்திருந்தது. அதே போல வெளிநாட்டு வங்கிகளும் கிளைகள் மற்றும் சொத்து விரிவாக்கல் என்பவற்றின் அடிப்படையில் கணிசமான அளவிலான விருத்தி நிலைகளை காட்டியிருந்தன. 1970 இன் முடிவின்போது இலங்கையில் இயங்கி வந்த வெளிநாட்டு வங்கிகளின் கிளைகள் 13 ஆக இருந்து வந்தன. இது 1999 இன் முடிவின்போது 42 ஆக அதிகரித்திருந்தது. வங்கிக் கிளைகளின் வலையமைப்புக்களில் இவ்விதம் விரிவாக்கம் ஏற்பட்டு வந்ததனை அடுத்து வங்கிக் கிளையொன்றுக்கான மக்களின் எண்ணிக்கை கணிசமான அளவில் வீழ்ச்சி அடைந்திருந்தது.

சீ்திருத்தங்களை அடுத்து நாட்டின் நிதி அமைப்பில் நடவடிக்கைகளில் ஏற்பட்ட பெருக்கம் குறிப்பிடத்தக்க வேறு சில விருத்தி நிலைமைகளையும் பாரிய அரசு வங்கிகளையும் உள்ளிட்ட வங்கிகளின் நடத்தைகளில் சாதகமான மாற்றங்களையும் எடுத்து வந்திருந்தது. இதற்கான ஓர் உதாரணம் சந்தையில் சிறக்குமியல்பு அதிகரிப்பதற்கு உதவிய பல்வேறு வகைகளையும் சேர்ந்த நிதி நிறுவனங்களில் வேறுபாடுகள் எடுத்து வரப்பட்டமையாகும். இந்த மாற்றங்களுடன் இணைந்த விதத்தில் குத்தகை நிதிப்படுத்தல், வணிக வங்கித்தொழில் போன்ற குறிப்பிட்ட சில நிதிச் சேவைகள் பாரம்பரிய வங்கித்தொழில் என்பவற்றிலிருந்து வெளியேறி தனித்துவமான துறைகளாக உருவாகத் தொடங்கின. இது உள்நாட்டு நிதித் துறையின் பன்முகப்படுத்தலுக்கு உதவியதுடன், அதன் இறுதி விளைவாக நற்பொழுது உள்நாட்டு நிதிச் சந்தையில் பல விசை (குத்தகை) கம்பெனிகளும் வணிக வங்கிகளும் இயங்கி வருகின்றன. இதற்கான மற்றொரு உதாரணம் இலங்கை 1993 இல் உலகளாவிய வங்கிகளுக்கிடையிலான

நிதிக்குறை தொப்பு (SWIFT) அமைப்பில் இணைந்து கொண்டமையாகும். அதே ஆண்டில் இலங்கை வர்த்தக வங்கிகள் உலகளாவிய இலத்திரனியல் பிணைப்புக்களை உருவாக்கியிருந்தன. மேலும், வர்த்தக வங்கிகள் தானியங்கி காசாளம் (ATM) இயந்திரங்கள், கடன் அட்டைகள், இலத்திரனியல் நிதி மாற்றல்கள், இலங்கை வங்கிகளுக்கிடையிலான கொடுப்பனவு முறை (SLIPS), தொலைபேசி வங்கித் தொழில், இணைய வங்கித்தொழில் போன்ற பல்வேறு புதிய நிதித் திட்டங்களையும் வசதிகளையும் அறிமுகம் செய்து வைத்தன. தாராளமயமாக்கலுக்கு பிற்பட்ட கால கட்டத்தின் போது காசோலைத் தீர்வை நடவடிக்கைகளிலும் ஓர் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. வங்கித் தீர்வைகளின் மாதாந்த சராசரிப் பெறுமதி 1978 - 1989 காலப் பிரிவில் மெய் நியதிகளில் 22 சதவீதமாகவும், 1990 - 1998 காலப்பிரிவின் போது 28 சதவீதமாகவும் அதிகரித்திருந்தது.

சீ்திருத்தங்களின் பின்னர் வர்த்தக வங்கிகளின் நடவடிக்கைகளில் ஏற்பட்ட பாரிய அதிகரிப்பின் விளைவாக வங்கித்தொழில் துறையின் சொத்துக்களில் தீவிர அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. வர்த்தக வங்கிகளின் சொத்துக்கள் 1978க்கும் 1993க்கும் இடையில் மெய் நியதிகளில் 17% வருடாந்த வளர்ச்சியை பதிவு செய்திருந்ததுடன், 1994க்கும் 1998க்கும் இடைப்பட்ட காலப் பிரிவின் போது 13.4 சதவீத வளர்ச்சியை பதிவு செய்திருந்தன. வர்த்தக வங்கித் துறையின் சொத்துக்களில் இவ்விதம் இடையறாது ஏற்பட்டு வந்த விரிவாக்கம் தனியார் துறைக்கான வெளி நிதிப்படுத்தலை வழங்கும் மிகப் பெரிய மூலம் என்ற முறையில் அத்துறையின் ஸ்தானத்தை தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கு அதற்கு உதவியது. 1998 இல் தனியார் துறையின் மொத்த நிதிப்படுத்தல் தேவைகளின் 63.5 சதவீதத்துக்கு வர்த்தக வங்கிகள் பங்களிப்புச் செய்திருந்தன. எவ்வாறெனினும், தனியார் துறைக்கு நிதிப்படுத்தலை வழங்கும் ஒரு மூலம் என்ற முறையில் வங்கித்தொழில் துறையின் சாப்பு நிலைய முக்கியத்துவம் கடந்த காலப் பிரிவின் போது எல்லைநீதியிலான ஒரு வீழ்ச்சியை காட்டியுள்ளது (அட்டவணை 1.1 ஐ பார்க்கவும்).

தாராளமயமாக்கலுக்கு பிற்பட்ட காலத்தின் போது தனியார் துறையை நிதிப்படுத்துவதற்கான மாற்று மூலங்கள் தனித்தனியாக அபிவிருத்தியடைந்திருப்பதன் காரணமாகவே இந்த வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்க முடியும்.

தனியார் துறைக்கான வெளி நிதிப்படுத்தல் மூலங்கள் 1960 - 1998	1960	1970	1995	1996	1998
நிறுவனங்கள்					
இலங்கை மத்திய வங்கி	3.3	6.7	-	-	-
வர்த்தக வங்கிகள்	80.4	77.1	72.3	66.3	63.5
ஆம் ஸேவன் வங்கிப்பேர் அலகூ	0.0	0.0	12.5	12.3	13.2
நிதித் கம்பெனிகள்	0.0	0.9	2.9	4.7	4.9
அபிவிருத்தி வங்கிகள்	12.8	3.2	8.1	10.7	12.3
ஏனைய வேடுடன் நிறுவனங்கள்	13.5	12.1	4.3	6.0	6.1

1. இலங்கை அபிவிருத்தி நிதித் கூட்டுத்தாபனம் மற்றும் தேசிய அபிவிருத்தி வங்கி.
2. அரசாண்டு முதலீட்டு வங்கி, வீடமைப்பு நிதி அபிவிருத்தி கூட்டுத்தாபனம், தேசிய சேமிப்பு வங்கி, கிராமிய வங்கிகள், பிராந்திய கிராமிய அபிவிருத்தி வங்கிகள், பிராந்திய அபிவிருத்தி வங்கிகள், சேமிப்பு மற்றும் அபிவிருத்தி வங்கிகள்.

இலங்கையில் இயங்கி வரும் அனைத்து வர்த்தக வங்கிகளுக்கும் 1979 இல் அந்நியச் செலாவணி வங்கித்தொழில் அலகுகளை (FCBU) ஸ்தாபித்துக் கொள்வதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இவ்வலகுகள் வதிவிடப் பிரஜைகள் அல்லாதவர்கள், வர்த்தக வங்கிகள், சுதந்திர வர்த்தக வலயங்களில் இயங்கிவரும் தொழில்முயற்சிகள் மற்றும் மத்திய வங்கிமீளல் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் வதிவிடப் பிரஜைகள் தேரிவு செய்யப்பட்ட அந்நியச் செலாவணிகளில் வைப்புக்களை ஏற்றுக் கொள்ளல் மற்றும் கடன்களை வழங்குதல் போன்ற கடல்கடந்த வங்கித்தொழில் சேவைகளை பொறுப்பேற்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. 1984 முடிவின் அளவில் இலங்கையில் இயங்கி வரும் அனைத்து வர்த்தக வங்கிகளும் இத்தகைய அந்நியச் செலாவணி வங்கித்தொழில் அலகுகளை ஸ்தாபித்துக் கொண்டிருந்தன. இந்த அலகுகளின் மொத்த சொத்துக்களின் வளர்ச்சியில் கடந்த காலத்தின்போது பாரிய அளவிலான வேறுபாடுகள் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, இந்த ஓட்டுமொத்த காலப் பிரிவுக்கும் சராசரி வளர்ச்சி விகிதமொன்றை கணிப்பது பயனற்றதாகும். இந்த ஆய்வு இந்த அலகுகளின் சொத்து வளர்ச்சியை மூன்று உப பிரிவுகள் தொடர்பாக தொகுத்து நோக்குகின்றது. 1980க்கும் 1983க்கும் இடைப்பட்ட காலப் பிரிவின் போது இச்சொத்துக்களில் ஏற்பட்ட வருடாந்த வளர்ச்சி 53 சதவீதமாகும். இது 1984க்கும் 1987க்கும் இடைப்பட்ட காலப் பிரிவின் போது 0.7 சதவீதமாக காணப்பட்டது. 1988க்கும் 1998க்கும் இடைப்பட்ட காலப் பிரிவின் போது அந்நியச் செலாவணி வங்கித்துறை சொத்துக்களில் ஏற்பட்ட வருடாந்த வளர்ச்சி 14 சதவீதமாகும். சொத்துக்களில் ஆரம்ப காலத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட உயர் வளர்ச்சி நிலைத்திருக்கவில்லை. 1988 இன் பின்னரேயே இந்த அலகுகள் நிலையான ஒரு வளர்ச்சி விகிதத்தை அடைந்தன. இவ்விதம் இந்த அலகுகளின் சொத்துக்களில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகளின் காரணமாக 1998 இல் தனியார் துறைக்கான நிதிப்படுத்தலில் 13.2 சதவீதத்தை பங்களிப்புச் செய்யக்கூடிய ஆற்றலை அடை பெற்றிருந்தன. இந்த வகையில் தனியார் துறைக்கான இரண்டாவது மிகப் பெரிய நிதி வழங்குனர் என்ற நிலையை அடைந்தன.

துறைக்கான நிதிப்படுத்தலில் 13.2 சதவீதத்தை பங்களிப்புச் செய்யக்கூடிய ஆற்றலை அடை பெற்றிருந்தன. இந்த வகையில் தனியார் துறைக்கான இரண்டாவது மிகப் பெரிய நிதி வழங்குனர் என்ற நிலையை அடைந்தன.

நிதிக் கம்பெனிகளின் நடவடிக்கைகளிலும் முன்னெப்பொழுது மிருந்திராக அளவிலான ஒரு விரிவாக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. இக்காலப் பிரிவின் போது நிதிக் கம்பெனிகளின் சொத்துத் தொகுப்பில் தொடர்ச்சியான ஒரு வளர்ச்சி ஏற்பட்டு வந்ததுடன், அது இந்நிறுவனங்கள் தனியார் துறைக்கு நிதி வசதிகளை வழங்கும் ஒரு முக்கிய மூலமாக எழுச்சியடைவதற்கு உதவியது. கிடைக்கும் தகவல்களின் பிரகாரம் 1998 இல் நிதிக் கம்பெனிகளின் தனியார் துறைக்கான நிதிப்படுத்தல் தேவைகளில் 4.9 சதவீதத்தை பங்களிப்புச் செய்திருந்தன. இது 1977 இன் மட்டத்துடன் ஒப்பிடும் பொழுது 95 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்ட ஒரு விஸ்தரிப்பு நிலையை பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றது. வைப்புக்களைத் திரட்டும் நிறுவனங்கள் என்ற முறையில் நிதிக் கம்பெனிகளின் வளர்ச்சி மனங்கொள்ளத்தக்கதாக இருந்து வந்தது. 1977 இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட வட்டி விகித சீர்திருத்தங்களின் பின்னர் நிதிக் கம்பெனிகள் கவர்ச்சிகரமான வட்டி விகிதங்களை வழங்கிய பின்னர் வைப்புக்களை பெற்றுக் கொள்வதற்காக வர்த்தக வங்கிகளுடன் போட்டி போடக் கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது. 1996 இன் முடிவின் போது நிதி நிறுவனங்களால் திரட்டப்பட்ட மொத்தத் தவணை வைப்புக்களில் 8 சதவீதமும், அனைத்து வைப்புக்களிலும் மொத்தம் 3 சதவீதமும் நிதிக் கம்பெனிகளால் பிரதானமாக நிலையான வைப்புக்களின் வடிவில் திரட்டப்பட்டிருந்தன. இந்த வகையில் இக்கம்பெனிகள் நாட்டின் நிதி அமைப்பின் மூன்றாவது மிகப் பெரிய வைப்புத் திட்டம் நிறுவனங்களாக வரிசைப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. இந்த மூன்று வகையான நிதி நிறுவனங்களினதும் (அதாவது நிதிக் கம்பெனிகள், அந்நியச் செலாவணி வங்கி அலகுகள் மற்றும் வர்த்தக வங்கிகள் என்பவற்றின்) சொத்து அடித்தளங்களில் ஏற்பட்ட திருப்திகரமான விரிவாக்கம் தனியார் துறைக்கான நிதிப்படுத்தலை வழங்கும் மிகப் பெரிய மூலாதாரமாக அவை எழுச்சியடைவதற்கு வழிகோலியுள்ளது. இந்த மூன்று குழுக்களையும் சேர்ந்த நிறுவனங்கள் 1998 இல் தனியார் துறைக்கான நிதிப்படுத்தல் தேவைகளில் 82 சதவீதத்தை பங்களிப்புச் செய்திருந்தன. பணச் சந்தையில் ஏற்பட்ட மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க அபிவிருத்தி செயல் முனைப்பு மிகுந்த திறைசேரி உண்டியல் சந்தையென்றின் எழுச்சியாகும். 1977க்கு முன்னர் திறைசேரி உண்டியல்களுக்கு வழங்கப்பட்ட வட்டி விகிதங்கள் வர்த்தக வங்கிகளையும், வங்கி சாராத துறைகளையும் கவர்ந்திழுக்கக் கூடிய அளவுக்கு ஏற்றியவையாக இருந்து வரவில்லை. 1980களின் நடுப் பகுதி தொடக்கம் ஏனைய குறுங்கால நிதிக் கருவிகளுடன் ஒப்பிடும் பொழுது திறைசேரி உண்டியல்களுக்கு கவர்ச்சிகரமான வட்டி விகிதங்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தமையினால் அவை குறிப்பாக வர்த்தக வங்கிகளுக்கிடையிலும் வங்கி சாராத பொதுத் துறைக்கிடையிலும் குறுங்கால முதலீட்டு வாய்ப்பு தொடர்பாக பெருமளவுக்கு பிரபலம் பெற்றிருந்தன.

1996 இல் வழங்கப்பட்டு கொள்வனவு செய்யப்பட்ட திறைசேரி உண்டியல்களின் பெறுமதி ரூ. 22,700 கோடியாகும். இது 1982 இல் வெளியிடப்பட்டு கொள்வனவு செய்யப்பட்ட திறைசேரி உண்டியல்களின் பெறுமதியுடன் (ரூ.5800 கோடி) ஒப்பிடும் பொழுது நான்கு மடங்கு அதிகரிப்பினை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. சராசரியாக 1982-1997 காலப் பிரிவின் போது விற்பனை செய்யப்பட்டு கொள்வனவு செய்யப்பட்ட திறைசேரி உண்டியல்களின் அளவு வருடாந்தம் 10.8 சதவீதமாக அதிகரித்துச் சென்றுள்ளது. திறைசேரி உண்டியல்களின் வர்த்தகத்தில் இவ்வகை அதிகரிப்பு ஏற்பட்டதன் விளைவாக திறைசேரி உண்டியல் வட்டி விகிதம், வட்டி விகிதங்கள் தொடர்பாக ஒரு பொதுவான குறிகாட்டியாக செயற்பட்டு வந்துள்ளது.

பணச் சந்தையில் ஏற்பட்ட மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க அபிவிருத்தி செயல் முனைப்பு மிகுந்த வங்கிகளுக்கிடையிலான சந்தையில் எழுச்சியாகும். வங்கிகளுக்கிடையிலான சந்தையின் பிரதான பணி சந்தையில் வர்த்தக வங்கிகள் மற்றும் அவற்றை ஒத்த நிதி நிறுவனங்கள் என்பவற்றினால் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் பெறுவனவுகள் மற்றும் கொடுப்பனவுகள் என்பவற்றில் ஏற்பட்ட தளம்பல்களை சிர்செய்வதாகும். நிதித் துறை தளமையாக்கலை அடுத்து 1977 இன் பின்னர் புதிய வெளிநாட்டு வர்த்தக வங்கிகள் பணச் சந்தைக்குள் பிரவேசித்தன. வங்கிகளுக்கிடையிலான சந்தையில் துயித அளவிலான விரிவாக்கம் ஏற்படுவதற்கு இந்த வங்கிகளின் பிரவேசமே பொறுப்பாக இருந்து வந்துள்ளது. வங்கிகளுக்கிடையிலான சந்தையில் வருடாந்த புரளவு 1997 இல் 101,600 கோடி ரூபாவாக வளர்ச்சி கண்டு வந்தது. இது 1987 இன் (ரூ. 4920 கோடி) பெறுமதியுடன் ஒப்பிடும் போது 2063 சதவீத வளர்ச்சியை காட்டுகின்றது. தளமையாக்கலுக்கு பிற்பட்ட காலப் பிரிவின் போது வங்கிகளுக்கிடையிலான விகிதம் சந்தையினால் நெரிப்படுத்தப்பட்டிருந்ததுடன், நிதியமைப்பின் பண நிலையை எடுத்துக் காட்டும் மிக முக்கியமான ஒரு குறிகாட்டியாகவும் செயற்பட்டு வந்துள்ளது.

மூலதன மற்றும் நீண்ட கால கொடுகடன் சந்தை தொடர்பான தாக்கங்கள்

நிதித் துறை சீர்திருத்தங்கள் இடம்பெற்று வந்த காலப் பிரிவின் போது இலங்கையின் பங்குச் சந்தை, பங்கு வர்த்தக நடவடிக்கைகளின் அளவு மற்றும் தரம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் ஒரு புதிய வளர்ச்சி யுகத்துக்குள் பிரவேசித்திருந்தது. பங்குச் சந்தையின் அபிவிருத்தி மிகவும் முக்கியமான ஒரு நிகழ்வு எனக் கருதப்படுகின்றது. ஏனெனில், ஒருபுறத்தில் அது பொருளாதரத் துறைகளில் உருவாகும் நடவடிக்கைகளைக் கூடிய செய்திட்டங்களை நிதிப்படுத்துவதற்கான அத்தியாவசியமான ஒரு நிதிப்படுத்தல் கூறாக இருந்து வருவதுடன், மறுபுறத்தில் பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் ஒரு முன்னணி குறிகாட்டியாகவும் இருந்து வருகின்றது. மொ.உ.உ.வின் சதவீதமாக பங்குச் சந்தை மூலதனமையாக்கலில்

ஏற்படும் அதிகரிப்பானது மூலதனத்தை திரட்டிக் கொள்வதற்கான பொருளாதாரத்தின் ஆற்றலை விருத்தி செய்வதுடன், நடவடிக்கை பண முகப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் அதற்கு உதவுகின்றது. 1977 இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட நிதித் துறை தளமையாக்கலை அடுத்து இலங்கையில் மூலதனச் சந்தையை அபிவிருத்தி செய்வதற்கென குறிப்பிட்ட சில துணிகரமான, நடைமுறைச் சாத்தியமான மாற்றங்கள் எடுத்து வரப்பட்டன. மூலதனச் சந்தையை பலப்படுத்துவதற்கும் அதன் செயற்பாடுகளை முறையான ஓர் ஒழுங்கில் அமைத்துக் கொள்வதற்குமே 1984 இல் கொழும்பு பங்கு பரிவர்த்தனை நிறுவனமும், 1991 இல் பிணையங்கள் பரிமாற்ற ஆணைக்குழுமும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. பிணையங்கள் பரிவர்த்தனை ஆணைக்குழு கத்திரிமாக செயற்பட்டு வரும் ஓர் ஒழுங்குபடுத்தல் அமைப்பாக இருந்து வருவதுடன், அது பங்குப் பரிவர்த்தனைகள் மற்றும் கூறு நம்பிக்கைகள் என்பவற்றுக்கு உரிமங்களை வழங்கி வருவதுடன், அவற்றின் செயற்பாட்டுக்கும் முதலீட்டாளர்களின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்குமேன விதிகளையும் ஒழுங்குவிதிகளையும் வகுத்து வருகின்றது. அதிகரித்து வரும் பங்குச் சந்தை நடவடிக்கைகளின் செயல்திறனை விருத்தி செய்யும் பொருட்டு 1991 இல் கொழும்பு பங்கு பரிவர்த்தனையின் ஒரு துணை நிறுவனமாக மத்திய வைப்பக முறை உருவாக்கப்பட்டது. இந்த அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டதன் விளைவாக பங்கு கொடுக்கல் வங்கிகளின் பணத் தீர்ப்பானில் இடம் பெற்று வந்த தாமதங்கள் ஒழிக்கப்பட்டன. மேலும், கொழும்பு பங்குப் பரிவர்த்தனை முழுமையாக தன்னியக்கமையாக்கப்பட்ட பங்கு வர்த்தக முறையொன்றையும் அறிமுகம் செய்து வைத்தது. இதனையடுத்து கொழும்பு பங்கு பரிவர்த்தனை உலகின் 7 முழுமையாக தன்னியக்கமையாக்கப்பட்ட ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பங்குப் பரிவர்த்தனை என்ற பெருமையை ஈட்டிக் கொண்டது. தொழில்நுட்ப ரீதியிலும் நிறுவன ரீதியிலும் இடம் பெற்று வந்த இத்தகைய அபிவிருத்திகளுடன் இணைந்த விதத்தில் தளம்பல்களுக்கு மத்தியிலும் கூட கொழும்பு பங்குப் பரிவர்த்தனையின் நடவடிக்கைகளில் பாரிய முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. இந்தப் புதிய அபிவிருத்திகள் முதலீட்டு நம்பிக்கை பொறுப்பு நிதியங்கள் மற்றும் கம்பெனிகள், பிராந்திய நிதியங்கள் மற்றும் நாட்டு நிதியங்கள் போன்ற பெருந்தொகையான வர்த்தக நிதியங்களை கொழும்பு பங்கு பரிவர்த்தனைக்கு கவர்ந்திழுத்திருந்தன. இந்த மாற்றங்கள், செலாவணி ஒழுங்குவிதிகள் படிப்படியாக நீக்கப்பட்டதுடன் இணைந்த விதத்தில் கொழும்பு பங்குப் பரிவர்த்தனையை செயல்துடிப்பு மிகுந்த ஒரு சந்தையாக நிலைமாற்றம் செய்திருந்தன.

குறிப்பாக 1989க்கும் 1994க்கும் இடைப்பட்ட காலப் பிரிவின் போது சந்தை மூலதனமையாக்கல் மற்றும் விலைக் கட்டுண்கள் என்பன உயர் அளவில் தளம்பல்களை கொண்டிருந்த போதிலும் ஏறுமுகமான ஒரு வளர்ச்சியை பதிவு செய்திருந்தன. 1994 இன் பின்னர்

அனைத்துக் குறிகாட்டிகளும் ஒரு வீழ்ச்சியைப் பதிவு செய்திருந்தன. 1982க்கும் 1989க்கும் இடைப்பட்ட காலப் பிரிவின் போது மொ உ உ வின் சதவிகிதம் என்ற முறையில் சந்தை மூலதனமயமாக்கல் சராசரியாக 8.4 சதவிகிதமாக இருந்து வந்ததுடன், இந்த அளவு 1990-98 காலப் பிரிவின் போது 17.1 சதவிகித மட்டத்துக்கு உயர்ந்து சென்றுள்ளது. பதிவு செய்யப்பட்ட மிக உயர்ந்த மட்டம் 1993 இல் இடம்பெற்ற (மொ உ உ யின்) 24.8 சதவிகிதமாகும். கொழும்பு பங்கு பரிவர்த்தனையில் வியாபாரம் செய்யப்பட்ட மொத்தப் பங்குகளின் எண்ணிக்கையிலும் கணிசமான அளவிலான அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. சராசரியாக 1985க்கும் 1992க்கும் இடையில் வருடாந்தம் 33 மில்லியன் பங்குகள் வியாபாரம் செய்யப்பட்டிருந்தன. அதன் பின்னர் 1993க்கும் 1997க்கும் இடைப்பட்ட காலப் பிரிவின் போது இந்த எண்ணிக்கை ஆண்டொன்றுக்கு 384 மில்லியன் பங்குகளாக உயர்ந்து சென்றுள்ளது. இந்த முன்னேற்றத்தின் விளைவாக கொழும்பு பங்கு பரிவர்த்தனை மூலம் உருவாக்கப்பட்ட மூலதனம் அதிகரித்தது. 1982 - 1989 காலப் பிரிவின் போது கொழும்பு பங்குச் சந்தை, உருவாக்கப் பட்ட மொத்த நீண்ட கால மூலதனத்தில் சராசரியாக 21 சதவீதத்தை பங்களிப்புச் செய்து வந்தது. எனினும், இந்த அளவு 1991-1997 காலப் பிரிவின் போது 13.2 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. இத்தகைய முன்னேற்றங்கள் மற்றும் மொ உ உ தொடர்பான பங்குப் பரிவர்த்தனையின் அளவு என்பவற்றுக்கு மத்தியிலும் கூட ஏனைய வளர் முக ஆசிரிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகப்போகும்போது இது ஒரு சிறிய மற்றும் முக்கியத்துவம் குறைந்த ஒரு பங்குப் பரிவர்த்தனையாகவே இருந்த வருகின்றது. நீண்ட கால கொடுகடன்களை சந்தையில்

செய்திட்ட நிதிப்படுத்தல், பங்குச் சந்தை நிதிப்படுத்தல் மற்றும் தொழில் முயற்சிகளுக்கு மீள் நிதிப்படுத்தல் என்பவற்றுக்கான நிதிகளை திரட்டும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது இலங்கை அபிவிருத்தி நிதிக் கூட்டுத்தாபனத்தைப் போலவே (DFCC) தேசிய அபிவிருத்தி வங்கியும் அதன் வந்தக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கென உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு மூலங்களிலிருந்து பணத்தை கடனாக பெற்றுக் கொள்வதற்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டிருந்தது. நிதித் துறை சீர்திருத்தங்களை அடுத்து இந்த இரு அபிவிருத்தி வங்கிகளினதும் நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்தும் அதிகரித்து வந்துள்ளன. இலங்கை அபிவிருத்தி நிதிக் கூட்டுத்தாபனம் 1987 - 1997 காலப் பிரிவின் போது மொத்த நடுத்தர கால மற்றும் நீண்ட கால கடன் தேவையில் 23 சதவீதத்தையும், தே அ வ 39 சதவீதத்தையும் பங்களிப்புச் செய்து வந்துள்ளன. இந்த அபிவிருத்தி கொடுகடன் நிறுவனங்கள் இரண்டும் கூட்டாக இணைந்து மொத்த நடுத்தர மற்றும் நீண்ட கால கடனின் 62 சதவீதத்தை பங்களிப்புச் செய்யக் கூடிய நிலையில் இருந்து வந்துள்ளன. இதே காலப் பிரிவின் போது மூலதனச் சந்தைக் கூடாக திரட்டப்பட்ட மூலதனத்தில் சுமார்

தொழில்முயற்சிகளுக்கு அதிகரித்த அளவிலான கடன்களை வழங்கும் நோக்கத்துடன் 1985 இல் பிராந்திய கிராமிய வங்கிகள் எதாபிக்கப்பட்டன. 1993 அளவில் இத்தகைய வங்கிகளின் எண்ணிக்கை 17 ஆக இருந்து வந்ததுடன், அவை நாடெங்கிலும் 170க்கும் மேற்பட்ட கிளைகளைக் கொண்டிருந்தன. எனினும், நிதி வளங்களை ஒன்று திரட்டுபவர்கள் என்ற முறையில் அந்த வங்கிகளின் ஆற்றல் பொருட்படுத்தக்கூடிய ஒரு மட்டத்தில் இருந்து வரவில்லை. அவை 1996 இல் நிதி அமைப்பின் மொத்த வைப்புக்களில் 1 சதவீதத்துக்கும் குறைவான வைப்புக்களையே திரட்டியிருந்தன. நீண்ட கால கொடுகடன் சந்தையின் ஏனைய முக்கிய அம்சங்கள் புதிய ஓய்வூதிய நிதியமொன்றின் ஸ்தாபிதம், பல தனியார் துறை காப்புறுதி நிறுவனங்களின் பிரவேசம் மற்றும் தனியார் துறை மற்றும் பொதுத் துறை நீண்ட கால கொடுகடன் நிறுவனங்களின் பிரவேசம் என்பனவாகும். நீண்ட கால கொடுகடன் சந்தையில் துரித கதியிலான நிறுவன ரீதியிலான அபிவிருத்திகள் இடம்பெற்றிருந்த போதிலும், தனியார் துறைக்கான நிதிப்படுத்தலை வழங்கும் ஒரு மூலம் என்ற முறையில் அதன் சார்புரீதியிலான அளவு சிறியதாகவே தொடர்ந்தும் இருந்து வந்தது. இச்சந்தை

அட்டவணை 13

மொ உ உ, ஏற்றுமதிகள், விலைகள் மற்றும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்பவற்றின் வருடாந்த வளர்ச்சி விகிதங்கள் 1970 - 1997

காலம்	மொ உ உ	ஏற்றுமதிகள்	விலைகள்	வேலையில்லாத திண்டாட்டம்
1970-77	3.10	19.10	5.70	18.30
1978-89	4.80	22.10	12.60	14.95
1990-98	5.31	21.10	12.00	12.81

* மெய் நியதிகளில் 1990=100

அட்டவணை 14

மொ உ உ வின் சதவீதமாக பொருளாதாரத்தின் அமைப்புரீதியிலான உள்ளடக்கம் (நிலையான காரணிக் செலவு விலைகளில்)

காலம்	விலையம் (1)	தயாரிப்பு (2)	சேவைகள் (3)	(4) = (1) + (2)
1970	28.3	16.7	48.7	45.0
1977	30.7	23.1	41.2	53.8
1980	27.6	17.7	43.8	45.3
1985	27.7	14.7	47.5	42.4
1990	26.3	14.9	48.9	41.2
1995	23.1	15.7	51.9	38.8
1998	21.4	16.8	53.5	38.2

மூலம் : இலங்கை மத்திய வங்கி தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கணிக்கப்பட்டது.

1996 இல் மொத்த தனியார் துறை நிதிப்படுத்தல் தேவைகளில் 14 சதவீதத்தை வழங்கியது. அதே வேளையில், மொத்த நிதிச் சொத்துக்கள் 1970 இல் வ ஆக இருந்து 1996 இல் 5.3 சதவீதமாக அதிகரித்திருந்தன.

அரைவாசிப் பகுதி இந்த இரு நிறுவனங்களுக்கும் ஊடாகவே திரட்டப்பட்டிருந்தது. இவ்விரு அபிவிருத்தி வங்கிகளும் 1998 இல் நாட்டின் மொத்த தனியார் துறை நிதிப்படுத்தல் தேவையில் 12.3 சதவீதத்தை பங்களிப்புச் செய்திருந்தன. நிதி அமைப்பின் வீச்செல்வையை விரிவுபடுத்தி, பன்முகப்படுத்தும் நோக்குடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட முன் முயற்சிகளின் விளைவாக அரசாங்கத்தின் அனுசரணையில் கீழ் 4 புதிய நீண்ட கால கொடுகடன் நிறுவனங்கள் தமது வர்த்தகச் செயற்பாடுகளை ஆரம்பித்தன. அவையாவன: அரசாட்டு முதலீட்டு வங்கி மற்றும் தேசிய காப்புறுதி கூட்டுத்தாபனம் (1979), தேசிய வீடமைப்பு அதிகார சபை மற்றும் இலங்கை வீடமைப்பு அபிவிருத்தி நிதிக் கூட்டுத்தாபனம் (1984). விவசாயம், கைத்தொழில் மற்றும் வீட்டு நிர்மாணம் போன்ற நோக்கங்களுக்கென நீண்ட கால கொடுகடனை வழங்குவதே இவற்றின் குறிக்கோளாக இருந்து வந்தது. இந்த நிறுவனங்களின் ஸ்தாபிதத்தை அடுத்து வீடமைப்பு நிதி நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை மூன்றாகவும், நடுத்தர கால மற்றும் நீண்ட கால கடனளிப்பு நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 7 ஆகவும் அதிகரித்தது. கிராமிய கொடுகடன்

கட்டமைப்பினை அபிவிருத்தி செய்து ஒழுங்கமைந்த வங்கித் துறையிலிருந்து வரையறுக்கப்பட்ட அளவில் மட்டுமே வசதிகளைப் பெற்று வரும் கிராமியத்

அட்டவணை 12

ஒரேயே செய்யப்பட்ட சில நாடுகளில் மொ உ உ வின் சதவீதமாக சந்தை மூலதனமயமாக்கல் 1990-1996

நாடு	1990	1995	1996
இலங்கை	11.4	16.2	15.1
இந்தியா	12.7	39.2	36.1
இந்தோனேசியா	7.6	33.6	42.8
பிலிப்பைன்ஸ்	12.9	79.3	37.4
பாகிஸ்தான்	7.0	15.3	16.9
மலேசியா	113.8	261.1	94.3
தாய்லாந்து	29.7	84.7	12.7

பாடுபட்டு வரும் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கையில் பிரமிப்பூட்டத்தக்க விதத்தில் ஓர் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டு வந்துள்ளது என்பது தெளிவாகும். தேசிய அபிவிருத்தி வங்கி (தே அ வ) அரசாங்கத்தினால் 1979இன் 3 ஆம் இலக்க தேசிய அபிவிருத்தி வங்கி சட்டத்துக்கு ஊடாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அதனை அடுத்து சந்தையில் இருந்து வந்த அபிவிருத்தி வங்கிகளின் எண்ணிக்கை இரண்டாக அதிகரித்தது. இந்த வங்கி முன்னுரிமைத் துறைகளில் பொதுத்துறை மற்றும் தனியார் துறை முயற்சிகளுக்கு

பொருளாதாரத்தின் மெய்த்துறை தொடர்பான தாக்கங்கள்

தாராளமயமாக்கல் கோட்பாட்டில் குறிப்பாக உள்நாட்டு பணவீக்க விகிதத்தை குறைத்துக் கொள்வதற்கும், மெய் மொ உ உ வளர்ச்சியை அதிகரித்துக் கொள்வதற்கும் வழங்கல் பக்கத்தை விருத்தி செய்து கொள்வது மிக முக்கியமாகும்.

பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களை அடுத்து வழங்கல் பக்கத்தில் ஏற்பட்ட வெற்றி குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக இருந்து வந்தது. இதனை அளவிடுவதற்கான மிக எளிமையான ஒரு குறிகாட்டி மொ உ உ வளர்ச்சியாகும். மொ. உ உ வின் மெய் நியதிகளிலான வளர்ச்சி விகிதம் 1978 இல் 8.2 சதவீதமாகவும், 1979 இல் 6.3 சதவீதமாகவும் இருந்து வந்தது. மேலும், 1978 தொடக்கம் 1986 வரையான காலப் பிரிவின் போது பொருளாதாரம் 4.8 சதவீத சராசரி வருடாந்த வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்து வந்தது. இது 1970 - 77 காலப் பிரிவில் இடம்பெற்று வந்த 3.1 சதவீத வளர்ச்சியுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் பொழுது ஒரு மிகமான அதிகரிப்பாக தென்படுகிறது. ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும் பொழுது 1978 - 1998 காலப் பிரிவின் போது பொருளாதாரம் சராசரியாக 5 % வருடாந்த வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்துள்ளது. 1978க்கும் 1987க்கும் இடைப்பட்ட காலப்பிரிவின் போது தயாரிப்புத் துறையில் ஏற்பட்ட 63 % வருடாந்த வளர்ச்சியும் சேவைத் துறையில் ஏற்பட்ட 5.3 % வருடாந்த வளர்ச்சியும் விவசாயத் துறையில் ஏற்பட்ட 23 % வருடாந்த வளர்ச்சியும் இதற்கு சாதகமாக பங்களிப்புச் செய்திருந்தன. மேலும், தாராள மயமாக்கலை அடுத்து தேசிய பொருளாதாரத்தில் நிதித் துறையின் சார்பு ரீதியான முக்கியத்துவமும் அதிகரித்துச் சென்றது. இத்துறை 1970 - 77 காலப் பிரிவின் போது மொ உ உ வுக்கு 1.32 சதவீத பங்களிப்பை வழங்கியது. இது 1996 இல் 7.12 சதவீதமாக நான்கு மடங்குக்கும் அதிகமாக அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. வழங்கல் பக்கத்தில் ஏற்பட்ட விருத்தி நிலைமையை புரிந்து கொள்வதற்கான மற்றொரு பயனுள்ள குறிகாட்டி மொத்த ஏற்றுமதிகளின் செயலாற்றுகையாகும். தாராளமயமாக்கலுக்கு பிற்பட்ட காலப் பிரிவின் போது ஏற்றுமதி வளர்ச்சி நியாயமான அளவில் தீவிரமாக இடம்பெற்று வந்துள்ளது என்பதனை அட்டவணை 1.3 காட்டுகின்றது. தாராளமயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் முதலரைப் பாகத்தில் ஏற்றுமதிகளில் ஏற்பட்ட மெய் வளர்ச்சி இரண்டாவது அரைப் பாகத்தின்போது (1990 - 1998) ஏற்பட்ட வளர்ச்சியிலும் பார்க்க சற்று உயர்வானதாக இருந்து வந்தது. எவ்வாறிருப்பினும், தாராளமயமாக்கலுக்கு பிற்பட்ட வளர்ச்சி விகிதத்தை தாராளமயமாக்கலுக்கு முற்பட்ட காலப் பிரிவின் வளர்ச்சி விகிதத்துடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் பொழுது அதில் கணிசமான அளவிலான ஒரு வேறுபாட்டினை அவதானிக்க முடியவில்லை.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் 1975 இல் உச்ச மட்டமாக 20 சதவீதமாக இருந்து வந்தது. இது 1980 அளவில் 15 சதவீதமாக

வீழ்ச்சி கண்டிருந்தது. சீர்திருத்தங்களை உடனடுத்து மேற்கொள்ளப்பட்ட பாரிய பொதுத் துறை முதலீட்டுத் திட்டங்களுக்கு ஊடாகவும், குறிப்பாக தனியார் துறையில் ஊழியச் செறிவு மிகுந்த உற்பத்தி துறைகளில் வேலைவாய்ப்புக்கள் விரிவடைந்தமைக்கு ஊடாகவும் பொருளாதாரத்தில் அதிகரித்த அளவிலான வேலை வாய்ப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. குறிப்பாக பொருளாதார சீர்திருத்த நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் இரண்டாவது கட்டத்தின் போது தனியார் துறை நடவடிக்கைகளில் ஏற்பட்ட பெருக்கம் கணிசமான அளவிலான புதிய வேலை வாய்ப்புக்களை எடுத்து வந்தது. பெருந்தொட்டக் கம்பெனிகள் மற்றும் ஏனைய அரசாங்க வர்த்தக முயற்சிகள் என் பவற்றின் தனியார்மயமாக்கலுடன் இணைந்த விதத்தில் பொதுத் துறையில் சீர்திருத்தக் கொள்கைகள் அமுல் செய்யப்பட்டு வந்தமையின் காரணமாக அரசாங்கத்துறையின் வேலை வாய்ப்புக்கள் படிப்படியாக குறைவடைந்து வந்தன. நிதித் துறையில் ஏற்பட்ட அதிகரித்த நடவடிக்கைகளும் வேலை வாய்ப்புக்களின் உருவாக்கத்துக்கு சாதகமான ஒரு பங்களிப்பினை வழங்கியிருந்தன. வேலை வாய்ப்புக்களுக்கான நிதித் துறையின் பங்களிப்பு 1971 இல் 0.7 சதவீதமாக இருந்து 1994 இல் 1.8 சதவீதமாக - அதாவது 150 சதவீதத்துக்கும் மேற்பட்ட அளவில் - அதிகரித்திருந்தது. எனினும், பொருளாதார தாராளமயமாக்கலின் இரண்டாவது கட்டத்தின் போது வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி முதலாவது கட்டத்தின் போது ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியிலும் பார்க்க மந்தமானதாகவே காணப்பட்டது. மறுபுறத்தில், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் ஏற்பட்டு வந்த ஒட்டு மொத்த வீழ்ச்சியை 1977 தொடக்கம் அதிகரித்து வந்த ஊழிய ஏற்றுமதிகளின் பின்னணியில் நாங்கள் நோக்குதல் வேண்டும். வெளிநாடுகளில் வேலை வாய்ப்புக்களை பெறுவது தொடர்பான கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டதனை அடுத்து 1977 தொடக்கம் வருடாந்தம் சுமார் 100,000 தொழிலாளர்கள் குறிப்பாக மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு குடிபெயர்ந்து சென்றுள்ளனர்.

நிதித் துறையின் தாராளமயமாக்கலை அடுத்து பொது விலை மட்டம் அதிகரித்தது. புதிய பொருளாதாரச் சூழ்நிலையில் ஒரு சில அத்தியாவசியப் பொருட்கள் தவிர ஏனைய பொருட்கள் தொடர்பான விலைக் கட்டுப்பாட்டு முறை ஒழிக்கப்பட்டது. எனவே, சீர்திருத்தத்துக்கு முற்பட்ட காலப் பிரிவினும் சீர்திருத்தத்துக்கு பிற்பட்ட காலப் பிரிவினும் நிலவி வந்த விலை மட்டங்களிலான வேறுபாடுகள் ஓரளவுக்கு தவறான அனுமானங்களுக்கு வழிகோல முடியும். எனினும், அட்டவணை 1.3 தரும் மிக முக்கியமான செய்தி விலைகளிலான மாற்ற விகிதம் தாராளமயமாக்கலுக்கு பிற்பட்ட கால கட்டம் முழுவதிலும் மிக உயர்வானதாக இருந்து வந்துள்ளது என்பதாகும். தாராளமயமாக்கலுக்கு பின்னர் வந்த இரண்டாவது உப காலப் பிரிவின் போது பணவீக்கத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அளவிலான வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கவில்லை.

மொ உ உ வின் ஒரு சதவிகிதம் என்ற முறையில் விவசாயத் துறையின் சார்பு ரீதியான அளவு குறிப்பாக 1977 இன் பின்னர் ஒரு வீழ்ச்சிப் போக்கினை (அட்டவணை 1.4) காட்டியுள்ளது. இது அனேகமாக வழமையான ஒரு விடயமாக இருந்து வருவதுடன், நிலைமாற்றம் கண்டு வரும் வளர்முக பொருளாதாரமொன்றில் பொதுவாக எதிர்பார்க்கக் கூடிய ஒரு வீழ்ச்சியாகவும் உள்ளது. அடிப்படையில் பெரும்பாலான வளர்முக நாடுகளில் ஆரம்பத்தில் கைத்தொழில் துறையில் பாரிய வளர்ச்சி ஏற்பட்டு, அமைப்புரீதியான மாற்றங்கள் இடம்பெற்று வரும் செயல்முறையின் போது மொ உ உ வில் கைத்தொழில் துறையின் பங்களிப்பு கணிசமான அளவில் அதிகரித்துச் செல்லும் ஒரு போக்கு தென்படுகின்றது. அதே வேளையில், மொ உ உ வுக்கான விவசாயத் துறையின் பங்களிப்பு தீவிரமாக வீழ்ச்சியடைகின்றது. ஆனால், இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் கைத்தொழில் துறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியின் காரணமாக மொ உ உ வுக்கான அத்துறையின் பங்களிப்பில் ஓர் அதிகரிப்பு இடம்பெற்றிருக்கவில்லை. இது அனேகமாக வியப்பூட்டும் ஒரு பொருளாதார நிகழ்வாக இருந்து வர முடியும். உண்மையிலேயே கைத்தொழில் துறையின் பங்கு 1977 உடன் ஒப்பிடும் பொழுது 1998 இல் வீழ்ச்சி கண்டிருந்தது. தாராளமயமாக்கல் கோட்பாடு வலியுறுத்துவது போல மொ உ உ வில் கைத்தொழில் துறையில் ஏற்படும் தீவிர விரிவாக்கம் உயர் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அத்தியாவசியமானதாக இருந்து வருகின்றது. எனினும், இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் இது இடம்பெற்றிருக்கவில்லை இலங்கையின் கொள்கை வகுப்பவர்கள் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டிய ஒரு விடயமாக இது இருந்து வருகின்றது.

அட்டவணை 1.4 எடுத்துக்காட்டும் மற்றொரு முக்கியமான விடயம் தாராளமயமாக்கலுக்கு பிற்பட்ட காலம் முழுவதிலும் விவசாயம் மற்றும் தயாரிப்புத் துறைகளின் கூட்டு மொத்த உற்பத்தியின் பங்கில் இடையூறாக ஏற்பட்டு வந்திருக்கும் வீழ்ச்சியாகும். உயர் வட்டி விகிதம் மற்றும் பணத்துக்கான அதிகரித்த அளவிலான கேள்வி என்பவற்றுக்கு ஊடாக தொடக்கத்தில் பணச் சுருக்கச் தூண்டுதல் ஒன்றை ஏற்படுத்திய பின்னர் அதிகரித்த அளவிலான பண்ட உற்பத்தி நீண்ட கால அடிப்படையில் பணவீக்க அமுக்கங்களை தணிப்பதில் மிக முக்கியமான ஒரு பங்கினை வகித்து வருகின்றது என நிதி தாராளமயமாக்கல் கோட்பாடு நம்புகின்றது. பண்ட உற்பத்தித் துறையின் வளர்ச்சி இந்நக கலந்துரையாட்டில் வலியுறுத்தப்படுவதற்கான காரணம் உறுதியான ஒரு பண்ட உற்பத்தி அடித்தளம் உயர் மெய் பொருளாதார வளர்ச்சியை நிலைநிறுத்துவதில் மிக முக்கியமான ஒரு கூறாக இருந்து வருவதனாலேயே ஆகும். நிதித் துறையையும் உள்ளடக்கிய பொருளாதாரத்தின் ஏனைய பல துறைகளின் அபிவிருத்தி பண்ட உற்பத்தித் துறையில் என்ன நடக்கின்றது என்பதிலேயே நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாக தங்கியிருக்கும். எனவே, நீண்ட கால அடிப்படையில் வளர்ச்சியை நிலையாக

வைத்திருக்கும் விடயத்தில் கைத்தொழில் துறையின் துரித விரிவாக்கம் மிகவும் நிர்ணயகரமான ஒரு பங்கினை வகித்து வருகின்றது என இங்கு வாதிடப்படுகின்றது. மெய் மொ உ உ விலான ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சி முதலீட்டில் ஏற்பட்ட செங்குத்தான அதிகரிப்பின் காரணமாகவே பெருமளவுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. இலங்கையின் பொருளாதார சீர்திருத்த நிகழ்ச்சித்திட்டம் பெருமளவுக்கு சலுகை ரீதியிலான உதவி உட்பாச்சல்களினால் நிதிப்படுத்தப்பட்ட பாரிய பொதுத் துறை முதலீட்டுச் செய்கிறீர்கள் என உள்ளடக்கியிருந்தது. இதன் விளைவாக மொத்த உள்நாட்டு மூலதன உருவாக்கம் முன் னெய் பொழுதுமீட்டு இருந்திராத மட்டங்களுக்கு உயர்ந்து சென்றது. 1977 இல் மொ உ உ வின் 14.4 சதவீதமாக இருந்து வந்த முதலீட்டு விகிதம் 1980 இல் 33.8 சதவீதமாக அதிகரித்திருந்தது. 1978 - 1982 காலப் பிரிவின் போது பொருளாதாரம் வருடாந்தம் சராசரியாக மொ உ உ வின் 27.8 சதவீதத்தை முதலீடுகளாக மேற் கொண்டு இருந்தது. நிதித் துறை தாராளமயமாக்கலை உடனடுத்து பொதுத் துறை அதன் திட்டமிடப்பட்ட முதலீட்டு செய்திட்டங்களுக்கு ஊடாக அதன் வழமையான முதலீட்டு மட்டத்தை இரட்டிப்பாக்கிக் கொண்டது. எனவே, மொத்த முதலீட்டில் பொதுத் துறையின் பங்கு 1980 இல் கமர் 60 சதவீதம் வரையில் உயர்ந்து சென்றள்ளது. அனேகமாக 1988 வரையிலான காலப் பிரிவு முழுவதிலும் முதலீட்டுக்கான பொதுத் துறையின் பங்களிப்பு மொத்த உள்நாட்டு முதலீட்டு மூலதனத்தின் அரைவாசிக்கும் மேற்பட்டதாக இருந்து வந்தது. எனினும், 1977 இல் அமுல் செய்யப்பட்ட சீர்திருத்தங்களின் பிரதான குறிக்கோள் அரசாங்கத் தலையீட்டின் அளவினை குறைப்பதும், பொருளாதார நடவடிக்கைகளை நிர்ணயிப்பதற்கு சந்தைச் சக்திகளுக்கு இடமளிப்பதுமாகும். அந்தப் பின்புலத்தில் நோக்கும் பொழுது, இவ்வளவு பிரமாண்டமான அளவிலான முதலீட்டு நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொண்டு வந்ததமை ஒரு பாரிய விதிவிலக்காகவே தென்படுகின்றது. தாராளமயமாக்கலின் இரண்டாவது கட்டத்தின் போது இந்தப் போக்கில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டிருந்தது. உள்நாட்டு மூலதன உருவாக்கத்தில் தனியார் துறை ஒரு முன்னணிப் பங்கினை வகிப்பதற்கு அக்காலப் பிரிவின் போது இடமளிக்கப்பட்டது.

தாராளமயமாக்கலுக்கு பிற்பட்ட காலப்பிரிவின் போது இடம்பெற்ற மற்றொரு சுவாரசியமான நிகழ்வு முதலீட்டு மட்டம் ஆண்டொன்றுக்கு சராசரியாக 25 சதவீதம் வரையில் செங்குத்தாக உயர்ந்து சென்றிருந்த நிலையிலும் உள்நாட்டுச் சேமிப்புகளில் ஏற்பட்ட மிக மந்தமான வளர்ச்சியாகும். 1978 தொடக்கம் 1988 வரையில் உள்நாட்டுச் சேமிப்புகளின் சராசரி மட்டம் ஆண்டுதொன்றுக்கு மொ உ உ வின் 14.3 சதவீதமாக மட்டுமே இருந்து வந்துள்ளது. இது தாராளமயமாக்கலுக்கு முற்பட்ட காலப் பிரிவின் போது நிலவி வந்த சராசரி சேமிப்பு மட்டத்திலும் பார்க்க கணிசமான அளவில் வேறுபட்டதாக இருந்து வரவில்லை.

எதிர்்பார்க்குமாறு உள்நாட்டுச் சேமிப்புகள் உயர் வட்டி விகிதங்களுக்கு உடனடியாக எதிர்வினைவு காட்டுபவையாக இருந்து வரவில்லை. வெளிநாட்டுச் சேமிப்புகளில் அதிக அளவில் தங்கியிருப்பதற்கு ஊடாகவே உயர் அளவிலான முதலீடுகள் நிதிப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன.

நாணயக் கொள்கை

1977 இல் அமுல் செய்யப்பட்ட தாராளமயமாக்கல் பொருளாதாரக் கொள்கை கட்டமைப்பு நாணயக் கொள்கையின் முகாமைத்துவத்தின் மீது கணிசமான அளவிலான ஒரு தாக்கத்தை எடுத்து வந்திருந்தது. பொருளாதார அபிவிருத்தி மற்றும் உறுதிப்படுத்தல் குறிக்கோள்கள் என்பவற்றுக்கிடையில் பொருத்தமான ஒரு சமநிலையை எடுத்து வருவதே இப்பின்னணியில் நாணயக் கொள்கை எதிர்நோக்கி வந்த சவாலாக இருந்தது. புதிய கொள்கைச் சூழ்நிலையில் கடன் கட்டுப்பாடு தொடர்பான நேரடி மற்றும் தற்றுணிப்பு வடிவங்கள் முக்கியத்துவம் குறைந்தவையாக கருதப்பட்டன. அதற்குப் பதிலாக வங்கிகளுக்கு கிடையிலான சந்தையில் பின்கொள்வனவு ஒப்பந்தங்கள், திறைசேரி உண்டியல் ஏல விற்பனைகள், திறைசேரி உண்டியல்கள் மற்றும் ஏனைய அரசாங்க பிணைப்பத்திற்கள் என்பவற்றினூடாக இரண்டாம் தர கொடுக்கல்வாங்கல்கள் மற்றும் மின் கழிவு வசதிகள் முதலிய சந்தையை அடிப்படையாகக் கொண்ட வழிமுறைகள் திரவத்தன்மை மட்டத்தை சமாளிப்பதில் முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கின. வெளித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் செலாவணி விகிதம் மற்றும் அதன் பெறுமயிறக்க விகிதம் என்பன உள்ளீடுகளின் செலவிலான மாற்றங்களுக்கு ஊடாகவும், உற்பத்திசார் தொழில்முயற்சிகளின் இலாப விகிதங்களுக்கு ஊடாகவும் வழங்கல் பக்கத்தை மேலும் மேம்படுத்தும் என எதிர்்பார்க்கப்பட்டது.

ஏற்கனவே கலந்துரையாடப்பட்டது போல வட்டி விகிதத்தில் ஏற்பட்ட செங்குத்தான அதிகரிப்பு மற்றும் செலாவணி விகிதத்தில் ஏற்பட்ட பாரிய பெறுமதியிறக்கம் என்பன புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் சீழ் ஆரம்பத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மாற்றங்களாக இருந்து வந்தன. அதே வேளையில், தாராளமயமாக்கலை அடுத்து நாணய அடித்தளத்தின் வளர்ச்சியை கட்டுப்படுத்துவது நாணயத் துறை அதிகாரிகளின் முதன்மை கரிசனையாக இருந்து வந்தது. இது கோட்பாட்டு மட்டத்தில் நாணய அடித்தளத்தின் வளர்ச்சிக்கும் உள்நாட்டு பணவீக்கத்துக்கும் இடையில் உறுதியான ஒரு சாதகமான தொடர்பு நிலவி வருகின்றது என்ற நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு நுழைந்தது. மறுபுறத்தில், பேரண்டப் பொருளியல் உறுதிப்பாட்டுடன் கூடிய தீவிர பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான மெக்கினன் - சோ வகை தாராளமயமாக்கல் கோட்பாட்டில் முன்வைக்கப்படும் அடிப்படை கொள்கை தொகுப்பில் உயர் வட்டி விகிதம், செலாவணி விகிதத்தை மீள இணைத்தல், நாணய இருப்புகளிலான வளர்ச்சியின் மீதான கட்டுப்பாடுகள் என்பன அடிப்படைக்

கொள்கைகளாக இருந்து வருகின்றன. எனவே, 1980 களில் மேலதிக திரவத் தன்மையை உறிஞ்சிக் கொள்ளும் நோக்குடன் கட்டுப்பாட்டுடன் கூடிய நாணயக் கொள்கை தொகுதியொன்றில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அறிமுகம் நாணயக் கொள்கை நிலைப்பாட்டின் பொதுவான ஒரு அம்சமாக இருந்து வந்துள்ளது.

மத்திய வங்கி மதிப்பீடுகளின் பிரகாரம் அரசாங்கம் வங்கித் துறையிலிருந்து அதிகரித்த அளவில் கடன்களை பெற்று வந்ததனாலும், தனியார் துறைக்கான உயர் அளவிலான வங்கிக் கடனளிப்பு காரணமாகவும் வெளி வங்கிச் சொத்துக்களின் இடையறாத வளர்ச்சி காரணமாகவும் பொருளாதாரத்தின் திரவத்தன்மையின் அளவு தொடர்ந்தும் அதிகரித்து வந்துள்ளது. எனவே, இரட்டைப் பேரண்ட குறிக்கோள்களான உறுதிப்பாடு மற்றும் வளர்ச்சி என்பவற்றுக்கிடையில் ஒரு சமநிலையை பராமரித்து வரும் நோக்குடன் மத்திய வங்கி கடனளிப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட குறைப்புக்கு மேலதிகமாக, வங்கி விகிதம் மற்றும் சட்டபூர்வமான ஒதுக்குத் தேவைப்பாடுகள் என்பன அதிகரிக்கப்பட்டதுடன், தெரிவு செய்யப்பட்ட குறை திரிப்பு வழிமுறைகளும் பின்பற்றப்பட்டு வந்தன. தெரிவு செய்யப்பட்ட வழிமுறைகள் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டதன் குறிக்கோள் முன்னுரிமைத் துறைகளுக்கான வட்டிச் செலவைக் குறைத்து, விலை மட்டங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான ஒரு தடுப்பு வழிமுறையாக சந்தைக்கான பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் என்பவற்றின் வழங்கலை மேம்படுத்துவதாகவே இருந்து வந்தது என மத்திய வங்கி குறிப்பிடுகின்றது. எனினும், இத்தகைய ஒரு சில கட்டுப்பாட்டு வழிமுறைகள் நியமனம் நிதி தாராளமயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்துடன் பொருந்திச் செல்ல வில்லை. உதாரணமாக, தெரிவு செய்யப்பட்ட கொடுகடன் மற்றும் ஒதுக்கு தேவைப்பாடுகள் என்பன வளங்கலின் பரிசீலிச் செயல்திறனை திரிப்புடுத்தக் கூடிய வழிமுறைகளாக இருந்து வருகின்றன என்பதே நிதி தாராளமயமாக்கல் ஆதரவாளர்களின் கருத்தாகும். எனினும், மறுபுறத்தில் உச்சமட்ட நிதித் துறை அமுக்கம் தொடர்பான எழுத்தாக்கங்கள், அத்தகைய ஒழுங்குவிதிகளின் தாக்கங்கள் பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்தின் மீது அவை எடுத்து வரும் பின்விளைவுகளின் அடிப்படையில் மதிப்பிடப்படுதல் வேண்டும் என வாதிட்டு வருகின்றன. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதனால், சரியான அளவில் பிறயோகிக்கப்படும் அத்தகைய ஒழுங்குவிதிகள் பொருளாதாரத்தை உயர் வளர்ச்சி நிலையொன்றை நோக்கி நெறிப்படுத்துவதில் பயனுள்ளவையாக இருந்து வரும்.

1980 களிலும் கூட 1980 களில் பின்பற்றப்பட்டு வந்த கட்டுப்பாடுகளுடன் கூடிய நாணயக் கொள்கை நிலைப்பாட்டினை தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு அதிகாரிகள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருந்தனர். தனியார் துறைக்கு அதிகரித்த அளவிலான கடன்கள் உட்பாய்ச்சப்பட்டமையினாலும், வெளிச் சொத்துக்களின் உட்பாய்ச்சல்களினாலும் பணவீக்கத்தின் மீது உயர் அமுக்கம்

எடுத்த வரப்பட்டதன் காரணமாகவே இதனை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது என மத்திய வங்கி கூறுகின்றது. அடிப்படையில் தனியார் துறைக்கான கடன் வளர்ச்சியை கட்டுப்படுத்தும் பொருட்டு வங்கி விகிதம் தொடர்ந்தும் 1991 இன் மட்டத்தில் நிலையாக வைக்கப்பட்டிருந்தது. இது தவிர பெறுமதியற்றக்க விகிதமும் கூட குறிப்பாக 1990களின் பிற்பகுதிகளின் போது ஒரு பணச்சுருக்க வழிமுறையாக பெருமளவுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. 1977 - 1989 காலப் பிரிவின் பெறுமதியற்றக்க விகிதத்துடன் ஒப்பிடும் பொழுது உள்நாட்டு நாணயம் பெருமளவுக்கு மந்தமான கதியில் பெறுமதியற்றக்கமடைவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது. 1977 - 1989 காலப் பிரிவின் போது இலங்கை ரூபா சராசரியாக வருடாந்தம் 10.3 சதவீதத்தினால் பெறுமதியற்றக்கம் கண்டிருந்தது. அதேவேளையில் 1990 - 1998 காலப் பிரிவின் போது வருடாந்த பெறுமதியற்றக்க விகிதம் 5.6 சதவீதமாக மட்டுமே இருந்து வந்தது. ஏற்றுமதி வழிப்பட்ட வளர்ச்சியின் குறிக்கோளின் பின்னணியில் நோக்கும் பொழுது, உள்நாட்டு பணவீக்க விகிதத்திலும் பாக்க குறைந்த மட்டத்திலான பெறுமதியற்றக்க விகிதம் அதிகாரிகள் உள்நாட்டு விலை மட்டங்களை உறுதிப்படுத்தவதற்கென பொருளாதார வளர்ச்சிக் குறிக்கோளிலும் பார்க்க செலாவணி விகிதத்தின் மீது அதிக அழுத்தத்தை கொடுத்து வந்துள்ளார்கள் என்பதனை காண முடிகிறது. எனினும், 1990களில் வெளிநாட்டு சொத்துக்களில் ஏற்பட்ட தீவிர அதிகரிப்பு செலாவணி விகிதத்திலான பரிசு பெறுமதியற்றக்கத்துக்கான தேவையை குறைத்துள்ளது என்பதே இலங்கை மத்திய வங்கியின் கருத்தாக இருந்து வந்துள்ளது.

மொ உ உ வில் பாரிய அளவிலான இறக்குமதிகளின் பங்கின் அடிப்படையில் நோக்கும் பொழுது, உள்நாட்டு விலை மட்டத்தை நிர்ணயம் செய்யும் பொழுது பெறுமதியற்றக்க விகிதம் ஒரு முக்கிய நிர்ணய காரணியாக இருந்து வந்துள்ளது என மத்திய வங்கி கருதுகின்றது. எனவே, உள்நாட்டு விலை மட்டத்தில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பணவீக்கத்தின் தாக்கத்தை குறைந்த மட்டத்தில் வைத்துக் கொள்வதற்கும், சென்மதி நிவனவ பற்றாக்குறையை நிவந்தி செய்வதற்குமேன வெளி ஒதுக்குகளை பயன்படுத்திக் கொள்ளும் அதே வேளையில், மிதமான ஒரு பெறுமதியற்றக்க விகிதத்தை உபயோகிப்பதே மத்திய வங்கியின் குறிக்கோள் களாக இருந்திருக்க முடியும்.

பேரண்டப் பொருளியல் உறுதிப்பாட்டுடன் வளர்ச்சி என்ற நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறிக்கோளை சாதித்துக் கொள்வதில் நாணயக் கொள்கை எடுத்து வந்திருக்கும் ஒட்டுமொத்த தாக்கத்தை தாராளமயமாக்கலுக்கு பிற்பட்ட காலப் பிரிவின் போது ஏற்பட்டிருந்த பொருளாதார விளைவுகளுக்கூடாக பகுப்பாய்வு செய்ய முடியும். M2 வளர்ச்சி 1979க்கும் 1987க்கும் இடைப்பட்ட காலப்பிரிவின் போது செங்குத்தாக வீழ்ச்சியடைந்ததுடன், 1988 - 1995 காலப்பிரிவின் போது இந்த வளர்ச்சி உயர்

விகிதத்தில் இடம் பெற்றிருந்தது. அதன் பின்னர் அதன் வளர்ச்சியில் கணிசமான அளவிலான வீழ்ச்சி தென்பட்டது. குறிப்பாக 1980 களின் நடுப்பகுதி வரையில் பணவீக்கம் M2 வில் ஏற்பட்ட அசைவுகளிலிருந்தும் சுதந்திரமானதாக இருந்து வந்துள்ளது. அதன் பின்னர் வந்த காலப் பிரிவின் போது M2 உம் விலை மட்டக் குறிக்கோள்களும் ஒரே விதமான வளர்ச்சிப் பாதையில் சென்றன. மெய் மொ உ உ விலான வளர்ச்சி M2 உடன் நெருக்கமாக சம்பந்தப்பட்டுள்ளது என்பதனை தரவுகள் காட்டுவதுடன், பண நிரம்பல் வளர்ச்சிக்கும் மெய் மொ உ உ வும் இடையில் ஒரு நெருங்கிய உறவு இருந்து வருகின்றது என்பதனை அவை கூடிக் காட்டுகின்றன. கோட்பாட்டில் விளக்கப்பட்டுள்ளவாறு, நாணய வளர்ச்சி பணவீக்க விகிதத்தை உயர்வடையச் செய்து வருகின்றது என்பதனை இந்த உறவுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றனவா? அவ்வாறானால் M2 உக்கும் மெய் மொ உ உ வுக்கும் இடையில் ஒரு நெருக்கமான உறவு நிலவி வரும் நிலையில் இறுக்கமான நாணயக் கட்டுப்பாட்டு வழிமுறைகள் மெய் மொ உ உ வளர்ச்சியை மிக மோசமாக பாதித்திருக்க முடியுமா? எனினும், காரணம் என்ன மற்றும் அதன் தாக்கம் என்ன என்பவற்றை பரிசீலனை செய்து இந்தக் கலந்துரையாடலுக்கு அப்பாற்பட்டதாகும். அத்தகைய விடயங்களை எடுத்துக் காட்டுவது மட்டுமே இக்கலந்துரையாடலின் நோக்கமாக இருந்து வருகின்றது.

இலங்கை மத்திய வங்கியின் பிரகாரம், குறிப்பாக பொருளாதார சீர்திருத்தத்தின் முதலாவது கட்டத்தின் போது பொதுத் துறை முதலீட்டு திட்டத்தில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு தாராளமயமாக்கப்பட்ட விலைக் கட்டமைப்பு மற்றும் அதிகரித்த அளவிலான வெளிச் சொத்துக்களின் உட்பாய்ச்சல் என்பன கூட்டாக இணைந்து பொருளாதாரத்தின் பணவீக்க எதிர்ப்புக்களை அதிகரிக்கச் செய்திருப்பதுடன், அதற்கூடாக பணவீக்கத்தை தடுத்து நிறுத்துவதில் நாணயக் கொள்கையின் தாக்கத்தினை குறைத்துள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அதிகரித்த அளவிலான பொது முதலீடு மற்றும் வெளி ஒதுக்குகள் என்பவற்றினால் தூண்டப்பட்ட நாணய வளர்ச்சி உள்நாட்டு பணவீக்கத்தின் உயர்வுக்கு வழிகோலியுள்ளது என்பதே மத்திய வங்கியின் கூறாகும்.

உள்நாட்டுக் கொடுகடன் மற்றும் பண நிரம்பல் என்பவற்றின் வளர்ச்சி முன்னைய காலப் பிரிவுடன் ஒப்பிடும் பொழுது 1989 - 1998 காலப் பிரிவின் போது கணிசமான அளவில் வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. இலங்கை மத்திய வங்கியினால் பின்பற்றப்பட்டிருந்த இறுக்கமான நாணயக் கொள்கையே பெருமளவுக்கு இந்நிலையை ஏற்படுத்தியிருந்தது. நாணயத் துறை அதிகாரிகள் அரசாங்க பற்றாக்குறையின் விரிவாக்கத் தாக்கம் மற்றும் அதிகரித்த அளவிலான வெளிநாட்டு ஒதுக்குகள் என்பவற்றின் விரிவாக்கத் தாக்கம் என்பவற்றை ஈடுசெய்யும் பொருட்டு உள்நாட்டுக் கொடுகடனின் வளர்ச்சியை குறிப்பாக தனியார் துறைக்கான கடனளிக்களை

தடுத்து நிறுத்தியுள்ளார்கள் என்பது தெளிவாகும். எனினும், நாணய வளர்ச்சியின் மீது கடுமையான கட்டுப்பாடுகள் பிரயோகிக்கப்பட்டு வந்த போதிலும், எதிர் பார்ப்புக்களுக்கு மாறாக சராசரி பணவீக்க விகிதம் கணிசமான அளவிலான ஒரு வீழ்ச்சியை காட்டியிருக்கவில்லை. இது தவிர, தாராளமயமாக்கலுக்கு பிற்பட்ட காலத்தின் போது மொ உ உ வளர்ச்சியில் இடம்பெற்ற சராசரி வளர்ச்சி விகிதம் 1978 - 1989 காலப் பிரிவின் போது நிலவி வந்த வளர்ச்சியிலும் பார்க்க கணிசமான அளவில் உயர்வானதாக இருந்து வரவில்லை. எனவே, நாணயக் கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் மிதமான பெறுமதியற்றக்க விகிதம் என்பவற்றுடன் இணைந்த வித்திலான உயர் வட்டி விகிதம் குறைந்த பணவீக்கத்துக்கும் உயர் வளர்ச்சிக்கும் வழிகோல முடியும் என்ற கருத்து சந்தேகத்துக்குரியதாகவே தென்படுகின்றது. மறுபுறத்தில், உள்நாட்டு கடன் விரிவாக்கத்தின் மீதான இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் மிதமான பெறுமதியற்றக்க விகிதம் என்பவற்றுக்கூடாக உறுதிப்பட்டின் மீது அதிக அழுத்தம் காட்டப்பட்டமை மொ உ உ வின் வளர்ச்சியிலான மந்தப் போக்கினை எடுத்து வந்திருக்க முடியும்.

சில அவதானிப்புகள் : சீர்திருத்தங்களுக்கான வருங்கால செயல்திட்டம்

1977 இல் சந்தை வழிப்பட்ட நிதி அமைப்பொன்றை நோக்கி மேற்கொள்ளப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க நகர்வு, நாட்டின் அபிவிருத்தி குறிக்கோள்களை சாதித்துக் கொள்வதில் நேரடிக் கட்டுப்பாடுகளின் அதிகரித்த அளவிலான செயல்திறனின்மையினாலேயே முதன்மையாக தூண்டப்பட்டிருந்தது. இதன் பொருளாதார பின்விளைவுகள் குறிப்பாக பொருளாதாரத்தின் மெய் துறையின் மீதான பின்விளைவுகள் மிகவும் தீவிரமானவையாக இருந்து வரவில்லை என்றாலும் கூட, நிதித் துறையின் ஒரு சில பிரிவுகளில் சாதகமான பெறுமதியற்றக்கம் கொள்வதில் பொருளாதாரம் வெற்றி கண்டுள்ளது. அத்தகைய அபிவிருத்திகள் உண்மையிலேயே பொருளாதாரத்தின் ஏனைய சில துறைகளிலும் கூட கதிந்து செல்லும் தாக்கங்களை எடுத்து வந்திருந்தன. வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கம் மற்றும் மெய் மொ உ உ வின் வளர்ச்சி என்பவற்றுக்கான நிதித் துறையின் அதிகரித்த அளவிலான பங்களிப்பு அதற்கான சில உதாரணங்களாகும். தாராளமயமாக்கல் செயல்முறையின் விளைவாக பொருளாதாரத்தின் கட்டமைப்பிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. சேவைத் துறையின் ஆதிக்கம் நிலவிவரும் பொருளாதார கட்டமைப்பொன்று எழுச்சியடைந்துள்ளது என்பதனை தரவுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இலங்கையின் நிதித் துறை சீர்திருத்தச் செயல்முறை படிப்படியாகவே இடம்பெற்று வந்தது. இது மாறி வரும் பொருளாதார சூழ்நிலைக்கேற்ப அலுவலத்துச் செல்வதற்கு பொருளாதார முகவரகங்களுக்கும் உதவியது. நாட்டின் நிதித் துறை உறுதியானதாகவும் பாதுகாப்பானதாகவும் இருந்து வருவது போல் தென்படுவதுடன்.

அந்த வகையில் அது பொதுமக்களின் நம்பிக்கையை பெற்றுக் கொள்வதில் வெற்றியீட்டியுள்ளது என்றே கூற வேண்டும். இது சேமிப்புக்களை ஒன்று திரட்டுதல், நிதி நிறுவனங்களின் திரவத்தன்மை மற்றும் இலாப நிலை என்பவற்றை அதிகரித்தல், சீர்திருத்தங்களுக்கென பொருளாதார முகவர்களுக்கு மத்தியில் ஒரு பரவலான கருத் தொற்றுமையை பரப்புவதல் என்பவற்றுக்கான இத்துறையின் ஆற்றலை விருத்தி செய்து கொள்வதற்கு குறிப்பாக உதவியுள்ளது. தாராளமயமாக்கல் நிதித் துறை நிறுவனங்களுக்கு வேறு பல நாடுகளில் பெருந் தொகையான வங்கித்துறை நெருக்கடிகளையும் இழப்புக்களையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது என்ற நன்கு ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் உண்மையின் அடிப்படையில் நோக்கும்பொழுது இது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு சாதனையாகவே தென்படுகின்றது. இந்த வகையில் இலங்கையின் அனுபவம் கடுமையான பேரண்டப் பொருளியல் ஸ்திரமற்ற நிலையையும், நிதித்துறை நலிவு நிலையையும் சீர்திருத்த செயல்முறையின் உடனிகழ்வாக எதிர்கொண்டு வரும் எனைய நாடுகளுக்கான ஒரு சுவாசியமான உதாரணமாக இருந்து வர முடியும்.

நிதித் துறைச் சீர்திருத்தங்கள் இலங்கையின் நிதித் துறையை பல்வேறு அம்சங்களிலும் வெற்றிகரமாக தூண்டி விட்டுள்ளன எனக் கூறலாம். குறிப்பாக, சேவைத் துறைகளில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றுக் கொள்ளல், பல்வேறு வகைகளைச் சேர்ந்த நிதிச் சந்தைகள் மற்றும் புதிய நிதி உபகரணங்கள், சீர்தரப் பங்கேற்பாளர்களின் எண்ணிக்கையில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு, அத்துடன் மிக முக்கியமாக நவீன தொழில்நுட்பங்களுடன் இணைந்த விதத்தில் நிதித் துறை நவீனமயமாக்கப்பட்டமை என்பவற்றை மிக முக்கியமாக குறிப்பிட முடியும். இச்சீர்திருத்தங்களின் பின்னர் நிதி அமைப்பின் வீச்செல்லை மற்றும் பன்முகத் தன்மை என்பன கணிசமான அளவில் விருத்தி கண்டிருப்பதுடன், இச்சீர்திருத்தங்கள் நிதித் துறைக்கு அவசியமான ஒரு செயல் முனைப்பினை எடுத்து வருவதில் வெற்றியீட்டியுள்ளன என்றே கூற வேண்டும். ஆனால், பொருளாதாரத்தின் மெய்த் துறையை பொறுத்தவரையில் அத்தகைய ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. எனினும், ஏனைய தனியார் துறை நிதிப்படுத்தல் மூலங்களுடன் ஒப்பிடும் பொழுது வர்த்தக வங்கிக் கொடுகடன் மேலாதிக்கம் செலுத்திவரும் நிலை நிதியமைப்பில் கிடைக்கும் மாற்று நிதிப்படுத்தல் முறையின் பற்றாக்குறைகளை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. வங்கிக் கடன் மீது இலவசம் அதிக அளவில் தங்கியிருப்பதனது பொருளாதார வளர்ச்சியின் மீது மிக மோசமான பின்விளைவுகளை

எடுத்து வரக் கூடிய கொடுகடன் நெருக்கடிகளின் நட்டவச்சத்தை அதிகரிக்க முடியும். எனவே, மாற்று நிதிப்படுத்தல் மூலங்களை மேலும் அபிவிருத்தி செய்வது எதிர்காலத்தில் நாங்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கும் ஒரு விடயமாக இருந்து வரும்.

நிதித் துறை தாராளமயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் ஆரம்ப வருடங்களின் போது பொருளாதாரத்தின் செயலாற்றுகை குறிப்பிடத்தக்க அளவில் சிறப்பானதாகவே இருந்து வந்தது. எனினும் இந்நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் முதலாவது கட்டத்தின் இறுதிப் பாகத்தில் வளர்ச்சி விகிதத்தில் ஒரு வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தது. மொ.உ.உ.வின் சதவிகிதம் என்ற முறையில் தயாரிப்புத் துறையின் பங்கு திருப்திகரமான ஒரு வளர்ச்சியை பதிவு செய்திருக்கவில்லை. நான் ஏற்கனவே வாதிட்டதைப் போல சக்தி வாய்ந்த தயாரிப்புத் துறை அடித்தளமொன்று இல்லாத நிலையில் உயர் வளர்ச்சி விகிதங்களை நிலையாக வைத்திருக்க முடியாது. நிதித் துறை தாராளமயமாக்கல் தயாரிப்புத் துறைக்கு அவசியமான செயல் முனைப்பினை உருவாக்கிக் கொடுக்கும் விடயத்தில் அனேகமாக தோல்வி கண்டிருப்பது போல் தோன்றுகிறது. உடனடி எதிர்காலத்தில் நிதித் துறையில் மேலும் சீர்திருத்தங்களின் இயல்பை வடிவமைக்கும் அதிகாரிகளை பொறுத்தவரையில் இது கரிசனைக்குரிய ஒரு விடயமாகவே இருந்து வருகின்றது.

அதிகரித்த அளவிலான அரசாங்க முதலீட்டுச் செலவினம் தாராளமயமாக்கலுக்கு பிற்பட்ட காலப் பிரிவின் போது பொருளாதார வளர்ச்சியை உயர்த்துவதில் மிக முக்கியமான ஒரு பங்கினை வகித்து வந்துள்ளது. எனவே, அரசாங்கம் தனியார் துறை முதலீடு வளர்ச்சியடைவதற்கான ஒரு சாதகமான குழுவை உருவாக்கிக் கொடுக்கும் பொருட்டு வளர்ச்சியுடன் சம்பந்தப்பட்ட உள்கட்டமைப்பு செய்திட்டங்களில் தொடர்ந்தும் அதன் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வர வேண்டும் என இந்த ஆய்வு வலியுறுத்துகின்றது. அதிகரித்த அளவிலான வெளிநாட்டு சேமிப்புக்களின் உதவியுடன் இலங்கையில் உயர் மட்டத்திலான முதலீடு சாத்தியமாகியுள்ளது என்பதனை தரவுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. நிதித்துறை தாராளமயமாக்கல் உள்நாட்டு சேமிப்பு விகிதத்தை விருத்தி செய்வதில் தோல்வி கண்டுள்ளது என்றே கூற வேண்டும். இதன் காரணமாக ஒரு பாரிய மூலதன இடைவெளி ஏற்பட்டுள்ளது. கடனுடன் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகள் காரணமாக வெளி

நிதிப்படுத்தல்களில் உயர் அளவில் தங்கியிருப்பது நீண்ட கால நோக்கில் சாத்தியமானதாக இருந்து வர முடியாது. மேலும், செலாவணி விகித பெறுமதியற்றக்கம் உள்நாட்டு நாணயத்தில் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டியிருக்கும் தொகையை அதிகரிக்கச் செய்வதனால் செலாவணி விகித பெறுமதியற்றக்கமும் அழுத்தங்களை எதிர்கொள்ள முடியும். எனவே, இலங்கையில் உள்நாட்டு சேமிப்பை நிர்ணயித்துச் வருவது ஏது என்ற விடயத்தை சரிவர இனங்கண்டு கொள்வது வருங்காலத்துக்கென ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் மிக முக்கியமான ஒரு பணியாக இருந்து வரும். உள்நாட்டுச் சேமிப்புக்களை மேம்படுத்துவதற்கு அவசியமான கொள்கைகளுக்கு செயல் வடிவம் கொடுப்பதற்கு இது அவசியமாகும். இலங்கையில் பொருளாதார அபிவிருத்தியையும் சமூக நலனோம்பலையும் மேம்படுத்துவதில் அரசாங்க முதலீடு ஒரு முக்கிய பங்கினை வகித்து வந்திருப்பதால் மூலவள இடைவெளியை கருக்குவதற்கான ஒரு தீர்வாக அரசாங்க முதலீட்டில் குறைப்பினை எடுத்து வருவது இருந்து வர முடியாது.

தாராளமயமாக்கல் கொள்கை அமுல்படுத்தப்பட்ட பின்னர் உயர் பணவீக்க அழுக்கம் ஒரு பிரச்சினையாக உருவாகியது என்பது தெளிவாகும். ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும் போது, உயர் வட்டி விகிதக் கொள்கை எதிர்பார்ப்புக்கு மாறாக பணவீக்கத்தினை குறைக்கத் தவறியுள்ளது என்பது தெளிவாகும். நாணயத் துறை அதிகாரிகள் பணவீக்கத்தை சமாளிப்பதற்கென அடிப்படையில் இறுக்கமான ஒரு நாணயக் கொள்கையினையும் மிதமான ஒரு பெறுமதியற்றக்கக் கொள்கையையும் பின்பற்றி வந்துள்ளனர். எனினும், சராசரி பணவீக்க விகிதம் கணிசமான அளவிலான ஒரு அளவைப் பதிவு செய்திருக்கவில்லை. எனவே, சீர்திருத்த நிகழ்ச்சித்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்ட காலப் பிரிவின் போது குறைநிரப்பு கொள்கைகளின் ஒருங்கிணைப்பு தாக்கமற்றவையாக இருந்து வந்தமையினால் அதிகரித்த அளவிலான பணவீக்கமும் குறைந்த மெய் பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதமும் ஏற்பட்டிருந்தனவா அல்லது நிதிக்கான அதிகரித்த அளவிலான செலவு போன்ற வேறு காரணங்களினால் இந்நிலைமை தோன்றியிருந்ததா என்பதனைக் கண்டறிந்து கொள்வது அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் உடனடி எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய மேலும் நிதித்துறை சீர்திருத்தங்களின் இயல்பினை நிர்ணயித்துக் கொள்வதில் மிக முக்கியமாக கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கும் ஒரு துறையாக இருந்து வரும்.

விசுவகபூர்வமான மீளமைப்புக்களை தனியார்மயமாக்கலை சமற்கொள்ளல் பிரியந்த ரேணுக (விரிவுரையாளர், அரசறிவியல் துறை, பேராதனை பல்கலைக்கழகம்)

தனியார்மயமாக்கல் என்பது இலங்கையில் இரு தசாந்தங்களுக்கும் மேலாக இருந்து வரும் ஒரு கருதுகோளாகும். மேலும், பொருளாதாரத்தை மீளமைப்புச் செய்யும் பின்புலத்தில் தொடர்ந்தும் அதனை பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கென இது அவசியமாக இருந்து வருகின்றது. எனினும், அரசுக்குச் சொந்தமான தொழில் முயற்சிகளை தனியார்மயமாக்க குவதற்கு திட்டமிடும் பொழுது அது தொடர்பாக பொதுமக்களிடமிருந்து கிளம்பும் எதிர்ப்பு பெரும்பாலானவர்கள் தனியார்மயமாக்கல் என்ற வார்த்தையும் கூட சமூகத்துக்கு தீங்கானதாக இருந்து வருகின்றது எனக் கருதுகின்றனர் என்பதனைக் காட்டுகின்றது.

தனியார்மயமாக்கல் என்பதனை தனிநபருக்குச் சொத்துக்களை குவிக்கச் செய்யும் ஒரு செயற்பாடு என மிக எளிதாக வரைவிலக்கணம் செய்ய முடியும். அரசாங்கத் தொழில்முயற்சிகளையும் தனியார்மயமாக்கலையும் ஒன்றாக எடுத்து நோக்கும் பொழுது தனியார்மயமாக்கலின் விளைவாக அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் என்பவற்றின் உற்பத்தி தனியார் துறைக்கு மாற்றப்படுகின்றது எனப் பொதுவாக நோக்கப்படுகின்றது.

ஒரு பரந்த கண்ணோட்டத்தில் ஒரு நவீன நலன்புரி அரசின் மீது கமத்தப்பட்டிருக்கும் பொறுப்புக்கள் மற்றும் கடமைகள் என்பவற்றை குறைத்துக் கொள்வதுடன் சம்பந்தப்பட்ட செயல்திட்டமொன்றுக்கான ஓர் அரசியல் சுலோகமாக தனியார்மயமாக்கல் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இது தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழும் உரித்தின் கீழும் இருந்து வரும் இலாபமீட்டும் அல்லது நட்டத்தில் இயங்கும் தொழில்முயற்சிகளின் ஒரு பாகத்தை அல்லது முழுவதையும் நலன்புரி அரசு தனியார் துறையிடம் கையளிப்பதனையே குறிக்கின்றது. இதன் பிரகாரம் தனியார்மயமாக்கலின் விளைவாக அரசாங்கம் தனது பொறுப்புகளிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்வது மட்டுமன்றி இந்நடவடிக்கைகளில் சமூக ரீதியில் பொறுப்பு வாய்ந்த ஒரு விதத்தில் தனியார் துறையினால் பங்கேற்க முடியும் என்ற விதத்தினாலும் அத்துறையின் மீது நம்பிக்கை வைக்கப்படுகின்றது. பொதுத் துறை இருவிதமான பொறுப்புக்களைக் கொண்டுள்ளது. ஒருபுறத்தில், பொருட்கள்

மற்றும் சேவைகள் என்பவற்றை உற்பத்தி செய்து அவற்றை பொதுமக்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டிய பொறுப்பினை அது கொண்டுள்ளது. மறுபுறத்தில், நிதிப்படுத்தலை வழங்கும் ஓர் அதிகார அமைப்பாகவும் ஒரு கண்காணிப்பாளராகவும் அது செயற்பட வேண்டியுள்ளது. இந்த விளக்கத்தின் பிரகாரம் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் என்பவற்றின் உற்பத்தி, வழங்கல் மற்றும் விநியோகம் என்பவற்றைத் தனியார் துறைக்குக் கையளிப்பதற்கான மீளமைப்புச் செயல்முறையொன்றில் ஈடுபடுவது அல்லது பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் என்பவற்றின் உற்பத்தி மற்றும் விநியோகம் என்பவற்றை சந்தைச் சக்திகளிடம் விட்டு விடுவதன் மூலம் அரசாங்கத்தின் நிதி உரித்து அல்லது அதிகாரம் ஒன்றில் உயர்ந்தபடும் அல்லது மங்கிச் சென்றுவிடும்.

பிரடரிக் ஈபெர்ட் என்பவரின் கூற்றுப்படி தனியார்மயமாக்கல் என்பது தனியாருக்கு உரித்தில்லாத சொத்தினை தனியார் சொத்தாக மாற்றல் செய்யும் ஒரு செயல்முறையாக இருந்து வருகின்றது. இதனை அடுத்து மக்களுக்குப் பொதுவாக கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்து வந்த சொத்து தனியார் சொத்தாக மாற்றமடைகின்றது. நடைமுறை நியதிகளில் தனியார் மயமாக்கலை மூன்று வழிகளில் எடுத்து விளக்க முடியும்: முதலாவதாக மாணிடத் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் விடயத்தில் அரசு துறையிலும் பார்க்க அதிக அளவுக்கு தனியார் துறைக்கு முக்கியத்துவத்தை வழங்குதல். (இந்த தனியார் தொழில் முயற்சிகள் வர்த்தக மற்றும் வியாபார நிறுவனங்கள், தொண்டு நிறுவனங்கள், சமய மற்றும் சமூக நிறுவனங்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மற்றும் தனியுரித்து நிறுவனங்கள் என்பவற்றையும் உள்ளடக்குகின்றன). இரண்டாவதாக, செயற்பாட்டு நியதிகளில் தொழில்முயற்சிகள், அவற்றின் முகாமைத்துவம் மற்றும் செயற்பாடுகள் என்பவற்றுக்கான அரசு உரித்து தனியார் துறையின் செயற்பாடுகளுடன் ஒப்பிடும் பொழுது மிகவும் குறைந்தபட்ச நிலையிலேயே இருந்து வருகின்றது. மூன்றாவதாக, தனியார் மயமாக்கல் என்பது அரசு தொழில்முயற்சிகளை தனியார் துறையிடம் கையளிப்பதாக இருந்து வருகின்றது.

எனவே, இந்த ஷ்கையில் பொதுத் துறையை மீளக் கட்டமைப்புச் செய்வதற்கான ஒரு கருவியாக மட்டுமன்றி, அரசு தொழில்

முயற்சிகளின் நிறுவன ரீதியான கலாசாரத்தையும், அதேபோல் அரசு துறைக்கும் அதன் நுகர்வோருக்கும் இடையிலான கருமங்களுக்கிடையிலான உறவு நிலையையும் மாற்றியமைப்பதற்கான ஒரு கருவியாகவும் தனியார்மயமாக்கல் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. தனியார்மயமாக்கல் கோட்பாட்டின் ஒரு சில ஆதரவாளர்கள் அது அரசாங்கத்தின் குறைந்தபட்ச நிலை அத்துடன் சிறந்த அரசாங்கம் என்பவற்றுக்கு வலிகோலுகின்றது எனக் கருதுகின்றனர். அரசாங்கத்தின் குறைந்தபட்ச நிலை என்பதன் பொருள் ஏனைய துறைகளுடன் ஒப்பிடும் பொழுது அத்துறை வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதும், ஏனைய துறைகளுடன் ஒப்பிடும் பொழுது அது குறைவான சமூக சக்தியை கொண்டுள்ளது என்பதுமாகும். ஒரு சிறந்த அரசு என்பது நியாயமாகவும், செயல்திறனுடனும், உற்பத்தித் திறனுடனும் இருந்து வருவதன் மூலம் பிரஜைகளை திருப்திப்படுத்தக் கூடிய ஓர் அரசு எனக் கருதப்படுகின்றது.

எனவே, தனியார்மயமாக்கல் என்பது ஒழுங்குவிதித் தளப்பு / சந்தைமயமாக்கல் / தாராளமயமாக்கல் என்பவற்றுக்கான மற்றொரு பதமாக நோக்கப்பட்டு வருகின்றது. மத்தியமயப்படுத்தப்பட்ட பொருளாதாரமொன்றை நிர்வகித்து வரும் அரசொன்றினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் அமைப்பு ரீதியான சீராக் கல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் கீழ் இப்பதம் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதாக கருதப்படுகின்றது. மேலும், பெருந்தொகையான வளர்முக நாடுகள் 1950 தொடக்கம் 1970 களின் முடிவு வரையில் தமது பொருளாதாரங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கென பின்பற்றி வந்த ஓர் உத்தியாக தேசியமயமாக்கல் என்ற பதத்துக்கு எதிர்ப் பதமாகவும் தனியார்மயமாக்கல் என்பது நோக்கப்படுகின்றது.

தனியார்மயமாக்கலின் நோக்கங்கள்

தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் நோக்கங்கள் மற்றும் குறிக்கோள்கள் என்பன பிரதானமாக வளர்முக நாடுகள் தொடர்பாக கலந்துரையாடப்படுதல் வேண்டும். ஏனெனில், வளர்முக நாடுகளினால் சாதித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும் குறிக்கோள்களின் இயல்பு மற்றும் அளவு என்பன ஒளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் நிலைமைகளிலும் ஈர்க்க பெருமளவுக்கு சிக்கலானவையாக இருந்து வருகின்றன.

தனியார்மயமாக்கலின் குறிக்கோள்களில் ஒன்று அரசாங்கத்தின் மிதமிஞ்சிய செலவுகளை குறைப்பதாகும். அரசாங்கங்கள் நடத்திய இயங்கும் அரச தொழில் முயற்சிகளை தொடர்ந்தும் இயக்கிச் சென்றிருப்பதுடன், அதன் காரணமாக இத்தொழில்முயற்சிகளை பராமரித்து வரும் பொருட்டு தேசிய வரவு செலவுத் திட்டத்துக்கூடாக கணிசமான அளவிலான நிதி வளங்களை ஒதுக்குவதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருந்தன. அண்மைக் காலத்தில் இத்தகைய நடத்தியியங்கும் தொழில் முயற்சிகளை தொடர்ந்து நடத்திச் செல்வதற்கு தேவைப்படும் நடப்புச் செலவினை இல்லாமல் செய்வதற்கான அல்லது குறைத்துக் கொள்வதற்கான ஓர் உத்தியாக அரசாங்கம் தனியார்மயமாக்கலை மேற்கொண்டு வந்திருப்பதனை காண முடிகிறது. அது மட்டுமன்றி, தனியார் மயமாக்கல் அரசாங்கம் அதன் வருவாயை உயர்த்திக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பையும் வழங்குகின்றது. இத்தகைய தொழில்முயற்சிகளை தனியார் துறைக்கு விற்பனை செய்வதன் மூலம் அரசாங்கம் பெருந்தொகையான பணத் தொகையை பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருந்து வரும் அதே வேளையில், பிற்பாடு சம்பந்தப்பட்ட தொழில்முயற்சிகளிலிருந்து வரிகளை அறவிடுவதிலிருந்து அதிக வருமானத்தை அறவிட்டு கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு அதற்கு கிடைக்கின்றது. அரச தொழில்முயற்சிகள் செயல்திறனுடன் கூடிய விதத்தில் நடத்திச் செல்லப் வேண்டுமானால் அந்நிறுவனங்களில் நவீன முகாமைத்துவ உத்திகளை அறிமுகம் செய்து வைப்பது அவசியமாகும். புதிய முகாமைத்துவ நுட்பங்களுடன் நிறுவனத்துக்கு புத்துயிருடன் வேண்டுமானால் அதற்கென தனியார் துறை முகாமைத்துவ நுட்பங்களை அறிமுகம் செய்து வைப்பது அவசியமாகும். இதனைச் சாதித்து கொள்வதற்கான மிகச் சிறந்த வழி அத்தகைய தொழில்முயற்சிகளை தனியார் மயமாக்குவதாகும். தனியார்மயமாக்கலுடன் உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு துட்பங்களை உபயோகிப்பதற்கான வாய்ப்பு கிடைப்பதுடன், அவற்றை போட்டித் திறனுடன் உபயோகிக்கக் கூடிய வாய்ப்பும் கிடைக்கின்றது. அதே நேரத்தில் இந்நிறுவனங்களில் புதிய தொழில் நுட்பங்களை உபயோகிப்பதும் சாத்தியப்பட முடியும். புதிய முகாமைத்துவ நுட்பங்கள் மற்றும் புதிய தொழில்நுட்பம் என்பவற்றின் கலவை உயர் உற்பத்தித் திறனுக்கு வழிகோல முடியும்.

உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு முதலீட்டை கவர்ந்திழுக்கக் கூடிய நிலை தனியார்

மயமாக்கலின் மூலம் எதிர்பார்க்கப்படும் மற்றொரு அனுகூலமாகும். தனியார் துறை நவீன வர்த்தக உலகில் பெருமளவுக்கு உயர் அளவிலான முதலீட்டு ஆற்றலை தன்வசம் கொண்டுள்ளது. தேசிய மட்டத்தில் அரசின் முதலீட்டு ஆற்றலையும் கூட மிகைத்துச் செல்லக் கூடிய தனியார் முதலீட்டாளர்கள் இருந்து வருகின்றனர். உலக அளவில் பல நாடுகளில் பரந்து கிணை பரப்பியிருக்கும் பல்தேசிய கம்பெனிகள் தாராளமயமாக்கப்பட்டிருக்கும் பொருளாதாரங்களில் கட்டற்ற விதத்தில் முதலீடுகளை மேற்கொள்ளும் ஆற்றலைக் கொண்டுள்ளன. அரச தொழில்முயற்சிகளை தனியார்மயமாக்குவது அத்தகைய அந்நிய முதலீட்டினைக் கவர்ந்திழுப்பதற்கென பெரிதும் விரும்பப்படும் ஒரு வழிமுறையாக இருந்து வருகின்றது. தனியார்மயமாக்கலின் மற்றொரு முக்கியமான நோக்கம் அரசின் அடிப்படை பொருளாதாரக் கருவிகளை மண்பூட்டுத்துவதாகும். தனியார்மயமாக்கலை அடுத்து அரச ஏகபோகத்தின் கீழ் நடத்தப்பட்டு வரும் அரசுக்குச் சொந்தமான தொழில்முயற்சிகள் தனியார் துறைக்கு மாற்றப்படுகின்றன. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், தனியார்மயமாக்கல் பன்முகப்படுத்தலின் ஓர் அம்சமாக கருதப்படுகின்றது. இவ்விதமாக அரசு துறை நடவடிக்கைகள் தனியார்மயமாக்கப்படும் பொழுது பரந்த அடிப்படையிலான மக்களின் பங்களிப்பினை ஊக்குவிப்பதும் சாத்தியமாகின்றது. முன்னர் அரசு மட்டுமே ஈடுபட்டு வந்த பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்கள் ஈடுபடுவதற்கு அனுமதிப்பதன் மூலம் தொழில்முயற்சி உரித்தினை குடிமக்களின் பரந்த ஒரு பிரிவினருக்கு விரிவாக்கக் கூடிய வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது.

பல வளர்முக நாடுகள் சர்வதேச கடனளிப்பு முகவரகங்களினால் விதித்துரைக்கப்படும் நிபந்தனைகளுக்கு இணங்கியொழுகும் பொருட்டு தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்த்திப்பட்டகளை மேற்கொள்கின்றன. சர்வதேச நாணய நிதியம், உலக வங்கி மற்றும் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி போன்ற நிறுவனங்கள் வளர்முக நாடுகள் பின்பற்ற வேண்டிய விதிமுறைகளை வழங்கும் பொழுது, பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் அரசின் பங்கினை குறைத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்தி வருகின்றன. அதனை அடுத்து இந்த சர்வதேச கடனளிப்பு முகவரகங்களின் கோரிக்கைகளை நிறைவு செய்து வைக்கும் ஒரு வழிமுறையாக தனியார்மயமாக்கல் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

மேலும், அரசு துறைக்குள் ஊடுருவியிருக்கும் அரசியல்மயமாக்கலை அகற்றும் நோக்கத்தினையும் தனியார்மயமாக்கல் கொண்டுள்ளது. கட்டுப்பாற்ற விதத்தில் அரச தொழில்முயற்சிகளுக்கு அரசியல் ஆதரவாளர்களை ஆட்சேர்ப்பு செய்தல் மற்றும் வகைதொகையற்ற அரசியல் தலையீடு என்பன இந்நிறுவனங்களில் செயல்திறனற்ற நிலை தோன்றுவதற்கு பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. தனியார்மயமாக்கல் இந்நிலைமையை நிவர்த்திப்பதற்கென வழங்கப்படும் ஒரு நிவாரணியாகவும் இருந்து வருகின்றது. அதே வேளையில், அரசியல் ஆதரவாளர்களுக்கு வெகுமதியை வழங்குவதற்கும், அரசியல் எதிரிகளைத் தண்டிப்பதற்கும் தனியார்மயமாக்கல் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் சந்தர்ப்பங்களும் இருந்து வருகின்றன.

முன்னர் உண்மையில் கலந்துரையாடியதைப் போல தனியார்மயமாக்கலின் குறிக்கோள்களை பரந்த அடிப்படையில் நான்கு குழுக்களாக வகுத்துக் கொள்ள முடியும். அவையாவன: நடைமுறை ரீதியான குறிக்கோள்கள், சிந்தாந்த ரீதியான குறிக்கோள்கள், வர்த்தக ரீதியான குறிக்கோள்கள் மற்றும் ஜனரஞ்சக அடிப்படையிலான குறிக்கோள்கள் என்பனவாகும்.

நடைமுறை ரீதியான குறிக்கோள்கள் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் என்பவற்றின் உற்பத்தியில் செயல்திறனை உயர்த்திக் கொள்வதனை இலக்காகக் கொண்டிருப்பதுடன், சிந்தாந்த ரீதியான குறிக்கோள்கள் அரசின் பங்கினைக் குறைத்து, தனியார் துறையின் பங்கினை உயர்த்துவதுடன் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. தனியார்மயமாக்கலின் வர்த்தக ரீதியான குறிக்கோள் இலாபங்களை உச்சப்படுத்திக் கொள்வதாகும். ஜனரஞ்சக அடிப்படையிலான குறிக்கோள்கள் சந்தைக்கூடாக நுகர்வோரின் இறைமையை நிலைநாட்டிக் கொள்வதற்கும், அதிகார வர்க்கத்தின் தலையீட்டைக் குறைத்துக் கொள்வதற்கும் விழைகின்றன.

தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்றை பின்பற்றுவதன் மூலம் அரசாங்கங்கள் சாதித்துக் கொள்ள வேண்டிய குறிக்கோள்கள் குறித்து பொருளியலாளரான, ஹங்கே கலந்துரையாடியுள்ளார். அவை பின்வருமாறு கருக்கித் தரப்படுகின்றன:

1. பொருளாதார செயல்திறனை அபிவிருத்தி செய்தல்.
2. வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறையை ஈடுசெய்து கொள்ளும் பொருட்டு அரசுக்குச் சொந்தமான தொழில் முயற்சிகளை விற்பனை செய்தல்.

3. பொருளாதார தீர்மானங்களை எடுக்கும் செயல்முறையில் அரசியல்மயமாக்கலை இல்லாதொழித்தல்.

4. நட்புத்திணியங்கும் அரசு தொழில் முயற்சிகள் காரணமாக ஏற்படும் செலவுகளை குறைத்தல்.

5. அரசு துறை தொழிற்சங்கங்களின் அதிகாரத்தை குறைத்தல்.

தனியார்மயமாக்கலிலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் அனுபவங்களை சாதித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு பொருத்தமான கொள்கைச் சூழ்நிலையொன்றை அபிவிருத்தி செய்து கொள்வது அவசியமாகும். தனியார் மயமாக்கல் செயல்முறை ஒளிவுமறைவற்ற ஒன்றாக இருந்து வருவது அத்தியாவசியமாகும். அதாவது, இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டம் பொருத்தமான சட்ட கட்டமைப்புக்குள் முறையான ஓர் ஒழுங்கில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் ஒரு நிகழ்ச்சித்திட்டம் என்பதனை பொது மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருந்து வருதல் வேண்டும். தனியார்மயமாக்கலின் இறுதிப் பயன்கள் பொதுமக்களுக்கே கசிந்து செல்ல வேண்டும். எனவே, அதன் வெற்றிக்கென பொதுமக்களின் ஆதரவு அவசியமாகும். அரசுக்குச் சொந்தமான தொழில் முயற்சிகளின் விற்பனை இரகசியமான விதத்தில் மேற்கொள்வதற்கு கூடாது. தனியார் மயமாக்கல் செயல்முறையின் ஒளிவுமறைவற்ற தன்மையை உறுதிசெய்யும் பொருட்டு அரசாங்கம் பொதுமக்களுக்கு தகவல்களை வழங்குவதுடன், அத்தகவல்களை அவர்கள் எளிதில் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு நிலையையும் உருவாக்க வேண்டும். தனியார் மயமாக்கல் நடவடிக்கைகள் தொடர்பில் முயற்சிகள் குறித்து பொதுமக்கள் அறிந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பினை இது வழங்கும் அதே வேளையில், பங்குகளுக்கான அதிகரித்த அளவிலான கேள்விக்கும், பங்கு விலை அதிகரிப்பிற்கும் வழிகோலும். ஊடகங்களுக்கு ஊடக தகவல்களை வழங்குவதும் தனியார் மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை பிரதிபலிப்பதற்குவதும் அத்தகைய தொழில் முயற்சிகளில் முதலீடுகளை மேற்கொள்வதற்கு உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களை தூண்டிச் செய்ய முடியும். இதற்கூடாக நாடு நவீன தொழில்நுட்பம், சிறந்த முகாமைத்துவம் மற்றும் அபிவிருத்திக்கு தேவையான மூலதனம் போன்றவற்றை பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்றை

செயற்படுத்தும் போது முக்கியத்துவம் பெறும் மற்றொரு காரணி பொருத்தமான நிறுவன ரீதியான தலைமைத்துவமொன்று கிடைப்பதாகும். தனியார்மயமாக்கல் செயல்முறையில் போதிய சட்ட மற்றும் ஒழுங்குவிதிக் கட்டமைப்பொன்று இருந்து வருவதனையும், மேற்பார்வை இருந்து வருவதனையும் தொழில் முயற்சியின் சொத்துக்கள் குறித்த சரியான கணக்கீடு இருந்து வருவதனையும் உறுதி செய்து கொள்ளும் பொருட்டு இந்த நிறுவன தலைமைத்துவம் அவசியமாகும்.

நீண்ட காலப் பிரிவின் போது பொருளாதாரம் அரசினால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்திருக்கும் நிலையில் அமுலில் இருந்து வந்திருக்கும் ஒழுங்குவிதிகளை ஒழிப்பதற்கான அல்லது குறைந்தபட்ச மட்டத்தில் வைத்திருப்பதற்கான ஒரு பொருளாதார உத்தியாக தனியார் மயமாக்கலை மேற்கொள்ள வேண்டிய தேவையும் ஏற்படுகின்றது. எனவே, தனியார், மயமாக்கல் மற்றும் ஒழுங்குவிதித் தளப்பு என்பவை ஒன்றுடனொன்று சம்பந்தப்பட்ட இரு நடவடிக்கைகளாக இருந்து வருவதுடன், அவை ஒரே நேரத்தில் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுதல் வேண்டும். பொதுத் துறை தொழில் முயற்சிகளை பராமரித்து வருவதற்கான விதிக்கப்பட்டிருந்த ஒழுங்குவிதிகளை அகற்றுவது தனியார் மயமாக்கல் செயல்முறைக்கு வசதி செய்து கொடுக்கும். இது தவிர, நிதி மற்றும் பண்டச் சந்தைகளிலும் ஒழுங்குவிதித் தளப்பினை மேற்கொள்வதற்கான வாய்ப்பு அவசியமாகும். தனியார் மயமாக்கல் உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களை இலக்காகக் கொண்டிருப்பதனால் அவர்களுக்கு கந்திரமாக முதலீடுகளை மேற்கொள்வதற்கும், முதலீடுகளை விலக்கிக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பும் உத்தரவாதமும் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். குறிப்பாக, நிதி மற்றும் பங்குச் சந்தைகள் என்பவற்றிலான ஒழுங்குவிதிகளைத் தளக்குவதன் மூலம் பங்குச் சந்தைக்கூடாக புதிய தொழில் முயற்சிகளில் முதலீடுகளை மேற்கொள்வதற்கு முதலீட்டாளர்கள் கவர்ந்திழுக்கப்படுவார்கள்.

சட்டக் கட்டமைப்பொன்றும் செயல் திட்டமொன்றும் இருந்து வருவது தனியார் மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்றின் வெற்றிக்கு பங்களிப்புச் செய்யும். குறைபாடுடைய ஒரு சட்டக் கட்டமைப்பு ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் இந்த நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் தோல்விக்கு வழிகோலாக முடியும். தனியார் தொழில் முயற்சிகளின் போட்டி இயல்பினை கருத்தில் கொண்டு இந்த நிகழ்ச்சித் திட்டத்தினை மேலும்

அபிவிருத்தி செய்யும் பொருட்டு சக்தி வாய்ந்த நிறுவனக் கட்டமைப்பொன்று இருந்த வருவது அவசியமாகும். இந்த சட்ட மற்றும் நிறுவன ரீதியான கட்டமைப்பு நுகர்வோரையும் முதலீட்டாளரையும் போட்டிச் சூழ்நிலையையும் பாதுகாக்கக் கூடிய விடயங்களைக் கவனத்தில் எடுத்தல் வேண்டும். மேலும், அவை இயற்கை மூலவளங்களின் உபயோகம் மற்றும் ஊழியச் சுரண்டல் என்பவற்றுக்கான உச்ச வரம்புகளையும் நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டும். போதிய அளவிலான திட்டமிடல் ஏகபோக நிலைமைகள் உருவாவதைத் தடுப்பதுடன், கந்திரச் சந்தை நிலைமைகளுக்கான ஒரு சூழ்நிலையையும் உருவாக்கும்.

தனியார் மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டம் வெற்றியீட்டுவதற்கு முறையான முழுமையான அரசியல் ஆதரவும் அவசியமாகும். அரசியல் தலைமைத்துவம் சமூகத்தின் பரவலான தன்மையை முன்னிட்டு குறுகிய அரசியல் அல்லது பொருளாதார ஆதாயங்களை கைவிட வேண்டும் என்பதனையே இது குறிக்கின்றது. அரசியல் கட்சிகள் பொது மக்களின் விழிப்புணர்வைத் தூண்டுவதன் மூலமும் அவர்களிடமிருந்து வரும் எதிர்ப்புகளை தணிப்பதன் மூலமும் இச்செயல்முறைக்கு தமது பங்களிப்பினை வழங்க முடியும். பொதுச் சொத்தின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி வரும் ஒரு சோஷலிச பொருளாதார அமைப்பின் கீழ் தனியார் மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித் திட்டமொன்றை அமுல் செய்வது சிரமமான காரியமாகவே இருந்து வரும்.

எனினும், ரஷ்யா போன்ற சோஷலிச நாடுகளின் அனுபவம் அரசியல் கட்சிகளின் ஆதரவு கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்தால் வெற்றிகரமான தனியார்மயமாக்கல் திட்டம் சாத்தியமானது என்பதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. 1980 களின் இறுதிப் பகுதியின் போது ரஷ்யாவின் அரசியல் தலைமைத்துவம் பொருளாதார மீளமைப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்றை முன்னெடுத்ததன் மூலம் அந்நாட்டுக்குள் பாரிய அளவிலான அந்நிய முதலீட்டை கவர்ந்திழுப்பதிலும், நட்புத்திணியங்கும் அரசுக்குச் சொந்தமான தொழில் முயற்சிகளை தனியார் துறையிடம் கையளிப்பதிலும் வெற்றியீட்டியது. தொழிலாளர்கள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், தொழில் முயற்சி உரிமையாளர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் ஆகிய தரப்பினரையும் அரசியல் தலைமைத்துவத்தினால் ஓரணிக்குள் எடுத்து வர முடியும். இது தனியார்மயமாக்கலுக்கான ஓர் ஊக்குவிப்பாக இருந்து வரும்.

நன்கு வளர்ச்சியடைந்த நிதி மற்றும் பங்குச் சந்தைகள் வெற்றிகரமான தனியார் மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்றை அமுல் செய்வதற்கான ஏனைய முன் நிபந்தனைகளாக இருந்து வருகின்றன. தனியார்மயமாக்கலுடன் இணைந்த விதத்தில் பங்குச் சந்தை மீளமைப்புச் செய்யப்படுதல் வேண்டும். முதலீடுகளை கவர்ந்திழுப்பதற்காக அபிவிருத்தியடைந்த நிதி மற்றும் பங்குச் சந்தைகள் அவசியமாகும். உற்பத்தித் திறன் அடிப்படையில் அரசுக்குச் சொந்தமான தொழில் முயற்சிகளின் பெறுமதியை நிர்ணயிப்பதில் மூலதனச் சந்தை நேரடியான ஒரு தொடர்பினைக் கொண்டுள்ளது. உலக வங்கியின் உப தலைவர், வெற்றிகரமான பயனுள்ள தனியார் மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித் திட்டமொன்றுக்கு அவசியமான மூன்று காரணிகளை இனங்கண்டுள்ளார். முதலாவதாக, அரசுக்குச் சொந்தமான தொழில் முயற்சியொன்றை தனியார்மயப்படுத்துவதில் பகிரங்கமான நிறந்த விவாதமொன்றில் ஈடுபடுதல். சம்பந்தப்பட்ட தொழில்முயற்சியும் அதேபோல அரசாங்கமும் எடுக்க வேண்டிய மிகப் பெரிய நடவடிக்கை என்ன என்பதனை நிர்ணயித்துக் கொள்வதற்கென இதில் ஈடுபட வேண்டும். தனியார்மயமாக்கல் அரசியல் தலைமைத்துவத்தின் அல்லது தனிநபர்களின் விருப்பத்துக்கேற்ப மேற்கொள்ளப்படக் கூடாது என அவர் வலியுறுத்திகின்றார். இரண்டாவதாக, பொது மக்களின் நலனைப் பாதுகாக்கக் கூடிய விதத்தில் இது தொடர்பான சொன்கைகள் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும் என அவர் கட்டிக் காட்டுகின்றார். மூன்றாவதாக, தனியார்மயமாக்கல் அரசு ஏகபோகத்துக்கான ஒரு பதிலீடாக தனியார் துறையை உருவாக்கக் கூடாது என அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

தனியார்மயமாக்கல் கோட்பாட்டினை பொது மக்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதன் அனுசூலங்கள் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுதல் வேண்டும். அரசியல் சாராத ஒளிவுமறைவற்ற திட்டவாட்டமான திட்டமொன்றின் பிரகாரம் மேற்கொள்ளப்படும் ஒரு தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டம் அரசியல், பொருளாதார மற்றும் நிர்வாக அபிவிருத்தியை எடுத்து வரும். தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்ட மொன்றை அமுலாக்குவதற்கு முன்னர் கவனத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டிய பின்னணிக் காரணிகளை அறிந்து கொண்ட பின்னர் அதன் அமுலாக்கல் கட்டங்களை கவனத்தில் எடுப்பது அவசியமாகும்.

தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் ஆரம்ப கட்டங்கள்

ஒரு சாதாரண பண்டம் வியாபாரம் செய்யப்படும் அதே வழியில் பொதுத் துறைத் தொழில் முயற்சிகளை தனியார்மயமாக்குவது சாத்தியமில்லை. இதற்கென திட்டவாட்டமான ஒரு கட்டமைப்பு இருந்து வருதல் வேண்டும். தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டம் திட்டவாட்டமான வரையறுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை வரிசை ஒன்றைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும்

கொண்டுள்ளனவா என்பதனை மதிப்பிட்டுக் கொள்வது அவசியமாகும். இத்தகைய அளவுகோல்களை நிறைவு செய்து வைக்க முடியாதிருக்கும் தொழில் முயற்சிகள் தனியார்மயமாக்கலுக்கு தெரிவு செய்யப்படும்; அல்லது அதற்கு ஒரு மாற்று வழியாக அவை ஒழிக்கப்படவும் முடியும்.

சாத்தியப்பாட்டு ஆய்வு

தனியார்மயமாக்கலுக்கென இனங்காண்ப

அட்டவணை 1	தனியார்மயமாக்கல் வாடிவங்கள்	
1. முதலீட்டை விலக்கிக் கொள்வதன் மூலம்	அ) விற்பனை ஆ) கத்திரமான மாற்றல் இ) ஒழித்தல்	1. தனியர் கொள்வனவாளருக்கு 2. பொதுமக்களுக்கு 3. ஊழியர்களுக்கு 4. பாவனையாளர்களுக்கு அல்லது வாடிக்கையாளர்களுக்கு 1. ஊழியர்களுக்கு 2. பாவனையாளர்களுக்கு அல்லது வாடிக்கையாளர்களுக்கு 3. முன்னைய உரிமையாளர்களுக்கு
2. மாற்றிக் கொடுத்தல்	அ) ஒப்பந்தம் ஆ) விற்பனை உரிமை இ) கொடை ஈ) உறுதிச் சீட்டு உ) ஆணை	1. சலுகை 2. சூத்தகை
3. இடமாற்றம் செய்வதன் மூலம்	அ) தவறுகை ஆ) மீள்பெறுதல் இ) ஒழுக்குவிதித் தளப்பு	

1. தனியார்மயமாக்கலுக்கென அரசுக்குச் சொந்தமான தொழில்முயற்சிகளை இனங்காணுதல்

அரசாங்க தொழில் முயற்சிகளை தனியார்மயமாக்குவது தொடர்பான தீர்மானம் தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் குறிக்கோள்கள் மற்றும் நாட்டில் அமுலில் இருந்து வரும் சட்டக் கட்டுக்கோப்பு என்பவற்றின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படும். பொது உரித்தின் கீழ் வைத்திருக்கப்பட வேண்டிய தொழில்முயற்சிகள் குறித்த தீர்மானம், விதித்துரைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு தொகுதிக் கோட்பாடுகள் மற்றும் வழிகாட்டு நெறிமுறைகள் என்பவற்றின் பிரகாரம் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். அரசாங்க தொழில்முயற்சிகள் பண்ட உற்பத்தி மற்றும் விநியோகம் என்பவற்றில் தொடர்ந்தும் ஈடுபட்டு வருவதற்கான ஆற்றலைக்

பட்டுள்ள தொழில்முயற்சிகளின் பொருளாதார நிலை, செயல்திறன், இலாபத்தன்மை மற்றும் எதிர்பார்க்கப்படும் பொருளாதார ஆதாயங்கள் என்பவற்றை மதிப்பிட்டுக் கொள்ளும் குறிக்கோளுடன் ஒரு சாத்தியப்பாட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. அதே வேளையில், இனங்காணப்பட்டிருக்கும் தொழில் முயற்சிகளின் பெறுமதி தொடர்பான ஒரு மதிப்பீடும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இந்நடவடிக்கை நிதித் துறை ஆலோசகர்களின் உதவியுடன் சந்தை மதிப்பின் பிரகாரம் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். ஒளிவுமறைவற்ற தன்மை அத்தியாவசியமாக இருந்து வர வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். வெல்சு மற்றும் பிரீமன் ஆகியோர் அரசுக்குச் சொந்தமான தொழில் முயற்சிகளின் பெறுமதியை மதிப்பிட்டுக் கொள்வதற்கு பல்வேறு முறைகள் இருந்து வருவதாக குறிப்பிடுகின்றனர். அவையாவன:

1. தேறிய சொத்து முறை
2. பணப் பாய்ச்சல் முறை
3. ஒப்பீட்டு முறை
4. வட்டமிடும் நிலை
5. பெறுமதியை பிரதியீடு செய்யும் முறை

தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்றை அமுல் செய்வதற்கு முன்னர் ஆலோசகர்களின் உதவியுடன் திட்டமொன்றைத் தயாரித்துக் கொள்வது அவசியமாகும். விற்பனை செய்யப்படும் முறை, விற்பனைக்கு முன்னரான நடவடிக்கைகள், தனியார் மயமாக்கலுக்கான கால எல்லை மற்றும் பங்குகளை பகிர்ந்துளித்தல் போன்ற விடயங்களை இத்திட்டம் விரிவாக உள்ளடக்குதல் வேண்டும். மேலும், அது குழல் மாசடைதல் மற்றும் சீர்கேடு, தொழில் முயற்சியின் ஸ்திர நிலை மற்றும் உரித்தினை மாற்றாதல், வெளிநாட்டு முதலீட்டுக்கான தடங்கல்கள், தொழிலாளர் உற்பத்தித் திறன், தொழிலாளர் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் போன்ற விடயங்கள் தொடர்பாகவும் கவனம் செலுத்துவது அவசியமாகும்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பணிகள் பூர்த்தியடைந்த பின்னர் தொழில்முயற்சியை விற்பனை செய்வதற்கு பொருத்தமான ஒரு முறையை அரசாங்கம் தேர்வு செய்து சட்ட சபையிலிருந்து அதற்கான ஒப்புதலை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

அரசுதொழில் முயற்சிகளை தனியார் துறைக்கு மாற்றாதல்

அரசு சொத்துக்களும் அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான தொழில்முயற்சி சொத்துக்களும் தனியார் துறைக்கு மாற்றப்படும் மூன்று முறைகளை சலாஸ் என்பன் எடுத்துக் காட்டினார். இங்குள்ள அட்டவணையில் காட்டப் பட்டுள்ளது போல மூன்று தனியார் மயமாக்கல் வடிவங்கள் இருந்து வருகின்றன. முதலாவதாக ஒரு தொழில் முயற்சியின் ஒரு பாகத்தை அல்லது பங்கு மூலதனம் முழுவதையும் விலக்கிக்

கொள்வதன் மூலம் அரசு ஒரு தொழில் முயற்சியிலிருந்து தானாகவே வெளியேறு முடியும். இரண்டாவதாக, சேவைகளை வழங்கும் வேலையை அரசு தனியார் துறைக்கு ஒப்பந்த அடிப்படையில் பெற்றுக் கொடுக்க முடியும். மூன்றாவதாக, உரித்தினை இடம் பெயர்ப்பதன் மூலம் அரசு அதன் பொறுப்பினை கையளித்தல் வேண்டும். உலகின் பல நாடுகள் பின்பற்றி வரும் தனியார்மயமாக்கல் வடிவங்கள் இந்த மூன்று வகைகளில் ஒன்றாக இருந்து வருகின்றன.

தனியார்மயமாக்கல் தொடர்பான அண்மைக் கால உலகளாவிய போக்குகள்

தனியார்மயமாக்கல் என்பது ஒரு புதிய கருதுகோளல்ல. 1970 களின் இறுதிப் பகுதியில் உலகெங்கிலும் உள்ள பல நாடுகளில் துரித தனியார்மயமாக்கல் செயல்முறையொன்று இடம்பெற்று வந்த போதிலும், அதன் வரலாறு 18 ஆம் நூற்றாண்டின் முடிவு காலம் அளவுக்கு பின்னோக்கிச் செல்கின்றது. அடம்ஸ்மித் 1776 இல் வெளியிட்ட "தேசங்களின் செல்வம்" என்ற தனது நூலில் தனியார் மயமாக்கல் குறித்த முதலாவது குறிப்பினை வெளியிட்டிருந்தார். தனியார் உரித்து உற்பத்தித் திறனை உயர்த்துவதிலும், செயல்திறனை அதிகரிப்பதிலும் நிர்ணயகரமான ஒரு பங்கினை வகித்து வருகின்றது என்பதனை அவர் சுட்டிக் காட்டியிருந்தார். அரசு உரித்தின் கீழ் இருந்து வரும் காணிகளின் உற்பத்தித் திறன் தனியார் உரித்தின் கீழ் இருந்து வரும் காணிகளின் உற்பத்தித் திறனின் 25 சதவீதமாக மட்டுமே இருந்து வருகின்றது என அவர் மதிப்பிட்டிருந்தார். தனியார் துறை உரிமையாளர்கள் செலவுத் தாக்கத்தைக் கருத்திற் கொண்டு தமது தொழில்முயற்சிகளை இயக்கி வருவதனால் அவர்களுடைய உற்பத்தித் திறன் மற்றும் செயல்திறன் என்பன உயர் மட்டத்தில் பராமரிக்கப்பட்டு வரும் என அவர் விளக்கினார்.

தனியார்மயமாக்கல் வளர்முக நாடுகளுக்கு மட்டும் வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு விடயமாக இருந்து வரவில்லை. அரசுக்குச் சொந்தமான தொழில்முயற்சிகளில் நிலவி வந்த செயல்திறனற்ற நிலைமைகள் மற்றும் குறைந்த உற்பத்தித் திறன் என்பவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளை சமாளிக்கும் பொருட்டு வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் தனியார் மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை மேற்கொண்டன. 1980 களின் தொடக்கத்தின் பேர்து பிரிட்டிஷ் எயர் வேய்ஸ் நிறுவனம் நடத்திய இயங்கி வந்த ஐரோப்பிய விமானச் சேவைகளில் ஒன்றாக இருந்து வந்தது. தனியார்மயமாக்கப்பட்ட பின்னர், உலகின் மிகப் பெரிய விமானச் சேவைகளில் ஒன்றாக அது எழுச்சியடைந்தது. வெற்றிகரமான தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை அமுல் செய்த வளர்ச்சியடைந்த முதலாளித்துவ நாடுகளின் தலைவர்களாக பிரிட்டனின் முன்னாள் பிரதமர் மார்கரட் தட்சர், ஐக்கிய அமெரிக்காவின் முன்னாள் ஜனாதிபதி ரொனால்ட் ரீகன், பிரான்ஸ் ஜனாதிபதி சிராக் போன்றவர்களை சிறப்பாக குறிப்பிட்டு முடியும். ரஷ்ய ஜனாதிபதி மிகல் கர்ப்ச்சோவ் 1980 களின் பிற்பகுதிகளில் தன்னுடைய பெரஸ்போரிகா மற்றும் கிளாஸ்நோட் ஆகிய நிகழ்ச்சித்திட்டங்களுக்கிடாக இந்த உத்தியை உபயோகித்தார். வளர்முக நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் தனியார்மயமாக்கல் என்பது உலக வங்கி மற்றும் சர்வதேச நாணய நிதியம் என்பவற்றினால் கடனளிப்புக்கான ஒரு முன்நிபந்தனையாக முன்வைக்கப்பட்டு வருகின்றது. பல்வேறுபட்ட ஆட்சிக் கட்டமைப்புக்களையும் கொண்டிருக்கும் நாடுகள் அதாவது மேற்கு, கிழக்கு, வளர்ச்சி அடைந்த, வளர்முக, ஜனநாயக எதேச்சாதிகார நாடுகள், முதலாளித்துவ, சோசலிச நாடுகள் ஆகிய அனைத்து தர்ப்பு நாடுகளும் தனியார்மயமாக்கல் என்ற உத்தியை ஓர் அரசியல், நிர்வாக அல்லது பொருளாதார உத்தியாக பின்பற்றி வருகின்றன.

பல்தேசிய நிறுவனங்கள் மேற்கொண்டு வரும் தனியார் முதலீடு உலகமயமாக்கலின் இன்றைய கட்டத்தின் ஓர் அம்சமாக இருந்து வருகின்றது. நாடுகளுக்கும் இடையிலும் அதேபோல நாடுகளுக்கிடையிலும் மூலதனம் நகர்ந்து செல்லும் ஒரு போக்கினை இப்பொழுது அவதானிக்க முடிகிறது. 1996 இல் நீண்ட கால மூலதன அசைவுகள் 28500 கோடி அமெரிக்க டொலர்களாக இருந்து வந்தன. இதில் தனியார் மூலதனம் 86% ஆக அல்லது 22400 கோடி அமெரிக்க

அட்டவணை 2									
தனியார்மயமாக்கல் மூலம் கிடைத்த வருமானங்களின் பிராந்திய ரீதியிலான பகிர்வு 1990-1996 (அடொ 100 கோடி)									
பிராந்தியம்	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	மொத்தம்	மெத்தின் %
இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரிபியன்	10915	18723	15560	10487	1897	4615	13919	82417	53
ஐரோப்பா மற்றும் மத்திய ஆசியா	1262	2551	3626	3998	3956	9641	5466	30491	20
கிழக்காசியா மற்றும் பசிபிக் தென்னாசியா	376	835	5161	7155	5507	5411	2679	27123	17
தென்னாசியா	29	996	1558	974	2668	917	889	8029	5
உபசகாரா ஆபிரிக்கா	74	1121	205	630	595	472	745	3843	5
மத்திய கிழக்கு மற்றும் வட ஆபிரிக்கா	2	17	70	417	782	746	1477	3510	2

டொலர்களாக இருந்து வந்தது. 1991 இல் தனியார் மூலதனம் 5700 கோடி அமெரிக்க டொலர்களாக மட்டுமே இருந்தது.

தனியார்மயமாக்கலை மிகவும் வெற்றிகரமான விதத்தில் பரீட்சித்துப் பார்த்திருக்கும் ஒரு நாடு பிரிட்டனாகும். அது 1970 களில் மார்சர்ட் தட்சரின் தலைமையின் கீழ் இந்நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை அமுல் செய்தது. முதன்முதல் பிரிட்டிஷ் தொலைத்தொடர்பு நிறுவனம் (1984) தனியார்மயமாக்கப்பட்டது. அதன் தற்போதைய வருமானம் 10,000 கோடி அமெரிக்க டொலர்களையும் தாண்டிச் சென்றுள்ளது. பிரிட்டன் வெற்றிகரமான தனியார்மயமாக்கல் திட்டங்களை மேற்கொண்டிருந்த போதிலும், இன்று வளர் முக நாடுகளே உயர் அளவில் தனியார்மயமாக்கல் திட்டங்களை அமுல் செய்து வருகின்றன. இங்கு தரப்பட்டுள்ள அட்டவணை 1990-1996 காலப் பிரிவின் போது தனியார்மயமாக்கல் மூலம் கிடைத்த வருமானம் பிராந்தியங்களுக்கிடையில் பகிரப்பட்டிருந்த விதத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இலத்தீன் அமெரிக்க மற்றும் கரீபியன் நாடுகள் தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களுக்கு ஆகக் கூடிய வருமானத்தை பெற்றுக் கொண்டிருப்பதை காண முடிகிறது. மேலும், அனைத்து பிராந்தியங்களையும் பொறுத்தவரையில் 1996 இல் தனியார்மயமாக்கலின் மூலம் கிடைத்த வருமானங்கள் 1990 இல் கிடைத்த வருமானத்திலும் பார்க்க கணிசமான அளவில் உயர்ந்து சென்றிருப்பதையும் காண முடிகிறது. தனியார்மயமாக்கலில் தென்படும் மற்றொரு போக்கு மின்சாரம், பாதைகளின் நிர்மாணம், குப்பைகளை அகற்றுதல் போன்ற உள்கட்டமைப்பு வசதிகளை வழங்குவதில் தனியார் துறை அதிகரித்த அளவில் பங்களிப்பினை வழங்கி வருவதாகும். பல்வேறு துறைகளிலிருந்து கிடைத்த வருமானப் பகிர்வு இப்போக்கினை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. 1990 - 1996 காலப் பிரிவின் போது தனியார்மயமாக்கலிலிருந்து கிடைத்த 15500 கோடி அமெரிக்க டொலர் வருமானத்தில் சுமார் 65% கோடி அமெரிக்க டொலர் (42%) உள்கட்டமைப்புகளை தனியார்மயமாக்குவதிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டம் இப்பொழுது

சோசலிஷம் மற்றும் முதலாளித்துவம் போன்ற எல்லைகளைத் தாண்டிச் சென்றிருப்பதுடன், முழு உலகிலும் பரவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் ஒரு கருதுகோளாக இருந்து வருகின்றது.

அட்டவணை 3		
துறைவாரியாக தனியார்மயமாக்கலிலிருந்து கிடைத்த வருமானம் 1990-1998 (அமெரிக்க டொலர் 100 கோடி)		
துறை	வருமானம்	சதவீதம்
உள்கட்டமைப்பு வசதிகள்	65	42
நிதிச் சேவைகள்	22	14
கைத்தொழில்	37	24
விவசாயம் மற்றும்	26	17
சுரங்கம் அகழ்தல்		
ஏனைய சேவைகள்	5	3

இலங்கையின் அனுபவம்

இலங்கையில் 1977 இல் ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கம் தொடரான பல பொருளாதார சீர்திருத்த வழிமுறைகளை அறிமுகம் செய்து வைத்ததுடன், பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் மற்றும் தனியார்மயமாக்கல் என்பனவும் இதில் அடக்கியிருந்தன. எனினும், இச்சீர்திருத்தங்களின் ஆரம்ப கட்டத்தின் போது பல்வேறு காரணங்களின் நிமித்தம் தனியார்மயமாக்கலின் மீது அதிக அளவில் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. அக்காரணங்கள் வருமாறு:

1. பொதுத் துறை தொழில்முயற்சிகள் அரச அதிகாரத்தை தக்க வைத்துக் கொள்வதற்காக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ள பிரதான கருவிகளாக இருந்து வந்துள்ளன. (உதாரணமாக, லேக் ஹவுஸ் நிறுவனம் மற்றும் இலத்திரனியல் ஊடகங்கள்).
2. இந்தப் பொதுத் தொழில்முயற்சிகளில் இயங்கி வந்த தொழிற்சங்கங்கள், கட்சிகள் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு உதவுவதில் கணிசமான அளவினை ஒரு பங்களிப்பினை வழங்கி வந்துள்ளன.
3. பொதுத் துறை தொழில்முயற்சிகள் தேர்தல் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றி வைப்பதற்கான பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன.

1980 களின் போது நட்டத்தில் இயங்கி வந்த ஒரு சில தொழில்முயற்சிகளை தனியார்

துறையிடம் கையளிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒரு சில வழிமுறைகளை மேற்கொண்டது. முகாமைத்துவப் பொறுப்பை தனியார் துறைக்கு மாற்றுதல், உரித்தினை பரவலாக்குதல் மற்றும் கடன்களை தள்ளுபடி செய்தல் போன்றவற்றுக்கூடாகவே இது மேற்கொள்ளப்பட்டது. புகையிரத கைத்தொழில் கூட்டுத்தாபனம் மற்றும் வெள்ளவத்தை புடவை ஆலை என்பனவும் இத்தொழில்முயற்சிகளில் அடக்கியிருந்தன. நட்டங்கள் மற்றும் கடன்கள் என்பவற்றை குறைக்கும் பொருட்டு தேசிய புடவைக் கூட்டுத்தாபனத்துக்குச் சொந்தமான துல்லறிய, மத்தேசம மற்றும் பூகொ ஆகிய ஆலைகள் வெளிநாட்டு முகாமைத்துவத்தின் கீழ் எடுத்து வரப்பட்டன.

நட்டத்தில் இயங்கி வந்த அத்தகைய தொழில்முயற்சிகள் விற்பனை, கையளிப்பு மற்றும் முகாமைத்துவத்தை ஒப்பந்த அடிப்படையில் வழங்குதல் என்பவற்றுக்கூடாக தனியார்மயமாக்கப்பட்ட போதிலும், 1977 இல் அறிமுகம் செய்து வைக்கப் பட்டிருந்த வர்த்தக மற்றும் நிதி தாராளமயமாக்கலின் காரணமாக பொதுத்துறை தொழில் முயற்சிகள் மற்றும் கூட்டுத்தாபனங்கள் என்பவற்றின் நிலை மேலும் நலிவடைந்தது உள்நாட்டுத் தொழில் முயற்சிகள் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பண்டங்களிலிருந்து வந்த போட்டியைச் சமாளிப்பதில் கடும் சிரமங்களை எதிர்கொண்டன. அதே வேளையில், செயல்திறனற்ற நிலையில் குறைந்த உற்பத்தித் திறனுடன் சாதகமான தீர்வைகள் மற்றும் மானியங்கள் என்பவற்றின் பக்கபலத்துடன் இயங்கி வந்த இறக்குமதிப் பிழியீட்டுக் கைத்தொழில்கள் அத்தகைய சலுகைகள் நீக்கப்பட்டதனை அடுத்து அரசாங்கத்துக்கு ஒரு பெரும் கமையாக இருந்து வந்தன. நிதியமைச்சர் முதல் தடவையாக 1987 இன் வரவு செலவுத்திட்ட உரையில் நட்டத்தில் இயங்கி வரும் அரசு தொழில்முயற்சிகளை தனியார்மயமாக்க வேண்டிய தேவை குறித்து கவனத்தை ஈர்த்தார். புதிய தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான சாத்தியப்பாட்டை பரிசீலனை செய்யும் பொருட்டு 1987 ஆகஸ்ட் மாதத்தில் ஒரு ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு நியமனம் செய்யப்பட்டது. இந்த ஆணைக்குழு நீண்ட கால நோக்கிலான ஒரு

1998 இல் தனியார்மயமாக்கலின் மூலம் கிடைத்த வருமானம்

1. எயார் லங்கா கம்பெனி - 40 % பங்குகளின் விற்பனை	ரூ. மில். 2816
2. பெருந்தோட்ட கம்பெனிகளின் மிகுதிப் பங்குகளின் விற்பனை	789
3. கொழும்பு கமர்ஷல் கம்பெனி மீள் விற்பனை	38
4. ஹிந்துசுக்கொ விதையண்ணை CIC நிறுவனத்துக்க குத்தகைக்கு விடப்பட்ட மை	38
மொத்த வருமானம்	3,646.88

கண்ணோட்டத்தை பின்பற்றி, இலாபத்தில் இயங்கி வரும் தொழில்முயற்சிகள் முதலில் தனியார்மயமாக்கப்பட வேண்டும் எனக் சிபாரிசு செய்தது. அரசாங்கம் இந்த ஆணைக்குழுவின் சிபாரிசுகளை ஏற்றுக் கொண்டிருந்த போதிலும், அவற்றின் அமுலாக்கல் எதிரில் வந்து கொண்டிருந்த 1989 ஜனாதிபதி தேர்தலை முன்னிட்டு தள்ளி வைக்கப்பட்டிருந்தது. இத்தேர்தலை அடுத்து மக்கள்மயமாக்கல் என்ற கோர்வையில் தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. யுனைட்டட் மொட்டர்ஸ் நிறுவனத்தின் பங்குகள் 1989 ஜூலை மாதத்தில் சந்தைக்கு வந்ததனை அடுத்து தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டம் துவக்கி வைக்கப்பட்டது.

தனியார்மயமாக்கல் தொடர்பாக ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு காட்டி வந்த சோம்பல் போக்கின் விளைவாக தனியார்மயமாக்கலை மேற்கொள்வதற்கு அவசியமான அதிகாரங்களை அரசாங்கம் அந்தந்த அமைச்சுக்களுக்கு வழங்கியது. 1989 செப்டம்பர் மாதத்தில் தனியார்மயமாக்கல் தொடர்பான ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவின் இடத்தில் அதற்குப் பதிலாக பொது முதலீட்டு முகாமைத்துவச் சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. பின்னர் 1990 மார்ச் மாதத்தில் அதன் பெயர் மீண்டும் பொது முதலீட்டு முகாமைத்துவ கம்பெனி என மாற்றியமைக்கப்பட்டது. அதே ஆண்டில் தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்துக்கான பொறுப்பு நிதியமைச்சின் பொதுத் துறை தனியார்மயமாக்கல் அலகுக்கு வழங்கப்பட்டது. துல்லுறிய, பூகொட மற்றும் வியாங்கொடை ஆகிய புடவை ஆலைகள் சிலோன் ஒக்சிஜன் நிறுவனம், இலங்கை உலோக உற்பத்தி கூட்டுத்தாபனம் போன்ற செயல்திறன்ற நடட்டத்தில் இயங்கி வந்த கைத்தொழில்கள் முதல் கட்டத்தின் பொது தனியார்மயமாக்கப்பட்டன. இரண்டாவது கட்டத்தின்போது இலங்கை மருந்தாக்கல்

கூட்டுத்தாபனம், ருஹ்ணு சிமெந்து நிறுவனம், சிலோன் மில்க்புட் நிறுவனம் போன்ற இலாபத்தில் இயங்கி வந்த தொழில் முயற்சிகளும் காப்புறுதி, அபிவிருத்தி வங்கிகள், அரச பெருந்தோட்டங்களின் முகாமைத்துவம் போன்ற சேவைகளும் தனியார்மயமாக்கப்பட்டன. இலங்கை 1980 களின் பிற்பகுதியின் போது ஒரு பொருளாதார மீளமைப்பு முயற்சியாக தனியார்மயமாக்கலை மேற்கொண்ட போதிலும், அத்தொழில்முயற்சிகளுடன் அரசு கொண்டிருந்த உறவினை துண்டிப்பது அல்லது குறைப்பது என்பதும் அவற்றை தனியார் துறைக்கு மாற்றிக் கொடுப்பதும் ஓர் எளிதான காரியமாக இருந்து வரவில்லை. சுதந்திரத்தை அடுத்து வந்த காலத்தின்போது இலங்கையின் பொருளாதாரம் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்கும் கண்டிப்பான ஒழுங்குவிதிகளுக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டு வந்தது. இதன் காரணமாக நிலைமாற்றக் காலம் மிகவும் சிரமமான ஒன்றாக இருந்து வந்தது. ஒழுங்குவிதிகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட பொருளாதாரத்துடன் பின்னிப் பிணைந்திருந்த தமது மண்பாங்குகளை மாற்றிக் கொள்வதற்கு பொதுமக்கள் தயாராக இருந்து வரவில்லை. அதேபோல கணிசமான அளவிலான அதிகாரங்களை அனுபவித்து வந்த அதிகார வர்க்கமும் தனது அதிகாரத்தை விட்டுக் கொடுப்பதற்கு தயாராக இருந்து வரவில்லை. இக்காரணங்களினால் 1994 வரையில் பொருளாதாரத்தின் முக்கியமான பல துறைகளில் தனியார் துறையின் பங்கேற்பு வரையறுக்கப்பட்ட அளவிலேயே இருந்து வந்தது.

1994 இல் ஆட்சிக்கு வந்த பொது சன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் தனியார் மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை துரிதப்படுத்தும் பொருட்டு அத்தகைய இடையூறுகளை களைவதற்கு முயன்றது. இதற்கான முதல் படியாக பொதுத் தொழில்முயற்சிகள் குறித்த ஒரு செயலணியை அது உருவாக்கியது. இரண்டு வருடங்களின் பின்னர், இதற்குத்

தேவையான நிறுவன ரீதியான கட்டமைப்பை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு நிறைவேற்றப்பட்ட 1996 இன் 1 ஆம் இலக்க சட்டத்தின் மூலம் பொதுத் தொழில்முயற்சிகள் சீதிருத்த ஆணைக்குழு (PERC) ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இந்த ஆணைக்குழுவின் ஸ்தாபிதத்தின் பின்னர் கொழும்பு கேஸ் கம்பெனி, ஸ்ரீலங்கா ரெஸிகொம் நிறுவனம், பெருந்தோட்டக் கம்பெனிகள் மற்றும் தேசிய அபிவிருத்தி வங்கி போன்ற பாரிய தொழில் முயற்சிகள் தனியார்மயமாக்கப்பட்டன.

ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வந்த அரசாங்கங்கள் பின்பற்றிய தனியார்மயமாக்கல் வடிவங்கள் காலத்துக்குக் காலம் வேறுபட்டுச் சென்றன. 1980-1988 காலப் பிரிவின் போது அரசு துறை தொழில்முயற்சிகளின் முகாமைத்துவத்தை ஒப்பந்த அடிப்படையில் தனியார் துறைக்கு கையளிப்பதன் மூலம் தனியார்மயமாக்கல் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. இந்த முறையின் கீழ் அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்ட தொழில்முயற்சிகளின் உரித்தினையும் கட்டுப்பாட்டினையும் தன்வசம் வைத்துக் கொண்டிருந்த அதே வேளையில், கடன் பிரச்சினைகளை சமாளிக்கும் பொருட்டு ஒரு சில தொழில் முயற்சிகள் விற்பனை செய்யப்பட்டன. இலங்கை ஒட்டுப் பலகை நிறுவனம், உலோக இரும்பு கூட்டுத்தாபனம் முதலியவற்றின் விற்பனை இக்குறிக்கோளை சாதித்துக் கொள்ளும் நோக்குடனேயே மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஒரு சில தொழில்முயற்சிகள் தனியார்மயமாக்கப்பட்ட பொழுது கம்பெனிகளின் பங்குகள் அவற்றில் பணிபுரிந்து வந்த ஊழியர்களுக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டன. செங்கல் மற்றும் ஒட்டுத் தொழிற்சாலைகள், இலங்கை மட்டாண்டக் கூட்டுத்தாபனம் என்பன விற்பனை செய்யப்பட்ட சந்தர்ப்பத்திலும் புகாரி ஹோட்டல் மீளமைப்பு செய்யப்பட்ட சந்தர்ப்பத்திலும் இம்முறை பின்பற்றப்பட்டது. பங்குகளை ஊழியர்களுக்கு விற்பனை செய்யும் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மற்றொரு தனியார்மயமாக்கல் முயற்சி பூகொட புடவை ஆலை இந்தியாவின் லக்ஷ்மி கம்பெனிக்கு விற்பனை செய்யப்பட்ட பொழுது இடம்பெற்றது. மேலும், முதலீட்டாளர் ஒருவர் கம்பெனி ஒன்றின் பெரும்பான்மை பங்குகளை கொள்வனவு செய்த சந்தர்ப்பத்திலும் இலங்கையில் தனியார்மயமாக்கல் இடம் பெற்றுள்ளது. எயார் லங்கா நிறுவனத்தின் முகாமைத்துவப் பொறுப்பு பத்து வருட காலப் பிரிவுக் கென எமிரேட்ஸ் கம்பெனியிடம் கையளிக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கம்பெனி 1998 இல் 70 மில்லியன் அடொ எதிர் பார்க்கப்பட்ட வருமானத்துடன் எயர் லங்கா நிறுவனத்தின் 40% பங்குகளை பெற்றுக் கொண்டது.

1987-1997 காலப்பிரிவின் போது 20 பெருந் தோட்டக் கம்பெனிகளையும் உள்ளடக்கிய விதத்தில் 73 பொதுத் துறை தொழில்முயற்சிகள் தனியார்மயமாக்கப்பட்டன. இதன் மூலம் கிடைத்த வருமானம் ரூ. 41997 மில்லியனாகும். இதில் ரூ. 25705 மில்லியன் வெளிநாட்டு மூலங்களிலிருந்து கிடைத்ததுடன், மிகுதி ரூ. 16292 மில்லியன் உள்ளூர் மூலங்களிலிருந்து கிடைத்தது உலகளாவிய பொருளாதாரத்தின் ஸ்திரமற்ற நிலை மற்றும் உள்ளூர் பொருளாதாரத்தின் நலிவு நிலை என்பவற்றின் காரணமாக தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1998 இல் ஒரு பின்னடைவை எதிர்கொண்டது.

இலங்கையில் அமுல் செய்யப்பட்ட தனியார் மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டம் பல்வேறு வழிகளிலும் பொருளாதாரத்தின் மீது தாக்கங்களை எடுத்து வந்திருந்தது. முதலாவதாக, நடடத்தில் இயங்கி வந்த அரச தொழில்முயற்சிகள் தொடர்பான வரவு செலவுத்திட்டத்தின் கமையில் கணிசமான அளவிலான ஒரு குறைப்பினை எடுத்து வருதற்கு இதன் மூலம் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. 1986 இல் வரவு செலவுத்திட்ட செலவினத்தில் 31% பொதுத் துறை தொழில்முயற்சிகளுக்கென ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இத்தொகை 1998 அளவில் 12% ஆக குறைக்கப்பட்டிருந்தது. மேலும், அரசாங்கம் மேலதிக வருமானத்தை பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருந்து வந்ததனால் வரவு செலவுத்திட்ட பற்றாக் குறையை வரையறுக்கப்பட்ட ஓர் அளவுக்குள் குறைத்துக் கொள்வதற்கான ஆற்றல் அதற்கு கிடைத்தது. இதன் விளைவாக வெளிநாட்டுக் கடன் கமை 1990 களின் போது குறைக்கப்பட்டதுடன், கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளும் எடுத்து வரப்பட்டிருந்தது.

தனியார்மயமாக்கலின் விளைவாக அவ்விதம் தனியார்மயமாக்கப்பட்ட அரச தொழில்முயற்சிகளின் செயல்திறன் மற்றும் உற்பத்தித் திறன் என்பன அதிகரித்திருப்பதுடன், முகாமைத்துவத்திலும் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. தனியார்மயமாக்கப்பட்ட பெருந்தொகையான அரச தொழில்முயற்சிகளில் வெளிநாட்டுக் கம்பெனிகளின் பிரவேசம் இடம் பெற்றிருப்பதனால் இலங்கையில் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களின் செயற்பாடுகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான

வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளது. திறமை மிக்க முகாமைத்துவம் மற்றும் தொழில்நுட்பம் என்பன கிடைக்கும் நிலை இத்தொழில் முயற்சிகளின் செயல்திறனை பெருமளவுக்கு உயர்த்தியுள்ளது. கொழும்பு கேஸ் கம்பெனியில் ஷெல் நிறுவனம் மேற்கொண்டிருக்கும் பாரிய அளவிலான முதலீடு இதற்கான ஓர் உதாரணமாகும். தொலைத் தொடர்பு துறையில் 35% பங்குகளை ஐப்பானின் NTT நிறுவனம் கொள்வனவு செய்திருந்தமை மற்றும் எயர் லங்கா நிறுவனத்தின் முகாமைத்துவம் ஒப்பந்த அடிப்படையில் வெளிநாட்டு நிறுவனமொன்றுக்கு வழங்கப்பட்டமை என்பன இதற்கான ஏனைய உதாரணங்களாகும். இந்த வகையில் அந்நிய முதலீடு, நிபுணத்துவ அறிவு மற்றும் தொழில்நுட்பம் என்பவற்றை கவர்ந்திழுத்துக் கொள்வதில் இலங்கை வெற்றி கண்டுள்ளது.

தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் பலனீனங்கள்

தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் பலனீனங்களை பின்வரும் விதத்தில் கலந்துரையாட முடியும்:

- ☒ நிறுவனரீதியான தலைமைத்துவத்தில் காணப்படும் பலனீனங்கள்.
- ☒ ஒளிவுமறைவற்ற தன்மையுடன் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகள்
- ☒ மூலதனச் சந்தையில் காணப்படும் எதிர்ப்பு
- ☒ தாக்கமற்ற பொருளாதாரக் கொள்கைகள்
- ☒ ஊழியச் சந்தையின் பிரச்சினைகள்
- ☒ திட்டமிடல் பலனீனங்கள்

தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்றை அமுல் செய்வதில் சரியான நெறிப்படுத்தலையும் தலைமைத்துவத்தையும் வழங்கும் நிறுவனரீதியான ஒரு தலைமைத்துவம் இருந்து வருவதனை உறுதி செய்து கொள்வது மிக முக்கியமாகும். எனினும், இலங்கையில் அத்தகைய ஒரு தலைமைத்துவம் காணப்படவில்லை. மேலே எடுத்துக் காட்டப்பட்டவாறு பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் தனியார்மயமாக்கலை மேற்கொள்வதற்கான பொறுப்பு ஒரு அமைச்சிலிருந்து மற்றொரு அமைச்சுக்கு மாற்றப்பட்டு வந்துள்ளது. நிறுவனரீதியான தலைமைத்துவத்தில் ஒரு தொடர்ச்சி

இல்லாதிருந்து வரும் நிலையில், அரசியல் வாதிகள் தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தில் அதிக அளவுக்கு செல்வாக்கினை எடுத்து வரக் கூடிய ஒரு நிலை தோன்றுகின்றது. பிரிட்டன் போன்ற ஒரு சில நாடுகளில் இந்த நிறுவனரீதியிலான தலைமைத்துவம் தனியார்மயமாக்கல் செயன்முறையில் மிக முக்கியமான ஓர் அம்சமாக இருந்து வந்துள்ளது. மேலும், அந்நாடுகளில் தனியார்மயமாக்கலுக்குப் பின்னர் தொடர் கண்காணிப்புக்களை மேற்கொண்டு வரும் நிறுவனங்களும் இருந்து வருகின்றன. பிரிட்டன் அதன் கேஸ் மற்றும் நீர் வழங்கல் நிறுவனங்களை தனியார்மயமாக்குவதற்கு முன்னர் தனியார் மயமாக்கலுக்கு பிற்பட்ட நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்துவதற்கென நிறுவனங்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தது. இலங்கையில் அத்தகைய நிறுவனங்கள் இல்லாதிருந்து வரும் நிலையில் அரச ஏகபோகங்களின் இடத்தில் தனியார் ஏகபோகங்கள் உருவாகியுள்ளன.

இலங்கையில் தனியார்மயமாக்கலுடன் சம்பந்தப்பட்ட கொடுக்கல்வாங்கல்களில் ஒளிவுமறைவற்ற தன்மை குறைவாக இருந்து வரும் நிலை ஊழல் தலைதூக்குவதற்கு வழி கோலியிருப்பதுடன், இச்செயன்முறையிலிருந்து தனிநபர்கள் இலாபமடைவதற்குக் வகை செய்துள்ளது. அத்தகைய ஊழல்கள் பொதுவாக நிறுவனத்தின் பெறுமதியை மதிப்பிடும் சந்தர்ப்பத்திலேயே தோன்றுகின்றன. இலங்கையில் பொதுத் தொழில்முயற்சிகளின் மதிப்பீட்டினை அரசாங்க மதிப்பீட்டாளர் மேற்கொள்கிறார். இந்த மதிப்பீடு கொழும்பு ஏன்ஸ்ட் அன்ட் யங் நிறுவனத்தினால் மேற்கொள்ளப்படும் சுதந்திரமான மதிப்பீட்டுடன் எப்பொழுதும் ஒப்பிட்டு நோக்கப்படுகின்றது. எனினும், இத்தகைய நடைமுறைகள் பின்பற்றப்பட்ட போதிலும் விற்பனை நடைமுறையின் போட்டியற்ற இயல்பு காரணமாக சம்பந்தப்பட்ட கொடுக்கல்வாங்கலின் ஒளிவுமறைவற்ற தன்மை தொடர்பான கேள்விகள் எழுப்பப்படும் சந்தர்ப்பங்கள் இருந்து வருகின்றன. துல்ஹிரிய புடவை ஆலையின் மெய் வருமானம் சுமார் 100 மில்லியன் அடொ களாக இருந்து வந்துள்ளது. ஆனால், அது 7 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களுக்கு காயுல் லங்கா நிறுவனத்துக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டது. சிலோன் ஒக்சிஜன் நிறுவனத்துக்கு அதன் காணியுடன் சேர்ந்து 68 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர் பெறுமதி

நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அது ஒரு நோர்வேஜிய நிறுவனத்துக்கு 17 மில்லியன் டொலர்களுக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டது. தனியார் மயமாக்கல் செயல்முறையில் ஒளிவு மறைவுற்ற தன்மை காணப்படாதிருந்த இரு சந்தர்ப்பங்களாக இவற்றைக் குறிப்பிட முடியும்.

ஊழியச் சந்தையில் காணப்படும் பிரச்சினைகள் தனியார்மயமாக்கலின் வெற்றி எதிர்கொண்டு வரும் தடங்கல்களாக இனங்காணப்பட்டுள்ளது. ஊழியர் பட்டையில் சுமார் 15-20 % பொதுத் துறை தொழில் முயற்சிகளில் வேலை செய்து வருவதனால் பொதுத் துறையை சேர்ந்த தொழில் சங்கங்கள் தனியார்மயமாக்கலை எதிர்த்து வருகின்றன. ரெலிகோம் நிறுவனம், பெருந்தோட்டங்கள் மற்றும் வேறு பல தொழில் முயற்சிகள் என்பன தனியார் மயமாக்கப்பட்ட பொழுது தொழிற்சங்கங்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தன. அரசாங்கம் இந்த எதிர்ப்புக்களை சமாளிக்கும் விதத்தில் இந்நிறுவனங்களில் இருந்து வரும் மிகை ஊழியர்களை வேறு பொதுத் துறை நிறுவனங்களில் வேலையில் அமர்த்துகின்றது. அல்லது ஒரு நட்ட ஈட்டை வழங்கி அவர்களுடைய சேவையை முடிவுறுத்துகின்றது. நிறுத்தொழிற் முயற்சிகளை ஆரம்பிப்பதற்கு அவர்களுக்கு கடன் வசதிகளை வழங்குகின்றது. வேறு சில சந்தர்ப்பங்களில் எத்தகைய அனுபவங்களையும் வழங்காமல் ஊழியர்களை பணிநீக்கம் செய்கின்றது. இந்த வழிமுறைகள் காரணமாக இந்நிறுவனங்கள் ஆற்றலும் அனுபவமும் மிக்க ஊழியர்களை இழக்க முடியும். தனியார் மயமாக்கலுக்கு எதிராக முன்வைக்கப்பட்டிருக்கும் மிகக் கடுமையான விமர்சனம் அரசியல் கட்டமைப்பின் மீது அது எடுத்து வரும் பலவீனத் தாக்கம். மக்கள் குழுக்களிடையே அது எடுத்து வரும் தாக்கம் என்பவற்றையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. சமூக முன்னேற்றத்துக்கு கூட்டு முயற்சி அவசியமாகும். தனியார் மயமாக்கல் அத்தகைய கூட்டு முயற்சிக்கு ஒரு தடையாக இருந்து வருகின்றது என வாதிடப்படுகின்றது. சந்தைச் சக்திகளில் நய்கியிருக்கும் நிலை சமூக நலனோம்பலின் மீது ஒரு மோசமான தாக்கத்தை எடுத்து வருவதனால் குடித்தொகையில் பல்வேறு குழுவீரணிடையே நிலவி வரும் மிக நெருக்கமான பிணைப்புக்களை சீர்குலைத்துவிடும் என்றும் வாதிடப்படுகின்றது. வர்த்தக

சேவைகள் இருந்து வருவது பொருளாதார அதிர்ச்சிகளை உறிஞ்சிக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்துகின்றன. எனினும், தனியார்மயமாக்கல் வறியோர், உடல் ஊனமுற்றவர்கள், படிப்பறிவுற்றவர்கள், தொழில்திறன்கள் அற்றவர்கள் போன்ற சமூகப் பிரிவினரை புறமொதுக்கும் ஒரு போக்கினைக் கொண்டுள்ளது. தனியார் மயமாக்கல் செயல்திறன், போட்டித் திறன் மற்றும் சந்தைச் சக்திகள் என்பவற்றுக்கு ஊடாக உச்ச மட்ட இலாபங்களை பெற்றுக் கொள்வதில் மட்டுமே முழுக்க முழுக்க கவனம் செலுத்துகின்றது.

இரண்டாவதாக, மக்களுக்கு அத்தியாவசியமாக இருந்து வரும் சேவைகளை புறக்கணிக்க கூடிய அல்லது அலட்சியப்படுத்தக் கூடிய நிலையில் தனியார் துறை நிறுவனங்கள் இருந்து வருகின்றன. அரச சேவைகளை மீளமைப்புச் செய்வதற்கோ அல்லது அபிவிருத்தி செய்வதற்கோ எடுக்கப்படும் முயற்சிகளை பலவீனப்படுத்துவதற்கு தனியார் துறை எத்தனித்து வருவதாக விமர்சனங்கள் கூட்டிக் காட்டுகின்றனர். குப்பைகளை அகற்றுதல், வீதிகளைத் துப்பரவு செய்தல், நகரப் பாதுகாப்பு போன்ற சேவைகளில் ஈடுபடுவதில் தனியார் துறை காட்டிவரும் தயக்கநிலை குடிமக்கள் மீது மிக மோசமான தாக்கங்களை எடுத்து வர முடியும் என்றும், அது கவலைக்குரிய ஒரு விடயமாக இருந்து வருகின்றது என்றும் ஹாஸமன் என்பவர் வாதிடுகின்றார். தனியார் மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை அமுல் செய்யும் போது தோன்றும் மற்றொரு தடங்கல் சித்தாந்த ரீதியான எதிர்ப்புக்கான அடிப்படையை வழங்கி வருகின்றது. தொழிலாளர்களை ஆட்குறைப்புச் செய்தல், கட்டுப்பாட்டை விட்டுக் கொடுத்தல், பணவீக்கம், ஊழியக் கரண்டல், வளர்ச்சி நடைமுறைகள் மூலதனப் பற்றாக்குறை போன்ற காரணிகள் இந்த எதிர்ப்புக்கு வழிகோலுகின்றன.

இலங்கையில் தனியார்மயமாக்கல் எதிர்கொண்டு வரும் யாரிய சவால் தனியார் மயமாக்கலுக்கு சமூகத்தில் நிலவி வரும் எதிர்ப்பாகும். தனியார்மயமாக்கல் என்ற பதமும் கூட மிகக் கடுமையான முறையில் எதிர்க்கப்பட்டு வருகின்றது. இதற்கு வேறு பல பதங்களை உபயோகிப்பதன் மூலம் சில அரசியல்வாதிகள் இந்த எதிர்ப்பை சமாளித்துள்ளனர். உதாரணமாக,

இலங்கையில் தனியார்மயமாக்கல் என்ற பதத்துக்குப் பதிலாக மக்கள் மயமாக்கல் என்ற பதம் முன்னர் உபயோகிக்கப்பட்டது. இலங்கையில் மட்டுமன்றி உலக அளவிலும் இத்தகைய பதப் பிரயோகங்கள் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. ரஷ்யாவில் பெரஸ்ரோரிக்கா, சீனாவில் பொருளாதார சீர்திருத்தம், வியட்நாமில் புத்தாக்கம், இலத்தீன் அமெரிக்காவில் மக்கள் முதலாளித்துவம், ஸ்பெயினில் சமூக தனியார்மயமாக்கல், சிக்கவான பல தொகுதி நடவடிக்கைகளுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் பொதுத் துறை தொழில் முயற்சிகளின் விற்பனை பல்வேறு நாடுகளிலாவும் பல்வேறுபட்ட குறிக்கோள்களை சாதித்துக் கொள்வதற்கென மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. எனினும், செயல்திறனை விருத்தி செய்து கொள்வதனையும் அரசாங்க வருவாயை உயர்த்திக் கொள்வதனையும் நோக்கமாகக் கொண்டு பொதுத் துறை தொழில்முயற்சிகள் விற்பனை செய்யப்படும் நடவடிக்கை முறையான ஓர் ஒழுங்கிலும் கவனமாகவும் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். போட்டித் திறனை விருத்தி செய்து, ஏகபோகங்கள் தலைதூங்குவதனைத் தடுத்து நுகர்வோர் பாதுகாப்பினை அதிகரித்து நிலையான அபிவிருத்திக்கு உசிதமான குழுவை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் தாபனமொன்றை ஸ்தாபிப்பது அவசியமாகும். ஆனால், தொழில்துட்பமும் மூலதனமும் மிக வேகமாக நகர்ந்து சென்று கொண்டிருக்கும் இன்றைய உலக மயமாக்கல் பின்புலத்தில் அரசுகள் தயக்கத்துடனாகிலும் சரி தனியார் மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு வருகின்றன. இப்போக்கினை பின்புறாவிட்டால் அந்நாடு பூகோள கிராமத்தில் தனித்து விடப்படுவதுடன், அதன் பொருளாதாரத்தில் தோன்றக் கூடிய திரிபுநிலைகளுக்கான தீர்வுகளை எடுத்து வர முடியாத நிலையிலும் இருந்து வரும். புதிய தாராளவாதிகளும் பொதுமக்கள் தெரிவு தொடர்பான கோட்பாட்டாளர்களும் கட்டிக் காட்டி வருவதைப் போல பொதுமக்களுக்கு அதிக அளவிலான தெரிவுகள் வழங்கப்பட வேண்டுமானால் தனியார்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டம் அத்தியாவசியமானதாக இருந்து வருகின்றது.

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

குறைந்தபட்ச அரசா அல்லது அபிவிருத்தி அரசா?

பேராசிரியர் அமியாகுமார் பக்ஷி

சோவியத் யூனியனும் கூட 1960 இல் சீன - சோவியத் பிளவு ஏற்பட்டதனை அடுத்து இத்தகைய ஒரு கொள்கையை பின்பற்றி வந்தது. எனினும், சீனத் தலைமை உலகின் மீதான ஒரு பலகணியாக நெறாங்கொங்கை உட்பாய ரீதியாக பயன்படுத்திக் கொண்டது. ஒரு வெற்றிகரமான அபிவிருத்தி அரசு வெளிநாட்டவர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொள்வதற்கும், உள்நாட்டு நிலவரங்களுக்கு ஏற்ற விதத்தில் தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் என்பவற்றை அனுசரித்துச் செல்லக் கூடிய விதத்தில் உருவாக்கிக் கொள்வதற்கும், உற்பத்தி ரீதியான புத்தாக்கங்களின் அறிமுகத்துக்கும் ஊக்கமளிக்கின்றது (பக். 417).

பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்தை விருத்தி செய்து கொள்வதே அபிவிருத்தி அரசொன்றின் நோக்கமாகும். குடிமக்களின் பெரும்பாலானவர்கள் முதன்மைத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒரு பொருளாதாரத்தை பொறுத்தவரையில் இயல்பாகவே கைத்தொழில்மயமாக்கல் எடுத்து வரப்பட வேண்டும் என்பதனையே இது குறிக்கின்றது. அதாவது, தேசிய வருமானம் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு என்பவற்றில் கைத்தொழில் துறையின் பங்களிப்பினை அதிகரித்துக் கொள்ள வேண்டும் எனினும், இது வேலைவாய்ப்புக்களில் அல்லது தேசிய வருமானம் என்பவற்றில் பாரிய கைத்தொழில்களின் பங்கினை அதிகரித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதனை எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் குறிப்பதில்லை.

குறைந்த மட்டங்களிலான தலைக்குரிய வருமானம், போஷாக்கு முதலியவற்றுடன் தனது அபிவிருத்தியை ஆரம்பிக்கும் ஒரு சமூகத்தைப் பொறுத்தவரையில் சாதாரண மக்களின் மானிட அபிவிருத்தியை மேலுயர்த்தும் துரித பொருளாதார அபிவிருத்திக் கருவிகள் அவசியமாகும். அதாவது போஷாக்கு, சுகாதாரம், ஆயுள் எல்லை, கல்வி என்பனவற்றின் மட்டங்கள் உயர்ந்து செல்ல வேண்டும் என்பதனையே இது குறிக்கின்றது. மேலும், மக்கள் தமது தொழில்களைத் தெரிவு செய்து கொள்வதற்கு நியாயமான அளவிலான சுதந்திரத்தை கொண்டிருப்பதுடன், அத்தெரிவுச் சுதந்திரத்தை பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு நியாயமான அளவிலான ஆற்றலையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். மக்கள் தமது நலனோம்பலின் ஒரு உள்நாட்டுக் கூறாக சுதந்திரத்தை பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு முன்னர் சுதந்திரம் அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு முக்கிய கூறாக வேலூன்றுதல் வேண்டும் என அமிர்த்தியா சேன் குறிப்பிடுகின்றார். தனி நபர்களினால் அல்லது

கூட்டு நிறுவனங்களினால் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் நிர்ப்பந்த அதிகாரத்தினால் மக்களின் வாழ்க்கை பிணிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதனையே இது காட்டுகின்றது. அதாவது, தனி நபர்களின் நிலப்பிரபுத்துவம், குடும்பங்களின் ஆதிக்கம், சாதிக் குழுக்கள் அல்லது பாரிய நிறுவனங்கள் என்பவற்றின் ஆதிக்கம் என்பன ஒழிய வேண்டும் என்பதனையே இது குறிக்கின்றது. அதாவது, ஒரு சமூகத்தில் இத்தகைய நபர்களினதும் அமைப்புக்களினதும் மேலாதிக்கம் அவசியமாகவே ஒழிக்கப்படுதல் வேண்டும். எனவே, ஒரு நவீன சமூகத்தில் அபிவிருத்தி அரசொன்றை நிறுவுவதற்கு குடியானவர்களுக்கு சார்பான முழுமையான நிலச் சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்படுவது அவசியமாகும்.

அபிவிருத்தி அரசொன்றின் எழுச்சிக்கான இரண்டாவது நிபந்தனை அது அனைவருக்கும் கல்வியை வழங்க வேண்டும் என்பதாகும். அதாவது, அது அனைவருக்கும் ஆரம்பக் கல்வியை வழங்குவதுடன், கல்வி கற்பது ஒவ்வொரு பிள்ளையினதும் உரிமை என்பதனை அங்கீகரிக்க வேண்டும். மேலும், அது தொழில்நுட்பம், மருத்துவம், விஞ்ஞானம் மற்றும் கலைகள் என்பவற்றில் உயர் கல்வியை தொடரவிருக்கும் பிள்ளைகளுக்கு அதன் சுதவுகளை நிறுத்து வைத்தல் வேண்டும். இந்த உயர் மட்டங்களை எட்டுவதற்கான ஏணிப்படிக்கள் சாத்தியமான சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் உண்மையான உற்பத்திசார் வேலைவாய்ப்புக்களுடன் பிணைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். வாழ்க்கைக்கு அவசியமான நெழில்முயற்சிகளுக்கான உண்மையான கல்வியை வழங்குவதுடன் அது நிறுவனரீதியான கல்வியமைப்பின் ஒரு பாகமாக இருந்து வருதல் வேண்டும். ஜேம்ஸ்டீயின் கல்விமுறை இதற்கான மிகச் சிறந்த உதாரணமாக இருந்து வருகின்றது. ஜப்பானியர்களும் கூட இதனை ஒத்த குணாம்சங்களுடன் கூடிய ஒரு கல்வி முறையை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளார்கள். ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் கல்வி முறைகளை அடியொற்றிய விதத்தில் முன்னைய காலனித்துவ நாடுகளில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் கல்வி முறையின் மிக முக்கியமான குறைபாடுகளில் ஒன்று தொழிற்சாலைகள், பண்ணைகள், ஆய்வு கூடங்கள் என்பவற்றுக்கிடையில் ஒரு பிணைப்பை உருவாக்கத் தவறியிருப்பதாகும்.

அபிவிருத்தி அரசொன்றின் மூன்றாவது அத்திவாரம் ஒரு விதமான சமூக ஒற்றுமை உணர்வை கட்டியெழுப்புவதாகும். அந்த ஒற்றுமை உணர்வு சமய பிணைப்பினைக் கொண்ட சமூகம் என்பவற்றையும் தாண்டிச் செல்வதாக

இருந்து வருதல் வேண்டும். இந்த சமூக ஒற்றுமை உணர்வு தேசியவாதம் எனக் கூறப்படுகின்றது. ஆனால், அனைத்து தேசியவாத போக்குகளுக்கும் இத்தகைய சமூக ஒற்றுமை உணர்வினைக் கொண்டிருப்பதில்லை. அதாவது, ஒரு சாதாரண குடிமக்களின் பிரக்ஞையில் இது அனைவருக்கும் நல்வாழ்வை எடுத்து வரும் ஓர் உணர்வாக இருந்து வருகின்றது. இத்தகைய விடயங்கள் குறித்துதுப்பேசும் பொழுது பெருமளவுக்கு உணர்ச்சிகளைத் தூண்டக்கூடிய ஒரு விடயத்தை நான் தொட்டுச் செல்கிறேன் என்பது புரிகிறது. தேசியவாதம் என்பது பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் இனத்துவ அல்லது வகுப்புக் கண்ணோட்டத்தில் ஒரு மேன்மை நிலையை வலியுறுத்தும் ஒரு மனப் போக்காகவே இருந்து வருகின்றது. ஆனால், வெற்றிகரமான அபிவிருத்தியில் இந்த உணர்வு மக்கள் அனைவரையும் ஒரே குடையின் நீழ் எடுத்து வரும் ஒரே ஒற்றுமை உணர்வாகவும், சகிப்புத்தன்மை உணர்வாகவும் பரிணமித்துள்ளது. பன்முகத் தன்மையானது சமய, நம்பிக்கைகள், கலாச்சார நடைமுறைகள், இலக்கிய மற்றும் மொழியியல் பாரம்பரியங்கள் என்பவற்றின் ஒரு வண்ணப்படுதாவாக இருந்து வருவதுடன், ஒட்டுமொத்த சமுதாயத்தினதும் கூட்டுப் பிரக்ஞைக்கு அது இடமளிப்பதனால் பன்முகத்தன்மை பொதுவாக உயர் மதிப்பினைப் பெற்றுக் கொள்கிறது. சந்தைச் செயல்முறைகள் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் போட்டி நிலை, பகைமை, ஏனையவர்களின் மீது சேதங்களை ஏற்படுத்துதல் முதலியவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்டவையாக இருந்து வருகின்றன.

சமூக ஒற்றுமை குறித்த பிரக்ஞை இத்தகைய மோதல்களை தவிர்த்துக் கொள்ளும் ஒரு வழிமுறையாக இருந்து வருகின்றது. மேலும், அரசினால் அல்லது வேறு ஏதேனும் ஒரு கூட்டு அமைப்பினால் திட்டவட்டமாக ஒழுங்கு நெறிமுறைகள் வகுக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தையும் இது சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

ஒட்டுமொத்த மானிட அபிவிருத்தி தொடர்பான குறிக்கோள்களில் செலவற்றை 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது அரைப் பகுதிக்கு முன்னர் எந்த ஒரு நாட்டினாலும் சிறந்த முறையில் முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியாதிருந்தது. குறிப்பாக, போஷாக்கு மற்றும் சுகாதாரம் போன்ற துறைகளுக்கு இது பெருமளவுக்குப் பொருந்துகின்றது. நோய்க் கிருமி தொடர்பான கோட்பாடு உருவாக்கப்பட்டு வலியுறுத்தப்படுவதற்கு முன்னர் சுத்தமான நீர் அல்லது மாசாக்கப்

யாத வளி என்பவற்றை அகிலம் தழுவிய பண்டங்களாக ஸ்தாபித்துக் கொள்ள முடியாதிருந்தது. இது தொடர்பான அறிவு கிடைக்கப் பெற்ற நிலையிலும் கூட பிஷாபுக்கு, உறிஞ்சு திறன் மற்றும் தோதினியப் பற்றல் என்பவற்றுக்கிடையிலான தொடர்பு சிறந்த முறையில் புரிந்து கொள்ளப் பட்டிருக்கவில்லை. இறுதியாக அலோபதி மருந்துகள், நோய்க்கிருமி எதிர்ப்பு மருந்துகள் என்பவற்றின் தோற்றத்துக்கு முன்னர் சீனா, தென்னாசியா, ஈரான் மற்றும் அபு நாடுகள் என்பவற்றில் பின்பற்றப்பட்டு வந்த பாரம்பரிய சிகிச்சை முறைகளுக்கு மேலான எத்தகைய சிகிச்சை முறைகளும் இருந்து வரவில்லை. முன்னர் பல மேலைத்தேச நாடுகளில் பின்பற்றப்பட்டு வந்த நோய்த்தடுப்பு முறைகள் எப்பொழுதும் மனிதாபிமான அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கவில்லை. இராணுவ வீரர்களின் ஆரோக்கியத்தை பாதுகாத்தல் போன்ற இராணுவரிதியான நிப்பந்தங்களினால் அவை தோன்றியிருந்தன. ஆனால், 20 ஆம் நூற்றாண்டில் அரசின் அனுசரணையின் கீழ் அல்லது வேலைகொள்வோரின் அனுசரணையின் கீழ் அபிவிருத்தி அரசுகளில் சுகாதார பரிமரிப்புத் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. (மக்கள் சீனக் குடியரசு மற்றும் வியட்னாம் ஆகிய நாடுகள் தவிர கிழக்காசிய நாடுகளில் வேலைகொள்வோர் ஊழியர்களின் சுகாதாரப் பராமரிப்பு அல்லது வயது முதிர்ந்த நிலையில் அவர்களது பாதுகாப்பு என்பவற்றை பொறுப்பேற்றுக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால், அதே வேளையில் சீனா வியட் நாம் போன்ற நாடுகளில் அரசு தொழில் முயற்சிகளில் பணிபுரிந்து வரும் ஊழியர்கள் மிகச் சிறந்த சமூகப் பாதுகாப்பினை அனுபவித்து வருகின்றனர்).

முரண்பட்ட அக்கறைகள் நல்லிணக்கப் படுத்தப்பட்டு அந்த நிலையில் முடிவுகளை மேற்கொள்வதற்கான ஒரு கட்டமைப்புக்கான தேவை, முதலீடு தொடர்பான ஒரு பிராந்திய ரீதியான அணுகுமுறை என்பவற்றை லங்காஸ்டர் மாநிரி (1973) என அழைக்கப்படும் மாநிரியின் கூறுகளை பரிசீலனை செய்த பின்னர் கண்டறிந்து கொள்ள முடியும். இது முதலாளித்துவத்தின் முனைப்பு மிகுந்த முரண்பாடு என அழைக்கப்படுகின்றது. தொழிலாளர்களும் முதலாளிகளும் ஒரே செல்வத்திலிருந்து தமக்குரிய பங்குகளை பெற்றுக் கொள்ள விரும்புகிறார்கள். எனவே, எந்த ஒரு நேரத்திலும் அவ்விரு தரப்பினரும் தம்மிடையே முரண்பட்ட அக்கறைகளை கொண்டுள்ளனர். எவ்வாறிருப்பினும் முதலாளிகள் தமது இலாபத்தின் ஒரு பகுதியை அத்தொழில்முயற்சியில் முதலீடு செய்து, அதன் மூலம் ஆனொருவருக்கான முதலீட்டுத் திறன் அதிகரிக்கும் வரையில் தொழிலாளர்கள் காத்திருந்தால் அது மேலும் புதிய தொழில்வாய்ப்புக்களுக்கு வழிகோல

முடியும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்கனவே இருந்து வரும் தொழிலாளர்களுக்கான உயர் கூலிகள் மற்றும் அதே கூலியில் அதிக அளவிலான வேலைவாய்ப்புக்கள் என்ற நிலைப்பாடுகளுக்கிடையில் ஒரு மோதல் நிலை தோன்றுகின்றது. முதலாளித்துவவாதிகள் இலாபத்தை பொதுவாக தம்மிடம் வைத்திருப்பதில்லை. அவர்கள் ஒன்றில் பங்கிடுபவர்களாக அவற்றை பகிர்ந்துக்கொள்ளும் அல்லது நுகர்வு செய்கின்றனர்; அல்லது அந்த இலாபத்தை வேறொரு நாட்டுக்கு அனுப்பி விடுகின்றனர். இதனைத் தடுப்பதற்கான அரசாங்க கண்காணிப்பின் வடிவில் அல்லது வேறேதேனும் ஒரு வடிவில் ஒரு நிறுவனரிதியான பொறியமைப்பு இருந்து வருவது அவசியமாகும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் தொழிலாளர்களின் தரப்பில் ஒப்பந்தத்தை அல்லது கட்டுப்பாட்டினை மீறப்படக்கூடிய சாத்தியப் பாட்டினை நோக்குவோம். முதலாளிகள் தமது இலாபங்களில் கணிசமான ஒரு பகுதியை தொழில்முயற்சியில் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட வேறு தொழில்முயற்சிகளில் முதலீடு செய்ய முடியும். இத்தகைய முதலீடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட பின்னர் தொழிலாளர்கள் அவற்றிலிருந்து கிட்டும் இலாபத்தின் ஆகக் கூடிய பகுதி தமக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என வற்புறுத்திக் கேட்க முடியும். இந்த நிலையில் மேலும் முதலீடுகளை மேற்கொள்வதற்கான முதலாளிகளின் செயற்கூண்டல் மாதிரிகளும், நீண்ட காலத்தில் உற்பத்தித் திறன் வளர்ச்சி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு என்பவற்றை நிலைத்திருக்கச் செய்யும் பொருட்டு இச்சந்தர்ப்பங்களில் முதலாளிகளுக்கு நட்பாடு வழங்கப்படுவதனை உறுதி செய்வதற்கான ஓரமைப்பும் இருந்து வருவது அவசியமானதாகும்.

உண்மையிலேயே அத்தகைய கடப்பாடுகளை நிறைவேற்றி வைக்கும் பொருட்டு முதலாளித்துவ நிறுவனங்களின் செயற்பாட்டிற்கான பொருத்தமான விதிமுறைகளை வகுத்துக் கொள்வதனையும் அவசியப்படுத்தும். உதாரணமாக, தொழில்முயற்சிகளின் உரிமையாளர்களும் முகாமையாளர்களும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பங்கிடுபவர்களை வெளிப்படும் வேலையில் ஈடுபட்டால் தமது இலாபங்களை மீள் முதலீடு செய்வது தொடர்பாக குறிப்பிட்ட நிறுவனங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் கடப்பாடுகள் மீறப்பட முடியும். தொழில்முயற்சிகள் குடும்பங்களினால் அல்லது குடும்ப அமைப்புக்களினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு வரும் சந்தர்ப்பத்தில் அல்லது பங்குச் சந்தையில் நிலவி வரும் பங்கு மதிப்பின் பிரகாரம் நிறுவனங்கள் விலை குறிக்கப்பட்டால் இது இடம்பெற முடியும். அச்சந்தர்ப்பத்தில் பங்குகளே நிதிப்படுத்தலின் பிரதான இயல்பாக இருந்துகொள்ளும். இன்னும் நிறுவனங்கள் நிதியுட்கட்டப்பட்டு வந்த நாடுகளுக்கிடையில்

கட்டுப்பாடற்ற விதத்தில் மூலதன அசைவு இடம் பெறுவதற்கு இடமளிக்கப்பட்டால் அரசாங்கங்களோ முதலாளிமார் மற்றும் தொழிலாளர்கள் ஆகியோரைக் கொண்ட அமைப்புக்களோ நம்பகமான கடப்பாடுகளை ஏற்றுக் கொள்வதும், அவற்றை நிறைவு செய்து வைப்பதும் அனேகமாக இயலாத காரியமாகி விடும். நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட பிராந்தியமொன்றில் வாழ்ந்து வரும் மக்கள் சட்டபூர்வமான அரசொன்றினால் ஆட்சி செய்யப்பட்டு வரும் நிலையைக் காட்டும் விதத்தில் கூட்டுத் தோழமை உணர்வு குறித்த சித்தாந்தமொன்றுக்கான தேவையை இவையனைத்தும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இத்தகைய தோழமை உணர்வினை தேசிய வாதம் என வர்ணிக்க முடியும். எனினும், இத்தேசியவாதம் ஏனைய வகைகளைச் சேர்ந்த தேசிய வாதங்களிலும் பார்க்க குறிப்பாக அரசொன்றின் குடிமக்களில் குறிப்பிட சில மிமிவினைரை புறமொதுக்கும் தேசியவாதத்திலும் பார்க்க முற்றிலும் வேறு பட்டதாகும்.

அபிவிருத்தி அரசொன்றின் செயல்திட்டத்தின் கூறுகள்

நாங்கள் இங்கு சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களை எடுத்து விளக்கிய விதத்திலிருந்து அபிவிருத்தி அரசொன்றின் செயல்திட்டம் காலத்துக்குக் காலம் ஒரு பூகோளப் பிரதேசத்திலிருந்து மற்றொரு பூகோளப் பிரதேசத்துக்கு ஏற்ப வேறுபட்டு அமையும் என்பது தெளிவாகின்றது. அபிவிருத்திக் கட்டுமொன்று உருவாக்குவதற்கான முதலமைத் தேவையை இங்கு முதலாவது எடுத்து விளக்க வேண்டும். அத்தகைய ஓர் அரசு அல்லது அதன் அரசாங்கம் அதன் அடிப்படை அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு வெளி உதவியில் அல்லது வெளிநாட்டு மூலதனத்தின் உட்பாய்ச்சலில் தங்கியிருக்க முடியாது. நீண்ட கால அடிப்படையில் அத்தகைய ஓர் அரசு நிதிப் பற்றாக்குறை மற்றும் சென்மதி நிலுவைப் பற்றாக்குறை என்பவற்றை போக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என பதனையே இது குறிக்கின்றது. மூலதன அசைவும் எளிதில் ஊறுபடக்கூடாத செலாவணி விகிதங்களும் நிலவி வரும் ஓர் உலகில் அத்தகைய அரசு அந்நியச் செலாவணி ஒதுக்குகளின் பாரிய தொகுப்பொன்றினை கட்டி வெறுப்பிக் கொள்ள வேண்டும். அத்தகைய ஒதுக்கு அதன் சென்மதி நிலுவைகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய அதிர்ச்சியிலிருந்து அதற்குப் பாதுகாப்பினை அளிக்கும். ஐப்பான் மற்றும் மக்கள் சீனக் குடியரசு தவிரந்த ஏனைய கிழக்காசிய அரசுகள் வெளிநாட்டு உதவியைப் பயன்சல்களிலிருந்து பெருமளவுக்கு ஆதரவைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்தன. இவ் வரசுகளைப் பொறுத்தவரையில்

வெளிநாட்டு மூலதன உட்பாய்ச்சல் குறைவாகவே இருந்து வந்தது. ஹொங்கொங் மற்றும் சிங்கப்பூர் என்பன நகர அரசுகளாக இருந்து வந்ததுடன், அவை தமது சொந்தத் தேவைகளை நிறைவு செய்து வைக்கும் முழுமையான கைத்தொழில்மயமாக்கப்பட்ட பொருளாதாரங்களை செயற்படுவதற்குப் பதிலாக ஏற்றுமதித் தளங்களாகவே செயற்பட்டு வந்தன. இவற்றை விசேட விடயங்களாக மட்டுமே நாய்கள் கவனத்தில் எடுக்க முடியும். அவற்றை ஒத்த ஏனைய அரசுகளை அனேகமாக ஏனைய இடங்களில் காண முடியாது. தாய்வான் மற்றும் தென் கொரியா ஆகிய நாடுகள் பாரிய கைத் தொழில் பொருளாதாரங்களை எழுச்சியடைந்திருப்பதுடன், இவ்விரு நாடுகளும் ஐக்கிய அமெரிக்காவிலிருந்தும் ஏனைய மேலைய நாடுகளிலிருந்தும் கணிசமான அளவிலான உதவி உட்பாய்ச்சல்களை பெற்றுக் கொண்டுள்ளன. எனினும், சீனப் பெருநிலத்தை கம்யூனிஸ்டுகளின் பிடியிலிருந்து கைப்பற்றிக் கொள்வதற்கான தனது திட்டத்துக்கு ஐக்கிய அமெரிக்க ஆதரவு கிடைக்க மாட்டாது என்பதனை தாய்வானின் கோபின்பாங் அரசாங்கம் உணர்ந்து கொண்ட பொழுது, அமெரிக்க உதவியிலிருந்து கத்திரமாக செயற்படக்கூடிய விதத்திலான ஒரு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை அது ஆரம்பித்து வைத்தது. 1970களின் ஆரம்பத்தில் அது அம்முயற்சியில் வெற்றியீட்டியிருந்ததுடன், ஏனைய நாடுகளுக்கான வெளிநாட்டு முதலீட்டுக்கான ஒரு பாரிய மூலமாகவும் அது எழுச்சியடைந்திருந்தது. தென் கொரியாவைப் பொறுத்தவரையில் மேலைய உதவியில் தங்கியிருக்கும் நிலையிலிருந்து தற்சார்பு நிலைக்கான நிலைமாற்றம் இடம் பெறுவதற்கு நீண்ட காலம் பிடித்தது. ஆனால், 1980 களின் இறுதி அரைப் பகுதி அளவில் அது அதன் சென்மதி நிலுவை கணக்கில் மிகைகளை உருவாக்கத் தொடங்கியிருந்தது. அதன் கம்பெனிகளில் சில ஏனைய நாடுகளுக்கான முதலீட்டுப் பாய்ச்சல்களை வழங்கி வந்த பிரதான நிறுவனங்களாகவும் உருவாகியிருந்தன. இதுவே 1997 இன் கொரிய நிதி நெருக்கடியின் பின்னணியில் இருந்து வந்த மிக முக்கியமான காரணிகளில் ஒன்றாக இருந்தது.

வெளி அதிர்ச்சிகளுக்கு எதிராக காப்பு நடவடிக்கைகளை உருவாக்கிய பின்னர் ஓர் அபிவிருத்தி அரசு உள் கட்டமைப்பு வசதிகளிலான பொது முதலீட்டு வழிமுறைகளுக்கு ஊடாக கைத்தொழில் மற்றும் விவசாய வளர்ச்சியை தூண்டிவிட முடியும். தனியார் துறை முன்முயற்சி குறைவாக இருந்து வரும் நிலையில் அது நேரடி அரசு முதலீட்டுக்கு ஊடாக அவ்விதம் தூண்டப்பட வேண்டிய

துறைகளை கவனமாக தெரிவு செய்து கொள்வது அவசியமாகும். சரியான தொழில்நுட்பங்கள் சரியான விலைகளில் இறக்குமதி செய்யப்படுவதனை அது உறுதி செய்து கொள்வதுடன், உள்நாட்டு தொழில் முயற்சியாளர்களால் அத்தொழில்நுட்பம் உறிஞ்சிக் கொள்ளப்படுவதற்கும் வகை செய்யப்படுதல் வேண்டும். இதற்கென அரசு போட்டிகளை ஏற்பாடு செய்து, வெளிநாட்டுச் சந்தைகளில் தாக்கமான முறையில் போட்டியிடும் வெற்றியாளர்களுக்கு ஆதரவினை வழங்க முடியும். தொடர்ச்சியான கற்றல் செயன்முறையொன்று இடம்பெற்று வருவதற்கு இடமளக்கும் பொருட்டு ஒரு நிறுவன ரீதியான கட்டமைப்பு உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும். நீண்ட கால ஆதாயங்களை கருத்தில் கொண்டு தொழிலாளர்கள் குறுங்கால ஆதாயங்களை தியாகம் செய்ய வேண்டியிருப்பதனை இது எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அது மட்டுமன்றி நிறுவனங்களின் உரிமையாளர்களும் முகாமையாளர்களும் ஓர் ஒழுக்காற்றுக்குள் எடுத்து வரப்படுதல் வேண்டும். சாதாரண கால கட்டங்களில் அரசிணைப்புற்றாக்குறைகள் ஏற்படுவதனை தவிர்க்கும் பொருட்டு அவர்கள் தமது வரிகளை செலுத்துதல் வேண்டும். ஏந்த நோக்கங்களுக்காக அவர்கள் கடன்களை பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றார்களோ அந்த நோக்கங்களுக்காக அவற்றை பயன்படுத்துவதுடன், ஒழுங்கான அடிப்படையில் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துதலும் வேண்டும். மேலும், ஏற்றுமதிகள் மற்றும் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட தொழில்நுட்பங்களை பிரயோகித்தல் என்பன தொடர்பான தமது கடப்பாடுகளையும் அவர்கள் நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டும்.

பல செயற்பாட்டுத் துறைகள் மற்றும் தொழில்நுட்பத் துறைகள் என்பன கணிசமான அளவிலான அளவுச் சிக்கனங்களைக் கொண்டிப்பதனால் சிறிய பொருளாதாரமொன்றைப் பார்க்கிலும் பாரிய பொருளாதாரமொன்றில் அபிவிருத்தி அரசொன்று மானிட அபிவிருத்தி மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி என்பவற்றை மிக எளிதில் தூண்டி விட முடியும். எவ்வாறிருப்பினும், மேற்கைரோப்பாவைச் சேர்ந்த கவிடன் அல்லது டென்மார்க் போன்ற நாடுகளின் அனுபவமும் கிழக்காசியாவைச் சேர்ந்த தாய்வானின் அனுபவமும் சாதகமான சூழ்நிலைகளின் கீழ் சிறிய பொருளாதாரங்களும் வெற்றிகரமான கைத் தொழில் பொருளாதாரங்களாகவும், மானிட ஆற்றல்களை கட்டியெழுப்பும் பொருளாதாரங்களாகவும் உருவாக முடியும் என்பதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்கள் அனைத்திலும் துரிதப்படுத்தப்பட்ட பொருளாதார வளர்ச்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டு, பொருளாதார வளர்ச்சி அத்தகைய அத்திவாரங்களைப்

பலப்படுத்துவதற்கு முன்னர் அபிவிருத்தி அரசொன்றுக் கான அத்திவாரங்கள் இடப்பட்டிருந்தன ஆரம்பத்தில் பிரிட்டனாலும் பிற்பாடு பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, ஐக்கிய அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளினாலும் வழங்கப்பட்ட விரிவடைந்துவரும் சந்தை வாய்ப்புக்களை பயன்படுத்திக் கொண்டமை ஸ்கன்டினேவியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவியது என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. மேலும், 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் இடம்பெற்ற ஐக்கிய அமெரிக்காவை நோக்கிய பாரிய குடியல்வுகள் ஸ்கன்டினேவிய வரம்புக்கைத் தரங்களை உயர்த்திக் கொள்வதற்கு பெருமளவுக்கு உதவின. அதேபோல தாய்வான் மற்றும் தென் கொரியா ஆகிய நாடுகள் பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கும் அபிவிருத்திக்குமான (OECD) அமைப்பு நாடுகளில் அவற்றுக்கு கிடைத்த பெருமளவுக்கு சுதந்திரமான சந்தை வாய்ப்புக்களை நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டன. எவ்வாறிருப்பினும், சர்க நாடுகளுக்கிடையிலான உள் பிராந்திய வர்த்தகம் மிகவும் மந்த கதியில் இடம்பெற்று வருவதற்கு எதிராக கிழக்கு மற்றும் தென்கிழக்காசிய பிராந்தியங்களுக்கிடையல் உள் பிராந்திய வர்த்தகத்தில் பாரிய அதிகரிப்புக்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. இது பிராந்தியங்களுக்கிடையிலான ஒருங்கிணைப்பு, வெற்றிகரமான அபிவிருத்தி அரசுகளாக உருவாக விரும்பும் சிறிய நாடுகளுக்கும் அதேபோல பெரிய நாடுகளுக்கும் பயனுள்ளது என்பதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

அபிவிருத்தி அரசுகள் நிலைத்திருக்க முடியுமா? ஓர் அரசின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளின் தொடர்ச்சிக்கு பங்கம் விளைவிக்கக் கூடிய பல காரணிகள் இருந்து வருகின்றன. இவற்றின் சில உள்ளகக் காரணிகளாகவும் வெறு சில வெளிக் காரணிகளாகவும் உள்ளன. முதலாவதாக, முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையிலான சமூக ஒப்பந்தம் தமது எதிர் தரப்பினர் மிகையான அளவில் அணுகூலங்களைப் பெற்று வருகின்றனர் என ஒரு தரப்பினர் கருதினால் சீர்குலைந்துவிட முடியும். வரலாற்று ரீதியாக இது தொழிலாளர் தரப்பிலும் பார்க்க முதலாளித்துவவாதிகளின் தரப்பிலேயே பெருமளவுக்கு இடம் பெற்று வந்துள்ளது. இதற்கான பிரதான காரணம் பல அபிவிருத்தி அரசுகள் சிறுபான்மை அரசுகளாக இருந்து வருவதாகும் மனக்குறைகளை கொண்டிருக்கும் முதலாளித்துவவாதிகள் இந்த ஒப்பந்தத்தை மீறுவது நீண்ட கால அடிப்படையில் தமக்கு அனுகூலமாக இருந்து வரும் எனக் கருதுகின்றார்கள். அவர்கள் தொழிலாளர்களின் வேதனைக்கள் குறைவாக இருந்து வரும் / அல்லது தொழிலாளர்கள் அதிக அளவில் பேரம் பேசும் சுதந்திரத்தை

கொண்டிராத நாடுகளுக்கு/பிராந்தியங்களுக்கு நகர்ந்து செல்ல முடியும். இந்த விடயத்தில் தொழிலாளர்களைப் பார்க்கிலும் முதலாளிகள் ஓர் அனுசூலமான நிலையில் இருந்து வருகின்றார்கள். ஏனெனில், முதலாளித்துவ அமைப்பின் கீழ் மூலதனம் பொதுவாக கட்டற்ற விதத்தில் நாடுகளை நோக்கி நகர்ந்து செல்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டு வருகின்றது. தொழிலாளர்களால் அவ்விதம் சுதந்திரமாக நாடுகளுக்கிடையில் நகர்ந்து செல்ல முடியாது. பங்குதாரர்களின் அக்கறைகள் ஏனைய அனைத்துவிதமான அக்கறைகளிலும் பார்க்க முன்னுரிமையைப் பெற்றுக் கொள்ளும் நாடுகளில் இந்த உத்தி சிறந்த முறையில் வெற்றியளிக்கின்றது.

இரண்டாவதாக, ஒரு வெற்றிகரமான அபிவிருத்தி அரசு உயர் மட்டத்திலான மிகைகளை உருவாக்குவதன் மூலமும், அவற்றை ஒரு சிலரின் கைகளில் ஒன்று குவியச் செய்வதன் மூலமும் நிதி மூலதனத்தின் எழுச்சிக்கு வாய்ப்பளிக்க முடியும். இது தமது சொந்த நாட்டில் உற்பத்திசார் தொழில் முயற்சிகளில் மூலதனத்தை இடுவதிலும் பார்க்கவும், வெளிநாட்டுக் கடன்களை வழங்குவதைப் பார்க்கவும் அரசாங்கங்களின் செயற்பாடுகளை நிதிப்படுத்துவதன் மூலம் நிதிப்படுத்துபவர்கள் அதிக இலாபங்களை கண்டு கொள்ளக் கூடிய ஒரு நிலைமையைத் தோற்றுவிக்க முடியும். இந்த மனப்போக்கு இரு முரண்பட்ட நிலைமைகளில் மிகவும் தீவிரமாக வெளிப்பட முடியும். நாட்டின் நிலையான ஏற்றுமதிப் பொருட்களை உருவாக்கும் துறைகளின் மெய் வேதனங்கள் போட்டிபோடும் நாடுகளில் நிலவி வரும் மெய்வேதனங்களுடன் ஒப்பிடும் பொழுது உயர்வானவைவாக இருந்து வர முடியும். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களிலும் முதலாளிமார் தமது செயற்பாடுகளை வேறு நாடுகளுக்கு எடுத்துச் செல்வதன் மூலம் உயர் இலாபங்களை சம்பாதிப்பதற்கு எதிர்நோக்கின்றார்கள். இதற்கு நேர்மாறாக பல்வேறு சமூக, பிராந்திய ரீதியான காரணிகளின் நிபந்தம் குடித் தொகையின் (விக்கடோரியா கால இங்கிலாந்தின் விவசாயக் கூலித் தொழிலாளர்களை போல) கணிசமான பிரிவினர் வருமான உட்பாய்ச்சல்களில் தங்கியிருந்து வருவதுடன், உள்நாட்டுக் கேள்வி வளர்ச்சி மந்தமானதாக இருந்து வந்தால் பொருளாதாரத்தின் மீதான முதலீடு நம்பிக்கை சீர்குலைந்து, மூலதனம் வேறு நாடுகளை நோக்கிச் செல்ல முடியும். ஓர் அபிவிருத்தி அரசு முதலாளித்துவ வளாதிகளையும் முகாமைவாதிகளையும் ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் எடுத்து வரத் தவறி, பாரிய அளவிலான அரசிறை மற்றும் சென்மதி நிலுவைப் பற்றாக்குறைகளை அனுபவித்து வந்தால் உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு பாதுகாப்பு அளித்துக் கொண்டிருக்கும் காப்பு வழிமுறைகளைக் அகற்றிவிடுமாறு வெளிநாட்டுக் கடன்

வழங்கியிருப்பவர்கள் கோரிக்கை விடுக்க முடியும். பிரேசில் மற்றும் இந்தியா போன்ற ஒரு சில அபிவிருத்தி அரசுகள் அத்தகைய வெளிப்பெற்று நினைக்கப்பட்ட (ஆனால், அதே வேளையில் ஆளும் வர்க்கத்தின் முதன்மையான பிரிவினரின் ஆதரவுடன் கூடிய) சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டுள்ளன. அபிவிருத்தி அரசுகள் எதிர்கொண்டு வரும் சிரமங்களை உள்ளகக் காரணிகளின் அடிப்படையிலான சிரமங்கள் மற்றும் வெளிச் காரணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிரமங்கள் எனத் துல்லியமாக வேறுபடுத்திக் காட்ட முடியாது. தென் கொரியாவின் விடயத்தில் இதனை மிகத் தெளிவாக காண முடிகிறது. தென் கொரிய பொருளாதாரம் 1980 களின் பிற்பகுதி தொடக்கம் சென்மதி நிலுவை மிகைகளை உருவாக்கி வந்ததுடன், அந்நாட்டிலிருந்து கணிசமான அளவிலான வெளிநாட்டு முதலீட்டுப் பாய்ச்சல் இடம்பெற்று வந்தது. அரசாங்கமும் அதன் வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு மிகைகளைக் கொண்டிருந்தது. வெளிநாட்டுத் தொழில் முயற்சிகளினால் மேற்கொள்ளப்படும் உள்நோக்கிய முதலீடு, கடன் பெறுதல் அல்லது உள்நாட்டு நிறுவனங்களின் வெளிநாட்டு முதலீடு என்பன தொடர்பான பல கட்டுப்பாடுகள் தொடர்ந்தும் அமுலில் இருந்து வந்தன. ஆனால், 1993 தொடக்கம் இக்கட்டுப்பாடுகளில் பெரும்பாலானவை படிப்படியாக அகற்ப்பட்டன. தென் கொரியாவின் மிகப் பெரிய வர்த்தக கூட்டாளி நாடாகவும் அந்நாட்டின் இராணுவ பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதமளித்து வந்த நாடாகவும் இருந்து வந்த ஐக்கிய அமெரிக்காவிலிருந்து நிர்ப்பந்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தன. கடன் வாங்குவதற்கும் வெளிநாடுகளில் முதலீடுகளை மேற்கொள்வதற்கும் சுதந்திரம் வேண்டும் என கொரிய நிறுவனங்கள் வலியுறுத்தின. அதே வேளையில், ஏனைய அரசாங்கங்கள் வெளிநாட்டு மூலதனம் கொரிய பொருளாதாரத்துக்குள் பிரவேசிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், கொரிய பங்குச் சந்தைகளில் அம்மூலதனம் கட்டற்ற விதத்தில் செயற்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டன. இறுதியாக தென் கொரிய அரசாங்கம் செல்வந்த நாடுகளின் கழகமான OECD இல் இணைய வேண்டும் என விரும்பியது. இந்தக் காரணிகள் அனைத்தினதும் கூட்டு விளைவாக இறுதியில் மூலதனக் கணக்கு மாற்றல் தொடர்பான தடைகள் நீக்கப் பட்டதுடன், தென் கொரிய தொழில் முயற்சிகள் வெளிநாட்டு மூலங்களிலிருந்து தாராளமாக கடன்களைக் பெற்றுக் கொள்ளத் தொடங்கின. அதுவரை காலமும் தென் கொரியாவின் பாரிய ஏற்றுமதிப் பொருளாக இருந்து வந்த செமிகண்டக்டர் உபகரணங்களுக்கான சந்தையில் 1996 இல் ஒரு பாரிய பின்னடைவு ஏற்பட்டது. இக்காரணிகள் அனைத்தினதும் கூட்டு விளைவாகவே தென் கொரியாவில் 1997 இல்

நிதி நெருக்கடி தோன்றியது. இப்பொழுது தென் கொரிய இந்த நெருக்கடியிலிருந்து மீட்சி பெற்றுள்ளது. ஆனால், அது வருங்காலத்தில் ஒரு முழுநிறைவான அபிவிருத்தி அரசாக இருந்து வர முடியாது.

ஒரு வறிய நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அது ஓர் அபிவிருத்தி அரசாக இருந்து வருவதைத் தவிர வேறு ஏதேனும் மாற்று வழிகள் உள்ளனவா? இந்தக் கேள்விகளை பதில் குறித்து முன்னர் ஏதேனும் சந்தேகங்கள் இருந்திருந்தால் 1980கள் மற்றும் 1990கள் என்பவற்றின் அனுபவம் இதற்கான பதில் உறுதியாக இல்லை என்பதாகவே இருந்து வருகின்றது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. வெளிப்படையான அரசின் கட்டுப்பாட்டு வழிமுறைகள் மற்றும் அனுசரணை என்பவற்றை இல்லாதொழித்தல் வேகமான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கோ அல்லது மாஸிட ஆற்றல்களின் அபிவிருத்திக்கோ எந்த ஒரு நாட்டிலும் வழிகோலியிருக்கவில்லை. மேலும், அத்தகைய விதத்தில் கட்டுப்பாடுகள் ஒழிக்கப்பட்டமை காரணமாக குறைந்த அளவிலான அடக்குமுறை இயல்பினைக் கொண்ட ஓர் அரசும் உருவாகியிருக்கவில்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டம், வறுமை மற்றும் இடப்பெயர்ச்சி என்பவற்றுடன் இணைந்த விதத்திலான பாரிய அளவிலான வெகுஜன எதிர்ப்பு அலையை தடுத்து நிறுத்தும் பொருட்டு அரசு பெருமளவுக்கு அடக்குமுறை இயல்பு கொண்ட வழி முறைகளை பின்பற்றி வந்துள்ளது. அரசு என்ற கட்டமைப்பே விற்பனைக்கு விடப்பட்டிருந்தது. பெரும்பாலான அரசாங்கங்கள் தமது எதிர்காலத்தை பல தேசிய நிதி நிறுவனங்களிடமும் வங்கிகளிடமும் அடகு வைத்திருந்தன. சர்வதேச நாணய நிதியும், உலக வங்கி மற்றும் உலக வர்த்தக நிறுவனம் என்பன இந்நாடுகள் இந்த அடகுப் பொறியிலிருந்து இலகுவில் மீள முடியாத விதத்தில் அவற்றை கண்காணித்து வருகின்றன. புதிய தாராளவாத அரசுகளில் ஆளும் வர்க்கத்துக்கிடையே ஊழல் தலைவித்தாடுகின்றது. பெருமளவுக்கு சமத்துவமான சர்வதேச பொருளாதார ஒழுங்குகொன்றின் ரூடையின் கீழ் சமூக ரீதியில் நிலைத்திருக்கக் கூடிய அபிவிருத்தி அரசொன்றை கட்டியெழுப்பக் கூடிய கடினமான பாதைக்கு திரும்பிச் செல்வது மட்டுமே உலகெங்கிலும் வாழ்ந்து வரும் வறிய மக்களுக்கு ஒளிமயமான எதிர்காலமொன்றை எடுத்து வருவதற்கு ஒரே வழியாக இருந்து வரும்.

அறிவு என்றால் என்ன மற்றும் அறிவு முகாமைத்துவம் என்றால் என்ன என்பவற்றை கவந்துரையாடுவதுடன் இக்கட்டுரை ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது. அதன் பின்னர் அறிவு முகாமைத்துவத்துக்கும் அறிவுரை

அறிவுசார் மூலதனமும் அறிவு முகாமைத்துவமும் ஒரே

நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள்

இந்திரா அபேசேகர

மூலதனத்துக் குமிடையில் ஒரு பொதுத்துத் தன்மை நிலவி வருகின்றது என்பதனை அது எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இக் கட்டுரை அந்தப் பின்னணியில் அறிவுசார் சொத்துக்கள் மற்றும் அறிவுசார் பொறுப்புக்கள் என்பவற்றை எடுத்து விளக்குகின்றது. அறிவு முகாமைத்துவமும் அறிவுசார் மூலதனமும் ஒரே நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்களாக இருந்து வரவில்லையா என்ற கேள்வியுடன் கட்டுரை முடிவடைகின்றது.

அறிவு என்ற பதத்தின் வரைவிலக்கணம்
அறிவு என்பதற்கு பல வரைவிலக்கணங்கள் இருந்து வருகின்றன. பின்வருவன அவற்றின் இரண்டு வரைவிலக்கணங்களாகும்:

❖ பல வகைகளைக் கொண்ட அறிவு இருந்து வருகின்றது. ஆனால், ஒரு விடயம் உண்மையாக இருந்து வருகின்றது என்ற அறிவே எமது அக்கறையாக இருக்கும்.

❖ நாங்கள் "அறிதல்" என்பதனை 'சான்றின் அடிப்படையில் வரைவிலக்கணப் படுத்தியுள்ளோம். மேலும், சான்று என்பதனை 'பெருமளவுக்கு நியாயமான அளவிலான, என்ற அடிப்படையில் வரைவிலக்கணம் செய்துள்ளோம்.

அறிவு தொடர்பான வரைவிலக்கணங்களை ஆதரிப்பதற்கும் மறுப்பதற்கும் தத்துவ வியலாளர்கள் பல உதாரணங்களை முன்வைத்துள்ளனர். ஆனால், அவற்றின் விளைவாக முழுமையான சரியான ஒரு வரைவிலக்கணம் உருவாகவில்லை. அறிவு என்பதற்கு ஒரு வரைவிலக்கணத்தை பெற்றுக் கொள்ளும் முயற்சியில் அவர்கள் பெருந்தொகையான நம்பிக்கை

பண்புக்கூறுகளை முன்வைத்துள்ளனர். நம்பிக்கைகள் என்பன பின்வரும் பண்புக் கூறுகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென நாங்கள் விரும்புகின்றோம். இவற்றை உள்ளகப் பண்புக் கூறுகள், வெளிப் பண்புக் கூறுகள் என்ற வகையில் வகைப்படுத்த முடியும். உள்ளகப் பண்புக் கூறுகள் வருமாறு: உண்மை, நம்பகத்தன்மை, உண்மையின் அடிப்படையில் செல்லல், ஏனையவர்களுக்கு உபயோகமாக இருந்து வருதல். வெளிப் பண்புக் கூறுகள், வருமாறு: நியாயப்படுத்துதல், இசைவு, நியாயபூர்வமான தன்மை, ஏனையவர்களின் நம்பிக்கைகளை உதாசீனம் செய்யாதிருத்தல்.

அறிவு முகாமைத்துவம் என்பதன் வரைவிலக்கணம்

அறிவு முகாமைத்துவம் குறித்த அண்மைக் கால எழுத்தாக்கங்கள் அறிவு என்பதனை அதிகளவிலான ஒரு செயற்பாட்டுத் தளத்தில் வைத்து அதற்கு வரைவிலக்கணம் வழங்குகின்றன.

பின்வருவன அத்தகைய வரைவிலக்கணங்களில் சிலவாகும் :

□ திட்டவாட்டமான நிலைமைகளைக் கையாள்வதற்கென கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்து வரும் உண்மைகள், அக உணர்வுகள், முடிவுகள் மற்றும் முறைமை இயல்கள். அறிவு என்பது குறிப்பிட்ட ஒரு சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையின்போது அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு விடயத்தின் போது நிலைமையை கையாளும் பொருட்டு தகவல்களுக்கு பொருள் விளக்கமளிப்பதற்கென பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. ஒரு நிலைமையின் பின்னணியில் விடயங்களும் தகவல்களும் எதனை எடுத்துக்

காட்டுகின்றன என்பதே அறிவு என்பதாகும். "அறிவு என்பது செயற்படுவதற்கான ஆற்றலாகும்"

□ "அறிவு என்பது அனுபவம், சூழல் பொருள் விளக்கம் மற்றும் சிந்தனை என்பவற்றுடன் இணைந்த தகவலாகும்."

□ "அறிவு என்பது அனுபவம், உண்மை, முடிவு, உள்நுணர்வு மற்றும் விழுமியங்கள் என்பவற்றைக் கொண்டிருக்கும் தகவலாகும்; இந்த தனித்துவமான கலவை புதிய நிலைமைகளை மதிப்பிட்டுக் கொள்வதற்கும், மாற்றத்தை முகாமை செய்து கொள்வதற்கும் தனிநபர்களுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் இடமளிக்கின்றது".

"தகவல் கோட்பாட்டின் பின்வழி நின்று நோக்கும் பொழுது, அறிவு என்பது பற்றிப் பிடித்துக் கொள்ளக் கூடிய, பொதிப்படுத்தப்படக் கூடிய மற்றும் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு விடயமாக இருந்து வருகின்றது".

மேலே எடுத்துக் காட்டப்பட்ட வரைவிலக்கணங்கள் இரு பரந்த பிரிவுகளில் அடங்குவதனை காண முடிகிறது. தெரிந்து கொள்ளும் செயல்முறை காரணமாக தோன்றும் அறிவு இதில் ஒன்றாகும், இது தத்துவம், உளவியல் அல்லது சமூகவியல் என்பவற்றிலிருந்து ஒரு வரைவிலக்கணத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்றது. பெறுமதி சங்கிலிக் கோவையொன்றில் அதி உயர்மட்ட தகவல்கள் காரணமாக கிடைக்கும் அறிவு இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்தாகும்; இது தகவல் கோட்பாட்டிலிருந்து ஒரு வரைவிலக்கணத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்றது. எவ்வாறிருப்பினும், அறிவின் இயல்பு காரணமாக அது குறித்த முறையான ஒரு வரைவிலக்கணத்தை

பெற்றுக் கொள்வது என்பது அனேகமாக சாத்தியமில்லை.

அறிவு முகாமைத்துவம் மற்றும் அறிவுசார் மூலதனம் என்பவற்றுக்கிடையிலான தொடர்பு

அறிவு முகாமைத்துவம் என்பது பெருமளவுக்கு ஒரு விரிந்த செயன்முறையாக இருந்து வருவதுடன், அது சிருஷ்டி, கைப்பற்றுதல், நிலைமாற்றம் செய்தல் மற்றும் உபயோகம் போன்ற நடவடிக்கைகளுடன் தொடர்புபடுத்தி அறிவை முகாமை செய்வதில் கவனம் செலுத்தி வருகின்றது. தாக்கமான அறிவுசார் மூலதன முகாமைத்துவத்துக்கென இந்நடவடிக்கைகளை திட்டமிட்டு அமுல் செய்து, செயற்படுத்திக் கண்காணிப்பதே அதன் பணியாக இருந்து வருகின்றது. மறுபுறத்தில், அறிவுசார் மூலதன முகாமைத்துவம் என்பது நிறுவனங்களுக்கான அறிவுசார் சொத்துகளின் மதிப்பினை உள்படுத்திக் கண்டுபிடிக்கும் புதுப்பியுதமானும் அறிவு முகாமைத்துவம் அறிவுசார் மூலதனம் என அழைக்கப்படும் பொருளை நிர்வகித்து வருகின்றது.

சமநிலையான போட்டித் திறன் கொண்ட ஒரு நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையில் அறிவு முகாமைத்துவம் மற்றும் அறிவுசார் மூலதன முகாமைத்துவம் என்பன ஏனைய முகாமைத்துவ நுட்பங்களுடன் இணைக்கப்படுதல் வேண்டும். ஏனெனில் அவற்றை மட்டும் தனியாக நிர்வகிக்க முடியாது. மேலும், முன்னேற்றத்தை கண்காணிப்பதற்கும் முன்னுரிமை வழங்குவதற்கும், வேலையில் புதிய ஆற்றல்களை அமுல் செய்வதற்கு ஊழியர்களுக்கு செயற்கூலி உதவியை வழங்குவதற்கும் அறிவு முகாமைத்துவத்தையும் அறிவுசார் மூலதன முகாமைத்துவத்தையும் ஒருங்கிணைப்பது மிக முக்கியமாகும். எதிர்பார்க்கப்படும் அறிவுசார் மூலதன

பெறுபெறுகளை பெற்றுக் கொள்வதற்கு எத்தகைய அறிவு முகாமைத்துவ அறிவு தேவைப்படுகின்றது என்பதனை முகாமைதாளர்கள் மதிப்பிட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

அறிவு மற்றும் அறிவுசார் மூலதனம் என்பவற்றுக்கிடையிலான தொடர்பு குறித்து கவனம் செலுத்தும் எழுத்தாக்கங்கள் வரையறுக்கப்பட்ட அளவிலேயே இருந்து வருகின்றன. அறிவுசார் மூலதனம் குறித்த ஒரு வரைவிலக்கணம் பெறுமதியைக் கொண்டிருக்கும் ஒன்றினை நிறுவனத்தில் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கென நிலைமாற்றம் செய்து கொள்வதற்காக அறிவுசார் விடயம் (அறிவு) பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படுகின்றது என்பதாகும். அறிவு என்பது அறிவுசார் மூலதனமாக நிலைமாற்றம் செய்து கொள்வதற்கான ஓர் அடிப்படை ஆதாரமாக இருந்து வருகின்றது.

அறிவுசார் மூலதன முகாமைத்துவத்தின் மிகப் பெரிய அனுகூலம் நிறுவனத்தின் மதிப்பினை மிகச் சரியான விதத்தில் முகாமை செய்வதாகும். ரூஸ் மற்றும் ரூஸ் என்பவர்கள் 1997 இல் ஸ்கன்டினேவியாவில் பெருந்தொகையான சிறிய மற்றும் நடுத்தர அளவு நிறுவனங்கள் தொடர்பாக விரிவான ஓர் ஆய்வை மேற்கொண்டதுடன், அறிவுசார் மூலதன முறையை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான மூன்று தேவைகளை இணங்கண்டிருந்தனர்:

1. செயலாற்றுகையை நிதி அடிப்படையில் மட்டும் மதிப்பீடு செய்வதிலிருந்து அப்பால் செல்லக்கூடிய அளவுக்கு நிறுவனம் முதிர்ச்சி அடைந்ததாக இருந்து வருதல் வேண்டும். நடடத்தில் இயங்கி வரும் நிறுவனங்கள் குறுங்கால நிதிசார் செயலாற்றுகையில் அதிக அளவில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. அதன் காரணமாக அவை அறிவுசார் மூலதன விடயங்களில் கவனம் செலுத்த முடியாதுள்ளன.

2. நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையில் நீண்ட கால சம்பாத்திய ஆற்றலைக் கொண்டிருக்கும் அறிவுசார் மூலதனத்தை இனங்கண்டு கொள்வதற்கும், அளவிட்டுக் கொள்வதற்கும் நிறுவனம் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு கருத்தினை அல்லது நெறிப்படுத்தலைக் கொண்டுள்ளது. அந்த அளவீடு நிறுவனத்தின் நோக்கு, பணி மற்றும் குறிக்கோள்கள் என்பவற்றுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது.

3. மேல்மட்ட முகாமைத்துவத்தின் ஆதரவைப் பெற்றிருக்கும் செயற்பாடு தொடர்பான ஒரு கடப்பாடு அறிவுசார் மூலதனத்தின் (மொழியின்) ஒரு பாகமாக உருவாக வேண்டும். மேலும், அது நிறுவனத்தின் அறிவுசார் மூலதனத்தின் பெறுமதிமிக்க ஒரு பாகமாகும் பொருட்டு நிறுவனத்தின் தற்போதைய முகாமைச் செயன்முறைகளுடன் இணைதல் வேண்டும்.

புரக்கின் மற்றும் மோட்டா ஆகியோர் அறிவுசார் மூலதன முகாமைத்துவத்துக்கென 1996 இல் நான்கு படிக்களமான ஒரு செயன்முறையை சிபாரிசு செய்தனர்:

1. நிறுவனத்தின் அறிவுசார் மூலதனத்தின் இயல்பு மற்றும் உள்ளடக்கம் என்பவற்றை புரிந்து கொள்வதற்கான முதல்படி அறிவுசார் மூலதன கணக்காய்வாகும். அது சொத்துக்கள், குறிக்கோள்கள் மற்றும் அச்சுறுத்தல்கள் என்பவற்றின் வகைகளை இனங்கண்டு கொள்கின்றது.

2. தனிச் சிறப்புமிக்க தரவுத் தளமொன்றாக இருந்து வரும் அறிவுசார் மூலதன காப்பகமொன்றை உருவாக்குதல்.

3. நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையில் எந்த வகையிலான அறிவுசார் மூலதன விடயம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது என்பதனை மதிப்பிட்டுக் கொள்வதற்கென தானியங்கி

மதிப்பீட்டு திட்டமொன்றை வடிவமைத்தல்.
4. தேவைப்படும் சந்தர்ப்பங்களில் நிறுவன ரீதியான குறுக்கோள்களை சாதித்துக் கொள்வதற்கென அறிவுசார் மூலதன வளங்கள் இருந்து வருவதனை உறுதி செய்து கொள்ளும் பொருட்டு அறிவுசார் மூலதனத்தை பெருக்கி, பாாமரித்துக் கொள்வதற்கான ஓர் கொள்கையை வடிவமைத்தல்.

ஒரு நிறுவனம் அறிவை முகாமைத்துவம் செய்து, அறிவுசார் மூலதனத்தின் முகாமைத்துவத்தை புறக்கணிக்க முடியும். ஆனால், அது அறிவு முகாமைத்துவத்தை புறக்கணிக்க முடியாது. அறிவுசார் மூலதன முகாமைத்துவம் நிறுவனங்கள் இரு விடயங்களை மேற்கொள்வதற்கு இடமளிக்கிறது.

1. மதிப்புமிக்க அறிவினை தேடிப் பெற்றுக் கொள்ளல் மற்றும் அதன் வெளியீட்டினை அளவிட்டு அறிக்கையிடுதல். எனவே, அறிவுசார் மூலதன முகாமைத்துவத்தை தொடர்ச்சியான விருத்தி மற்றும் புத்தாக்கம் என்பவற்றுக்கான ஒரு கருவியாகவும் நிறுவனத்தில் அத்தகைய விழுமியங்களை எடுத்து வருவதற்கான ஒரு கருவியாகவும் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். அறிவு முகாமைத்துவம் மற்றும் அறிவுசார் மூலதனம் என்பவற்றுக்கிடையிலான வேறுபாடு பல சந்தர்ப்பங்களில் தெளிவற்றதாக இருந்து வருவது போல தெரிகிறது. இந்தப் பதம் அனைத்தையும் உள்ளடக்கக்கூடிய ஒரு பரந்த தளத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டு வருவதனால் அவற்றுக் கிடையிலான எல்லைகளை வரையறுத்துக் கொள்வது மிக முக்கியமாகும்.

மூலதனம் என்பதன் வரைவிலக்கணம்
"திரயாகம் செய்யப்பட்ட அல்லது மூலதனமயமாக்கப்பட்ட ஒரு வருங்கால வருமானம்" என்பது மூலதனம் குறித்த ஓர் ஆரம்ப கால வரைவிலக்கணமாகும். அறிவுசார் மூலதனம் சம்பந்தப்பட்ட

பெரும்பாலான ஆராய்ச்சிகள் பொருளாதார மூலவளத்தின் ஒரு மேலதிக காரணி என்ற முறையில் மானிட மூலதனத்தின் மீது கவனம் செலுத்தின. ஊழியம் ஏனைய உற்பத்திக் காரணிகளிலிருந்து வேறுபட்ட ஓர் உற்பத்திக் காரணியாக இருந்து வருகின்றது என்பதனை பொருள்வலாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். ஆனால், ஜனநாயக நாடுகள் மனிதர்களை அடிமைகளாக விற்பனை செய்யும் முறையை திட்டவாட்டமாக தடை செய்கின்றன. அது மூலப் பொருட்கள் மற்றும் உற்பத்திக் கருவிகள் என்பவற்றைப் போலவே உற்பத்திசார் மூலதனத்தின் ஒரு பாகமாக இருந்து வருகின்றது. மூலதனத்தின் ஒரு கூறு என்ற முறையில் மனிதர்களின் தேர்ச்சித் திறன் மற்றும் ஆற்றல்கள் என்பவற்றின் அங்கீகாரம் அனைத்து நாடுகளிலும் காணப்படும் ஒரு பொதுவான விடயமாகும். கலாச்சார மூலதனத்தையும் பொருளாதார மூலதனத்தையும் வேறுபடுத்திக் காட்டுவதற்கென முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

அறிவுசார் மூலதனம் என்பதன் வரைவிலக்கணம்

அறிவுசார் மூலதனம் குறித்த வரைவிலக்கணம் பன் முகத்தன்மையினைக் கொண்டிருப்பதனை எழுத்தாக்கங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன:

○ "அறிவே பெறுமதியாக மாற்றியமைக்கப்படுகிறது"

○ அது "மானிட மூலதனம் அமைப்பு ரீதியான மூலதனம்"

○ அது "நிறுவனத்துக்கு சந்தையில் ஒரு போட்டி அணுகூலத்தை பெற்றுக்கொடுக்கும் அறிவு, பிரயோக அனுபவம், நிறுவனத் தொழில்நுட்பம், வாடிக்கையாளர் உறவுகள் மற்றும் தொழில்சார் திறன்கள் என்பவற்றை

வைத்திருத்தல்" ஆகும்

○ அது "செல்வத்தை உருவாக்குவதற்கென பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடிய அறிவுசார் உலகாயத அறிவு, தகவல், அறிவுசார் சொத்து மற்றும் அனுபவம் என்பன" ஆகும்.

○ "கம்பெனியின் புத்தகப் பெறுமதிக்கும் அதற்கு ஒருவர் செலுத்தக் தயாராக இருக்கும் தொகைக்கும் இடையிலான வேறுபாடு"

○ "அறிவுசார் மூலதனம் மானிட மூலதனம் மற்றும் அறிவு மூலதனம் என்பவற்றால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது." "மானிட மூலதனம் என்பது கல்வி, பயிற்சி, அனுபவம் மற்றும் உள்ளுணர்வு என்பவற்றுக்கிடாக பெற்றுக் கொள்ளப்படும் தனிப்பட்ட திறன்கள் மற்றும் அறிவு ஆகும். அறிவு மூலதனம் என்பது மனித மனங்களுக்கு வெளியே நூலாசிரியர்களினால் களஞ்சியடுத்தப்பட்டிருக்கும் ஆணையடுத்தப்பட்ட அறிவாகும்."

○ அது "செயலாற்றல் அர்ப்பணிப்பு" என்பதற்கு இணையானதாகும்

○ இவை பௌதீக மற்றும் நிதிசார் மூலதனமன்றி மனிதர்களின் அறிவு அனுபவம், நிபுணத்துவம், ஆற்றல்கள் என்பனவாகும்.

○ அது "ஒரு கம்பெனியின் கண்டுணர முடியாத சொத்துக்களின் ஒரு தொகுப்பாக இருந்து வருகின்றது."

○ "உயர் மதிப்பினைக் கொண்ட ஒரு சொத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கென முறையாக பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட மூலதனமயமாக்கப்பட்டிருக்கும் அறிவுசார் பொருட்களாகும்."

○ அறிவுசார் மூலதனம் என்ற பதம் அறிவு மூலதனம் அல்லது நிதி சாராத சொத்துக்கள் அல்லது பொருள்சாராத சொத்துக்கள் அல்லது மறைந்திருக்கும் சொத்துக்கள் என்ற பதங்களுக்கு இணையானதாகும்.

கம்பெனிகள் தமது வளர்ச்சிக்கென அறிவு மற்றும் புத்தாக்கம் என்பவற்றை பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தொடங்கிய காலம் தொடக்கம் அறிவுசார் மூலதனம் இருந்து வந்துள்ளது. ஆனால், அதனை வரைவிலக்கணம் செய்வது மிகவும் சிரமமானது என்பதனை இங்கு தரப்பட்டிருக்கும் பன்முகப்பட்ட வரைவிலக்கணங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அறிவு என்பது மனிதர்களிடையேயும் அமைப்புரீதியான சொத்துக்களிலும் ஒன்று திரண்டிருக்கும் ஒரு கூறாக இருந்து வருவதனால் அறிவுசார் மூலதனத்தை எளிதில் அளவிட முடியாது. மேலும், அது மனிதர்கள், கருத்துக்கள் மற்றும் அறிவு என்பவற்றுக்கிடையிலான உறவுகள் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு விடயமாகவும் இருந்து வருகின்றது. அறிவுசார் மூலதனம் என்பது உறவுகளின் மதிப்பை உய்த்துவதுடன் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. ஒரு பொருளின் மதிப்பினை உயர்த்துவதுடன் அது சம்பந்தப்பட்டிருக்கவில்லை. அது புதுப்பிக்கப்படும் மற்றும் புதுப்பிக்கத் தக்க ஒரு வளமாக இருந்து வருவதுடன், குறிப்பிட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் அபிவிருத்தி செய்யப்படுதல் வேண்டும். இறுதியாக அது அறிவைக் கொண்டு பண்டங்களையும் சேவைகளையும் உற்பத்தி செய்து வழங்குகின்றது. அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளும் மூன்றாம் தரப்பினர் அவற்றுக்கு பணம் செலுத்துகின்றனர். அறிவுசார் மூலதனம் வருங்கால மதிப்பு உருவாக்கத்தின் மீது கவனஞ் செலுத்தி வந்த போதிலும், நிறுவனங்கள் நிகழ்காலத்தின் மீது கவனஞ் செலுத்தும் விடயத்தை

புறக்கணிக்கக் கூடாது. ஏனெனில், நிகழ்கால நடவடிக்கைகளை நிறுவனம் எதிர்காலத்தை அடைவதற்கான ஆற்றலை அதற்கு வழங்குகின்றன.

அறிவுசார் நிலை தொடர்பாக பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு கோட்பாடு இருந்து வரவில்லை என்பதனை காட்டும் பொருட்டு அறிவுசார் மூலதனத்தை புறிந்து கொள்வதற்கும் அளவிடுவதற்கும் எனப் பல்வேறு கோட்பாடுகள், மாதிரிகள் மற்றும் முறைமைகள் என்பன முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. எவ்வாறிருப்பினும், அறிவுசார் மூலதனம் என்பது பயனுள்ள ஒரு நோக்கத்துக்கென பயன்படுத்திக் கொள்ளும் பொருட்டு ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் அறிவின் ஒரு பொட்டலமாக இருந்து வருகின்றது என்பதனை ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒரு போக்கினை இந்த வரைவிலக்கணங்கள் காட்டுகின்றன. அதனை குறிப்பிட்ட ஒரு காலப் பிரிவின்போது செயன்முறைகளின் பெறுபேற்றின் விளைவாக தோன்றும் ஓர் இருப்பு என வர்ணிக்க முடியும். எனவே, அறிவுசார் மூலதனத்தை சிறந்த விதத்தில் முகாமை செய்வதற்கும் அளவிடுவதற்கும் என அதன் பாய்ச்சலை அளவிட்டுக் கொள்வது மிக முக்கியமாகும். இது அறிவுசார் மூலதனத்தை ஒரு வெளியீடு என்ற முறையில் உருவாக்கும் செயன்முறைகளை முழுவதுமாக புரிந்துகொள்ளக் கூடிய அவசியத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

அறிவுசார் சொத்துக்கள் எவை?

அறிவுசார் சொத்துக்கள் எவற்றை உள்ளடக்குகின்றன என்பது குறித்த ஒரு தெளிவற்ற நிலை நிலவி வருகின்றது. ஒரு சில நூலாசிரியர்கள் ஒரு நிறுவனத்தில் இருந்து வரும் அனைத்து தொடருரை முடியாத பொருட்களையும் அறிவுசார் சொத்துக்கள் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். வேறு சில ஆசிரியர்கள் அறிவுசார் மூலதனம் என்பது நிதிசார் கூற்றுக்களில் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாக தொடருரை முடியாத சொத்துக்களாக

இருந்து வருகின்றது எனக் கூறுகின்றனர். தற்போதைய கணக்கீட்டு முறையின் கீழ் நிதிசார் கூற்றுக்களினால் அங்கீகரிக்கப்படாத சொத்துக்கள் மற்றும் பொறுப்புக்கள் என்பவற்றையே அறிவுசார் மூலதனம் குறித்து நிற்கின்றது என்ற கருத்தினை இந்த ஆய்வு ஏற்றுக் கொள்கின்றது.

அறிவுசார் விடயங்கள் முதலில் அறிவுசார் சொத்துக்களாக இணங்காணப்பட்டன. ஸ்கன்டியா என்பவர் 1996 இல் அறிவுசார் மூலதனம் என்ற பதத்தை உபயோகித்ததனை அடுத்து அறிவுசார் சொத்துக்கள் என்ற பதத்தின் பாவனை கைவிடப்பட்டது. அறிவுசார் சொத்து என்ற பதத்துக்கு முன்வைக்கப்பட்ட ஒரு வரைவிலக்கணம் வருமாறு:

"அவை கம்பெனி தனது உரித்தூரிமையை வலியுறுத்தக் கூடிய, ஒழுங்குபடுத்திக் கொடுக்கப்பட்ட திட்டவாட்டமான அறிவின் தொட்டுணை முடியாத பௌதீக விவரணங்களாகும். அவற்றை விடுவிக்கப்பட வடிவில் உடனடியாக வியாபாரம் செய்ய முடியும். இந்த வரைவிலக்கணம் ஒழுங்குபடுத்தி தொகுக்கப்பட்ட அறிவை சுட்டிக் காட்டுவது போல் தெரிகிறது.

இதற்கான மற்றொரு வரைவிலக்கணம் வருமாறு: "பெறுமதியைக் கொண்டிருக்கும் அல்லது பெறுமதிக்கான உள்ளார்ந்த ஆற்றலைக் கொண்டிருக்கும் அறிவு அல்லது (ஆக்க உரிமைகள், வர்த்தகங்கள், பதிப்புரிமைகள் மற்றும் வியாபார இரகசியங்கள் போன்ற) சட்ட உபகரணங்கள். சட்ட ரீதியான பாதுகாப்பினைப் பெற்றுக் கொள்ளும் அறிவுசார் ஆவணங்கள் அறிவுசார் சொத்து என அழைக்கப்படுகின்றன. ஹக்கிய அமெரிக்காவை பொறுத்தவரையில் ஆக்க உரிமைகள், பதிப்புரிமைகள், வியாபார இரகசியங்கள் மற்றும் வியாபாரச் சின்னங்கள் என்பன இதில் அடங்குகின்றன. அவை சட்டரீதியாக பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தாலும் சரி பாதுகாக்கப்பட்டிருக்காவிட்டாலும் சரி

அறிவுசார் சொத்துக்களை மூன்று வகைகளாக பிரிக்க முடியும்: வர்த்தகம் செய்யக்கூடிய சொத்துக்கள் (பண்டங்கள், செயன்முறைகள், சேவைகள்), வாடிக்கையாளர் சம்பந்தப்பட்ட சொத்துக்கள் (உறவுமுறைகள், ஒப்பந்தங்கள், வரலாறு) மற்றும் அமைப்புடன் சம்பந்தப்பட்ட சொத்துக்கள் (திட்டங்கள், நடைமுறைகள் மற்றும் செயன்முறைகள். கனடாவின் முகாமைத்துவ கணக்காளர்களின் கழகம் அறிவுசார் சொத்துக்களுக்கு வழங்கியிருக்கும் வரைவிலக்கணம் வருமாறு: "ஐந்தொகை நியதிகளின் அடிப்படையில் கம்பெனிக்கு உரித்தான அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருட்களே அறிவுசார் சொத்துக்களாகும். அவை கம்பெனிக்கு வருங்கால அனுகூலங்களின் ஒரு தொகுதியை உருவாக்கிக் கொடுக்கும்."

மேலும், ஒரு நிறுவனத்தின் மீது தாக்கத்தை எடுத்து வரும் அறிவுசார் பொறுப்புக்களும் இருந்து வருகின்றன. தொட்டுணர முடியாத பொறுப்புக்களை நான்கு விடயங்களாக வகைப்படுத்த முடியும். இத்தகைய உள்ளக அறிவுசார் பொறுப்புக்கள் நிறுவனத்தின் இருப்பு மதிப்பினை குறைத்து வருவதனை அவதானிக்க முடிந்தது.

1. செயன்முறை பிரச்சினைகள்: பலவீனமான உபய ரீதியிலான திட்டமிடல் செயன்முறைகள், ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தி என்பன போதிய அளவில் இல்லாமை, படிப்பணியிலான உற்பத்திச் செயன்முறை மற்றும் புதிய உற்பத்திகளை அறமுகம் செய்து வைப்பதில் மந்தப் போக்கு

2. மானிடப் பிரச்சினைகள்: உயர் எண்ணிக்கையிலான ஊழியர்கள், ஊழியர்களுக்கிடையில் பாரபட்சம் காட்டுதல், போதிய அளவில் பயிற்சி மற்றும் அபிவிருத்தி என்பன இல்லாதிருத்தல்.

அனுபவமற்ற உயர் முகாமைத்துவக் குழு
3. தகவல் தொடர்பான பிரச்சினைகள்: போதிய தகவல் கட்டமைப்பு இல்லாதிருத்தல், தரவுகளை தகவல்களாக மாற்றியமைப்பதற்கான பகுப்பாய்வு வசதிகள் இல்லாதிருத்தல் எண்ணவாகும்.

4. அமைப்புரீதியான பிரச்சினைகள்: நிறுவனரீதியான கட்டமைப்பில் நெகிழ்ச்சித் தன்மையின்மை, அறிவுசார் சொத்து இல்லாதிருத்தல், பொறித் தொகுகள் மற்றும் களஞ்சியசாலைகள் என்பவற்றின் பொருத்தமற்ற பூகோள ரீதியிலான அமைவிடம்.

அறிவுசார் பொறுப்புக்கள்

வெளியிலிருந்து கொண்டு நிறுவனத்தின் மீது செல்வாக்கினை எடுத்து வரக்கூடிய சில கூறுகள் இருந்து வருகின்றன. மோசமான அரசாங்கக் கொள்கைகள், வெளிநாட்டுச் சந்தைகள் மற்றும் ஊடகங்கள் என்பன இதில் அடங்குகின்றன. அதே போன்ற பொறுப்புக்கள் சுற்றுச்சூழல் தொடர்பாக நிறுவனங்கள் எடுத்து வரும் தாக்கத்திலும் பிரதிபலிக்கின்றன. உதாரணமாக சூழல் மாசாக்களுக்கு ஒரு நிறுவனம் வழங்கி வரும் பங்களிப்பு அதன் சந்தை மதிப்புடன் எதிர்மறையான விதத்தில் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றது. சுற்றுச்சூழல் ரீதியான பொறுப்புக்கள் இருந்து வரும் நிலை நிதிசார் கூற்றுக்களில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதனை இது குறிக்கின்றது.

அறிவை முகாமைத்துவம் செய்வது ஒரு செயன்முறையாகும். இச்செயன்முறை அறிவுசார் மூலதனம் என்ற விடயத்துக்கு எம்மை இட்டுச் செல்கின்றது. அவை சிறந்த விதத்தில் முகாமைத்துவம் செய்யப்பட்டால் அவை மூலமாக அறிவுசார் சொத்துக்கள் உருவாகின்றன. மோசமான விதத்தில் முகாமை செய்யப்பட்டால் பொறுப்புக்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன.

(6 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தாராளமயமாக்கல் கொள்கைகளின் அமுலாக்கல் ஏற்றுமதி வழிப்பட்ட வளர்ச்சி மேம்பாட்டுடன் பிணைப்புக்களை கொண்டிருந்தது. ஏற்றுமதி நோக்கிலான உற்பத்திக்கு சாத்தியமான அளவில் ஆகக் கூடிய வெளிநாட்டு மூலதனத்தை பெற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு அரசாங்கத்தினால் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால், அது ஏற்றுமதி பிரதியீட்டு உற்பத்தியின் புறக்கணிப்புக்கு வழிகோலியது. கட்டற்ற இறக்குமதி கொள்கையின் விளைவாக நாட்டுக்குள் இறக்குமதி பண்டங்களின் உட்பாச்சல் தங்குதடையின்றி இடம்பெற்றது. இதன் விளைவாக உள்நாட்டுச் சந்தைக்கான பண்ட உற்பத்தி வீழ்ச்சி கண்டது. அதே வேளையில், முதலீட்டாளர்கள் முதலில் தமது முதலீட்டுப் பங்களிப்பாக மூலதனப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்யவேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. எனினும், பின்னர் எதிர்பார்க்கப்பட்ட வடிவில் நேரடி வெளிநாட்டு முதலீடு இடம்பெறாமையினால் நிலைமை மாற்றமடைந்தது. 1977க்கு பிற்பட்ட காலப்பிரிவின் போது வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடு தொடர்பாக அரசாங்கத்தினால்

எடுக்கப்பட்டிருந்த முக்கியமான முன் முயற்சிகள் பின் வருவனவற்றையும் உள்ளடக்கியிருந்தன:

* தாராளமயமாக்கப்பட்ட வர்த்தக கட்டமைப்பொன்றுக்குள் ஏற்றுமதி நோக்கிலான கைத்தொழில் மயமாக்கலுக்கென கொள்கைகள் அமுல் செய்யப்பட்டமை.

* தகுதி வாய்ந்த தொழில்முயற்சிகளுக்கு நிதிசார் ஊக்குவிப்புக்களை வழங்குதல் மற்றும் ஏற்றுமதி முறைப்படுத்தும் வலயங்களை ஸ்தாபித்து இயக்குவதற்கென ஊக்குவிப்புக்கள் போன்றவற்றை வழங்குவதற்கான விரிவான அதிகாரங்களுடன் கூடிய விதத்தில் 1978 இல் பாரிய கொழும்பு பொருளாதாரக் ஆணைக்குழு ஸ்தாபிக்கப்பட்டமை.

* 1978 இல் பாரிய மூலதன ஏற்றுமதி நாடுகளுடன் முதலீட்டுப் பாதுகாப்பு மற்றும் இரட்டை வரி நிவாரண ஒப்பந்தங்கள் கைச்சாத்திடப்பட்டமை.

* முதலீடுகளுக்கு கையகப்படுத்தப்படுதல் மற்றும் தேசியமயமாக்கப்படுதல் என்பவற்றிலிருந்து பாதுகாப்பினை வழங்கும் புதிய இலங்கை அரசின் அரசியல் யாப்பின் 157 ஆவது உறுப்புரையை அத்தடாட்சிப்படுத்தியமை.

29 மே 2000

இலங்கையின் கடற்றொழில் கைத்தொழிலின் உள் கட்டமைப்பு வசதிகளை விருத்தி செய்வதற்கான செய்திட்டத்தின் கட்டம் II இன் கீழ் வழங்கப்படும் 42 மில்லியன் கனீடிஷ் குரோனர் (ரூ. 34.0 மில்லியன்) கொடை தொடர்பான ஒப்பந்தம் சர்வதேச அபிவிருத்தி ஒத்துழைப்புக்கான கனீடிஷ் முகவரகத்துக்கு ஊடாக கனீடிஷ் அரசாங்கத்துக்கும் இலங்கை அரசாங்கத்துக்கும்மடையில் கைச்சாத்திடப்பட்டது.

12 ஜூன் 2000

நீதி மற்றும் சட்டத் துறை நிகழ்ச்சித் திட்டமொன்றுக்கென வழங்கப்படும் 92,500 அடொ (ரூபா 6.9 மில்லியன்) கொடை தொடர்பான ஒப்பந்தத்தில் ஐ நா அபிவிருத்தி திட்டமும் இலங்கை அரசாங்கமும் கைச்சாத்திட்டன.

14 ஜூன் 2000

கிராமிய மின்மயமாக்கல் செய்திட்டம் கட்டம் V க்கு வழங்கப்படும் 3.3 மில்லியன் குவைட் டினார் (ரூ. 835 மில்லியன்) கடன் தொடர்பான ஒப்பந்தத்தில் இலங்கை அரசாங்கமும் (குவைட் அரசாங்கத்தின் சார்பில்) அபேயி பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான குவைட் நிதியமும் கைச்சாத்திட்டன. இக்கடன் 24 வருட கருணைக் காலப்பிரிவையும் உள்ளடக்கிய விதத்தில் 24 வருடங்களில் திருப்பிச் செலுத்தப்படுதல் வேண்டும். அது 2% வருடாந்த வட்டி, 0.5% சேவைக் கட்டணம், 0.5% கட்டப்பட்டுக் கட்டணம் என்பவற்றைக் கொண்டுள்ளது.

7 ஜூலை 2000

பொருளாதார மற்றும் தொழில்நுட்ப ஒத்துழைப்பு செய்திட்டத்துக்கென வழங்கப்படவிருக்கும் 50 மில்லியன் யுவான் (ரூ. 468.3 மில்லியன்) கடன் தொடர்பான ஒப்பந்தத்தில் இலங்கை அரசாங்கமும் மக்கள் சீனக் குடியரசும் கைச்சாத்திட்டன. இக்கடன் 10 வருட கருணைக் காலத்தையும் உள்ளடக்கிய விதத்தில் 20 வருடங்களில் திருப்பிச் செலுத்தப்படுதல் வேண்டும்.

7 ஜூலை 2000

பொருளாதார மற்றும் தொழில்நுட்ப ஒத்துழைப்பு செய்திட்டத்துக்கென சீனா இலங்கைக்கு வழங்கவிருக்கும் 40 மில்லியன் யுவான் (ரூ. 374.8 மில்லியன்) மற்றும் 10 மில்லியன் யுவான் (ரூ. 93.8 மில்லியன்) கொடைகள் தொடர்பான இரு ஒப்பந்தங்களில் இலங்கை அரசாங்கமும் மக்கள் சீனக் குடியரசும் கைச்சாத்திட்டன.

11 ஜூலை 2000

எண்ணெய் மற்றும் வாயு அகழ்வு வேலைகளில் தனியார் துறையின் பங்கேற்பினை ஊக்குவிக்கும் செய்திட்டத்துக்கு வழங்கப்படவிருக்கும் 325,000 அடொ (ரூ. 25.2 மில்லியன்) கொடை தொடர்பான ஒப்பந்தத்தில் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியும் இலங்கை அரசாங்கமும் கைச்சாத்திட்டன.

19 ஜூலை 2000

இலங்கையில் நில வளங்களை நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அடிப்படையில் முகாமை செய்யும் செய்திட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படுவதற்கென வழங்கப்படும் 103,850 அடொ (ரூபா 8.0 மில்லியன்) கொடை தொடர்பான ஒப்பந்தத்தில் ஐநா அபிவிருத்தி திட்டமும் (UNDP) இலங்கை அரசாங்கமும் கைச்சாத்திட்டன.

01 செப்டம்பர் 2000

கிழக்கு மாகாண காரையோர சமூக அபிவிருத்தி செய்திட்டத்துக்கு தொழில் நுட்ப உதவியை பெற்றுக் கொடுப்பதற்கென வழங்கப்படவிருக்கும் 1 மில்லியன் அடொ (ரூ. 77.5 மில்லியன்) கொடை தொடர்பான ஒப்பந்தத்தில் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியும் இலங்கை அரசாங்கமும் கைச்சாத்திட்டன.

8 செப்டம்பர் 2000

இரத்தினபுரி பொது மருத்தவமனையை விருத்தி செய்யும் செய்திட்டத்தின் இரண்டாவது கட்டத்துக்கென வழங்கப்படவிருக்கும் 1426 மில்லியன் ஜப்பானிய யென் (ரூ. 1051.6 மில்லியன்) கொடை தொடர்பான ஒப்பந்தத்தில் ஜப்பானிய அரசாங்கமும் இலங்கை அரசாங்கமும் கைச்சாத்திட்டன.

21 செப்டம்பர் 2000

2000 ஆவது வருடத்துக்கான நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் பிரிவு 416 (ஆ) கீழ் 45,000 மெட்ரிக் தொன் கோதுமையை பெற்றுக் கொள்வதற்கென 5.4 மில்லியன் அடொ (ரூ. 418.7 மில்லியன்) கொடை தொடர்பான ஒப்பந்தத்தில் ஐக்கிய அமெரிக்கா பண்டக் கடன் கூட்டுத்தாபனத்துக்கு ஊடாக ஐக்கிய அமெரிக்க அரசாங்கமும் இலங்கை அரசாங்கமும் கைச்சாத்திட்டன.

9 அக்டோபர் 2000

கரையோர வளங்கள் முகாமை செய்திட்டத்துக்கு தொழில்நுட்ப உதவியை வழங்குவதற்கென பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படவிருக்கும் 12,760,000 அடொ (ரூ. 989.4 மில்லியன்) கொடை தொடர்பான ஒப்பந்தத்தில் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியும் இலங்கை அரசாங்கமும் கைச்சாத்திட்டன. இந்தக் கொடை உதவி நெதர்லாந்து அரசாங்கத்தினால் வழங்கபடுவதுடன், அபிவிருத்தி ஒத்துழைப்புக்கான நெதர்லாந்து அமைச்சுக்கும் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கிக்கும் இடையில் 15.9.2000இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஏற்பாட்டுக்கு அமைய ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியினால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

10 அக்டோபர் 2000

கரையோரப் பிரதேச கருத்துரை - மாத்தறை புகையிரத சேவையின் சமீக்கை மற்றும் தகவல் தொடர்பு முறையை தரமுய்த்தி, விருத்தி செய்யும் செய்திட்டத்தின் கட்டம் 2 இல் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கென வழங்கப்படும் நெதர்லாந்து கிள்டர் 17,729,926 (ரூ. 541.0 மில்லியன்) கடனொன்றுக்கான ஒப்பந்தத்தில் ABN அம்ரோ வங்கிக்கு ஊடாக நெதர்லாந்து அரசாங்கமும் இலங்கை அரசாங்கமும் கைச்சாத்திட்டன. இக்கடன் மூன்று வருட கருணைக் காலப் பிரிவையும் உள்ளடக்கிய விதத்தில் 13 வருட காலப்பிரிவில் திருப்பிச் செலுத்தப்படுதல் வேண்டும். அது 8.88% வருடாந்த முகாமைத்துவ கட்டணத்தையும் கொண்டிருக்கும்.

20 அக்டோபர் 2000

இலங்கை அரசாங்கத்துக்கும் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கிக்கும் இடையில் பின்வரும் கடன் ஒப்பந்தங்கள் கைச்சாத்திடப்பட்டன:

தொகை (இல ரூ. மில்)

இரண்டாம் நிலைக்கல்வி முகாமைத்துவ செய்திட்டம்

3,862

நீர் வளங்கள் முகாமைத்துவ செய்திட்டம்

1,530

இக்கடன்கள் 8 வருட கருணைக் காலத்தையும் உள்ளடக்கிய விதத்தில் 32 வருட காலப் பிரிவில் திருப்பிச் செலுத்தப்படுதல் வேண்டும். கருணைக் காலத்தின் போது இவற்றுக்கு 1% வருடாந்த வட்டியையும் அதன் பின்னர் 1.5% வருடாந்த வட்டியையும் செலுத்துதல் வேண்டும்.

27 அக்டோபர் 2000

தங்காலை கடற்றொழில் துறைமுக வசதிகள் மற்றும் கடற்றொழில் பயிற்சி நிலையம் என்பவற்றை விருத்தி செய்வதற்கென (கட்டம் 2, வழங்கப்படவிருக்கும் 472 மில்லியன் ஜப்பானிய யென் (ரூ. 337.9 மில்லியன்) கொடை தொடர்பான ஒப்பந்தத்தில் ஜப்பானிய அரசாங்கமும் இலங்கை அரசாங்கமும் கைச்சாத்திட்டன.

